

Zarja

GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI

DIANA SVET, age 4, daughter of
Mrs. A. F. Svet, Secretary branch no. 84,
New York City, New York

The Dawn OFFICIAL
PUBLICATION.
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

1951

FEBRUARY, 1951

Volume 23

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized December 13, 1926 in Chicago, Ill.
Incorporated December 14, 1927 in the State of Illinois

SLOVENSKA ŽEN. ZVEZA V AMERIKI

Ustanovljena 19. dec., 1926 v Chicagu, Illinois
Inkorporirana 14. dec., 1927 v državi Illinois

MEMBER OF:

National Council of Catholic Women
The Catholic Association for International Peace
Women's Action for Victory and Lasting Peace
Common Council for American Unity

Spiritual Advisor — Rev. Matthew F. Kebe 223 - 57th St., Pittsburgh, Pa.
Founder-Honorary President — Marie Prislant, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
President — Albina Novak 2073 Broadview Rd., Cleveland 9, Ohio
1. Vice-President — Josephine Livek 331 Elm Street, Oglesby, Illinois
2. Vice-President — Mary Tomasic Box 202, Strabane, Penna.
3. Vice-President — Anna Pachak 2009 Oakland St., Pueblo, Colorado
4. Vice-President — Mary Golik 3016 Gantenbein Street, Portland, Oregon
5. Vice-President — Mary Urbas 15312 Holmes Ave., Cleveland 10, Ohio
6. Vice-President — Barbara Rosandich 846 E. Chapman St., Ely, Minnesota
Secretary — Josephine Erjavec 527 North Chicago Street, Joliet, Illinois
Treasurer — Josephine Muster 714 Raub Street, Joliet, Illinois

AUDITING COMMITTEE:

President — Mary Lenich 609 Jones Street, Eveleth, Minnesota
Auditor Josephine Zeleznikar 2045 W. 23rd Street, Chicago, Illinois
Auditor — Ella Starin 17814 Dillewood Road, Cleveland 19, Ohio

ADVISORY COMMITTEE:

President — Frances Susel 15900 Holmes Avenue, Cleveland 10, Ohio
Helen Corel 67 Scholes Street, Brooklyn, New York
Rose Racher 2205 Burton St., Warren, Ohio

YOUTH AND RECREATION COMMITTEE:

Josephine Sumic 81 No. Chicago Street, Joliet, Illinois
Evelyn Krizay 83 — 29th Street, Barberton, Ohio
Mary Theodora 2529 — 4th Avenue, Hibbing, Minnesota
Zora Yurkus 9610 Avenue L, So. Chicago 17, Illinois
Mary J. Sacsek Universal, Pennsylvania
MANAGING EDITOR — Albina Novak 2073 Broadview Rd., Cleveland 9, Ohio

ZARJA — THE DAWN

URADNO GLASILO SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI
OFFICIAL PUBLICATION OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

PUBLISHED MONTHLY — IZHAJA VSAK MESEČ

Annual Subscription \$2.00 — Naročnina \$2.00 letno

For SWUA members \$1.20 annually — Za članice SZŽ \$1.20 letno

Publisher, "Zarja", 1637 Allport St., Chicago 8, Ill.

Managing Editor
Albina Novak

Editorial Office:
2073 Broadview Rd., Cleveland 9, Ohio
Telephone SHadyside 1-3232

"Entered as second class matter November 13, 1946, at the post office
at Chicago, Illinois, under the Act of August 24, 1912."

All communications for publication must be in the hands of the Editor by the
tenth of the month for the next issue and must be indorsed by the writer. If typewritten
use double-space and if hand written use ink. Write plainly, especially names, and on
one side of paper only.

Vsi dopisi morajo biti v rokah urednice do 10. v mesecu za prihodnjo izdajo in
podpisani po pisateljevi. Pišite s črnilom in samo na eno stran papirja. Pri imenih pa-
sajte, da so razločno pisana.

LETO XXIII — ŠT. 2

FEBRUARY, 1951

VOL. XXIII. — No. 2

KAMPANJA ZA NOVE ČLANICE V SREBRNEM JUBILEJU

V mesecu decembru je bila razglašena posebna kampanja v čast naše ustanoviteljice, Mrs. Marie Prisland. Naše pridne podružnice so nas presenetile z velikim številom, 63 novih članic, katerim se na prvem mestu v tej Zarji izreka iskreno priznanje in zahvala. V prihodnji izdaji boste pa brale o krasnih nagradah, za one, ki pridobite nove članice. Rečem le toliko, da se bo izplačalo potruditi! Vdano in hvaležno Vaša,

Albina Novak, predsednica.

	Razred A ali B Class A or B	Mladinskih Junior	Skupaj Total
Podružnice—Branches:			
Št. 89, Oglesby, Ill.	4	2	6
Št. 20, Joliet, Ill.	1	4	5
Št. 19, Eveleth, Minn.	1	3	4
Št. 12, Milwaukee, Wis.	2	1	3
Št. 26, Pittsburgh, Pa.	2	1	3
Št. 41, Collinwood, Ohio	0	3	3
Št. 53, Brooklyn, Ohio	3	0	3
Št. 55, Girard, Ohio	3	0	3
Št. 2, Chicago, Ill.	1	1	2
Št. 3, Pueblo, Colo.	1	1	2
Št. 13, San Francisco, Cal.	0	2	2
Št. 15, Newburgh, Ohio	1	1	2
Št. 42, Maple Hts., Ohio	2	0	2
Št. 59, Burgettstown, Pa.	0	2	2
Št. 73, Warrensville, Ohio	2	0	2
Št. 1, Sheboygan, Wis.	1	0	1
Št. 5, Indianapolis, Ind.	1	0	1
Št. 6, Barberton, Ohio	1	0	1
Št. 10, Cleveland, Ohio	0	1	1
Št. 14, Nottingham, Ohio	0	1	1
Št. 21, Cleveland, Ohio	0	1	1
Št. 24, LaSalle, Ill.	1	—	1
Št. 25, Cleveland, Ohio	1	0	1
Št. 45, Portland, Ore.	1	—	1
Št. 50, Cleveland, Ohio	1	—	1
Št. 54, Warren, Ohio	0	1	1
Št. 57, Niles, Ohio	1	0	1
Št. 61, Braddock, Pr.	1	0	1
Št. 64, Kansas City, Kans.	1	0	1
Št. 71, Strabane, Pa.	1	0	1
Št. 77, N. S. Pgh., Pa.	1	—	1
Št. 79, Enumclaw, Wash.	0	1	1
Št. 88, Johnstown, Pa.	0	1	1
Št. 96, Universal, Pa.	1	0	1

Posamezne Agitatorke—

Individual Workers:

Josephine Livek (89)	3	2	5
Antonia Sustersich (20)	0	4	4
Mary Oblak (53)	3	0	3
Josephine Zeleznikar (2)	1	1	2
Anna Pachak (3)	1	1	2
Antonia Nemgar (19)	1	1	2
Mary Coghe (26)	2	0	2
Theresa Strauss (41)	0	2	2
Katherine Anzicek (55)	2	0	2
Virginia Bendick (59)	0	2	2
Louise Epley (73)	2	0	2
Vse druge agitatorke	21	14	35

Razred A 21 Razred B 15 Mladinskih 27 Skupaj 63

IZ ŽIVLJENJA ZA ŽIVLJENJE

NAPREDNOST

IZVIRNI pomen glagola napredovati je pomikati se po prostoru v določeni smeri. Armada napreduje proti sovražniku. Toda ta pomenja že vsaj začasno zmagovati nad sovražnikom. In res, napredovati, napredek in slične izraze z istim korenem uporabljamo navadno v prenesenem pomenu, za opisovanje razvoja v povoljni smeri. Tako govorimo o napredku mravnosti, prosvete, znanosti, itd., nasplošno, o postopnem izboljševanju celega sveta, potom doslednih sprememb, ki naj porajajo vse višje in višnje popolnosti, da bo nekoč zavladal neke vrste raj na zemlji. Ker pa tak raj še ne bo popolen, se bo razvijal dalje v vse višje ravni.

Vsaj želja, če ne doktrina, za neomejenim napredkom je tako stara, kakor človeško upanje v boljšo bodočnost.

Nauk o postopnem napredovanju sveta v vse večje dovršenosti je pa posebno značilen za sedanjo dobo, ker se naslanja na materialistično filozofična naziranja, mož, kakor so Compté, Hamilton, Spencer in tem slični. To naziranje o svetu razlaga sedanost kot porast iz preteklosti. Vzrok te rasti pa naj bi bilo vsem stvarjem prirojeno svojstvo, potom katerega se iz časa v čas razvijajo v popolnejše oblike. Za bodočnost nam ta sistem obeta bistvene spremembe na bolje v vseh rečeh. Ta napredek naj bi se v daljni bodočnosti zopet izboljševal neomejeno naprej. Poznani Nietzsche-jev nad-človek, nad-država, nad-narod bodo postali enkrat vresničena dejstva, kot proizvodi neprestanega napredovanja v svetu. Vera, zakoni morale, resnica se bodo morale, po tem naziranju, prilagoditi splošnemu napredku, ker da so pač, kakor vse druge stvari, podrejene večnemu menjavanju, ali odvisne od njega.

Nihče nemore pritrčiti tem izvajanjam, izven, ako ne zna ločiti med dejstvenim in le namišljenim, ali med mogočim in nemogočim napredkom, neglede na to, kar nam teorija naprednosti obeta za bodočnost.

Dejstva resničnega napredka nam opisuje zgodovina preteklosti, kakor sedanosti. Občudovanja vredni napredek v naravnih znanostih, v kemiji, fiziki, astronomiji, inženirstvu itd.; čudovit je razvoj industrije in prometnih sredstev, telegraf, telefon, radio, televizija, raskroj atoma; divjen je napredek v zdravilstvu in zdravstvenih in lečilnih sredstvih. Kdo bo našteval vse izume posebno zadnjih let! Napredek je tu, in ta napredek je velike koristi za človeštvo. Res je tudi, da ima vse to neodoljiv upliv na družabno, družinsko in osebno življenje človeka. Še več, od bodočnosti lahko pričakujemo za sedaj neverjetne stvari v razvoju vsevrstne znanosti. Toda vse to se nanaša na materialno, telesno stran življenja, ki predstavlja le del naše bitnosti. V drugih pogledih našega obstoja napredek ni tako vidljiv. Na primer, človeški razum, sam na sebi in brez pridobljenega znanja, se zdi, ni napredoval. Pradavna človeška plemena so zapustila za seboj sledi čistega človeškega razuma, ki odseva iz njih orodja, slikarstva, kiparstva, verstva, da, celo iz njih zapiskov, ki pričajo o visokem stanju ureditve njihovega družabnega življenja. Mezopotamski Sumeri so imeli pred štiri do pet tisoč leti bolj urejeno državo, kakor pa Angleži za časa "Magne Carte"; njihova astronomija je bila na višji stopinji, kakor pa kavkaška vse do poznega srednjega veka; in to ni vse, kar bi mogel naštet o Sumerih in sosednjih plemenih. V zgodovinskem času so bili stari Grki spretnejši kiparji, kakor so

današnji, da ne govorimo o govornikih in pisateljih. Da, v teh umetnostih stari Grki po svojem razumu prekašajo današnji svet. Glejte grško arhitekturo, filozofične sisteme! Ali nam zamore današnji razum in estetični okus pokazati kaj slično divno lepega, kakor je staro grška umetnost, ali kaj veličastnejšega, kakor so staro-grški filozofični sistemi? Ne. Še zdaj lahko zahajamo k njim v šolo. Rimljani so bili tudi za dandanes prvovrstni graditelji cest, vojskovodje in vojski, zakonodavci in državniki, politični in vojaški upravniki. Napoleonov kodeks in naši zakoniti slone na Justinijanovem kodeksu zakonov. Ali je novodobni človeški razum sam na sebi popolnejši, kakor je bil sumerski, grški, rimski? Pamtimo, da so bila dela teh narodov izvirni proizvodi njih razuma. Ali je človeški razum od takrat res napredoval in se kaj izboljšal? Ne! Ti in enaki splošno znani vzgledi nam dokazujejo, da se človek v svoji bistvenosti in v svoji duševni sposobnosti ne inspreminja dosledno. Da, dokazujejo nam, da v tem pogledu sploh ni vseobsegajočega pravila v pravcu splošnega nepretrganega razvoja, napredka ali izboljševanja, kakor to uče zagovorniki naprednosti.

Niti nimamo dokaza, da bi se bila vera in etika, ki sloni na naravnih zakonih in na božjem razodetju v našem času ispremenili. Obstoj Boga, načrt in ispeljava Njegovega stvarstva, Njegovo razodetje samega sebe kot Stvarnika in Odrešenika so dejstva, ki se nemorejo menjati. Zakoni, ki nam jih je dal za navodila našega življenja, se niso ispremenili, jih Bog ni menjal, niti jih more kdo drugi.

Ne hvalimo se toraj, češ, mi smo napredni. Verniki in brezverci imamo enako ugodnosti upoznati se z vsem resničnim napredkom naše dobe, vsi moremo enako uživati njegove dobrine. Katoliška vera in sploh krščanstvo ima tudi zaslombo v sila učenem sistemu modroslovja ali filozofije, ki ima več, boljših, starejših in novih, zagovornikov, kakor pa teorija naprednosti. Napredek v naravnem znanju je seveda sila važen, zaželjen in cenjen. Zato nam je Bog dal dar razuma, da ga vporabljamo Njemu na čast, sebi v korist. Ves resnični napredek toraj sam Bog omogočuje in blagoslovja. Zato se takega napredka vsi veselimo, ker je pač vsem skupaj tudi koristen.

Noben napredek v naravnih znanostih se ne protivi veri, saj nas vendar vera uči, da je Bog vse vstvaril, vse ohranja, vzdržava potom svojih zakonov; vera nas uči, da je Bog dal svojemu stvarstvu zakone, ki so toraj lastni vsem rečem. Raziskovati te zakone, jih opredeliti in izrabiti v našo korist, to dela znanost. Vsi naravni zakoni so že obstajali, ko se je znanstvenik rodil. Vsestransko poznavanje zakonov, ki so potrebni za neki izum in njih praktična uporaba je dala svetu avtomobil, radio, television itd.

Zanikati, da je Bog, je za kristijana neumnost, za "brezbožnika" nespametnost. Brezbožnik namreč pri tem nekaj trdi, česar nikakor nemore dokazati niti sebi niti drugim. No, in kaj naj imenujemo tako razpoloženje, če ne nespametnost?

O ja, katoličani so vsaj tako napredni kakor "naprednjaki."

Pozdrav vsem članicam S. Ž. Zveze

MATEJ KEBE, duhovni svetovalec.

Vsak slovenski dom, bi moral imeti zvezek Slovenskih Melodij, katere je spisal in uredil, naš odlični skladatelj in pesnik,

IVAN ZORMAN

Knjiga stane DOLAR. Priložite deset centov za poštnino. Naročila sprejema in točno izpolnjuje

MRS. JOSEPHINE ZELEDNIKAR 2045 W. 23rd Street Chicago 8, Illinois

Marie Prislant:

OH, TA SVET...

Kako živeti srečno 100 let

KO je država Wisconsin praznovala 100 letnico svojega obstanka, je Dr. John A. Schindler imel po radio jako zanimivo predavanje. Dokazoval je, kako človek lahko srečno živi 100 let.

Prva zapreka k sreči in zadovoljnosti življenja, pravi učenik doktor, je dolga bolezen. Če pomislimo, da je raznih bolezni, ki mučijo človeka en cel tisoč, je vendar tolažljivo, da ni še nihče imel vseh bolezni — saj je že ena preveč. Mnogo bolezni lahko preprečimo ali vsaj ublažimo, če živimo pravilno, je zdravnikovo mnenje. Dr. Schindler je podal nekaj navodil za zmerno in pravo življenje, katere bi naj naše članice upoštevale, saj je zdravje največje bogastvo na svetu. Če je človek zdrav, je z vsem zadovoljen, bolnika pa nobena reč ne veseli. Izposlovala sem si Dr. Schindlerjev govor, ga prevedla ter tukaj njegove nasvete navajam. Dobro bo za vsako, da jih pozna srečita. Toraj takole zdravnik svetuje:

Nikar vedno ne mislite na bolezen!

Ljubite svoje delo! Naj bo delo lahko ali težko, odgovorno ali navadno, priučite se ljubiti ga. Delo, ki ga opravite radi, je polovico lažje kot delo, ki ga z nejevoljo opravite.

Imejte kako delo za kratek čas! To je zelo važno posebno za starejše ljudi. Ko nehate delati v tovarni, v uradu, ali kjer ste že vposljeni in pravite, da si boste odpočili, ne boste dolgo živeli, če doma nimate kakega posebnega ljubega opravila, ki vam dela veselje. Tako delo si pa morate najti mnogo poprej, ko mislite iti v pokoj, da se mu privadite.

Naučite se ljubiti ljudi! Z ljudmi morate živeti vso življenje. Najboljše je, da ste ljudomilni, z vsakim prijazni, ker prijaznost in dobrotljivost se izredno dobro obrestujeta. A predno morete pričakovati obresti, naložite glavnico, to je, če hočete, da bodo z vami prijazni drugi, morate biti najprvo dobri in prijazni do drugih.

Naučite se biti zadovoljni! To je največja skrivnost za srečno življenje. Nič ne pomaga koliko imate, če niste zadovoljni s tem kar imate, ste nesrečni. Zadovoljnost srca je največja sreča v življenju. Zadovoljni pa boste le, če boste sami sebe primerjali z onimi, ki so manj srečni od vas. In teh je veliko!

Naučite se biti pripravljeni na nesrečo in nezgode, da vas ne bo strilo, če se kaj pripeti!

Naučite se povedati vesele in smešne stvari! Humor je pol življenja, trdijo psihiatri (dušeslovci.) Naprimer: Ko

žena zjutraj vstane, čeprav še ni umita, počesana in napudrana, ji mož naj vseeno reče: Dragica, kako si danes lepa! Ženi bo tak kompliment zelo ugajal, čeprav ve, da ga ne zasluži. In ona? Morda je mož vso noč smrčal, da ni mogla spati, a naj mu tega ne pove, pač pa mu naj reče, kako je srečna, ko ima tako dobrega in krepkega moža. Kako se mu bo obraz razjasnil in ves dan bo lažje delal, ko ga bodo spremljale ženine prijazne besede.

Bodite odločni! Kadar ste pred kako težko preizkušnjo in ko se končno odločite kaj storiti, skušajte zadevo iz misli izpustiti. Če ste napravili odločitev, kakor je bilo v danih razmerah najboljša mogoče in ako pozneje ne gre vse tako kot bi radi in se spremeniti ne da, naj vas zadeva ne vznemirja in dela skrbi, da bi spati ne mogli. Vedno misliti in kesati se kake zmote, vas dela nesrečne, stvari same pa ne izpremeni. Vsak človek kdaj napako napravi in kdor se nikdar ne zmoti, je znak, da ničesar poizkusil ni.

Misliti lepe in prijetne stvari, izogibati se nevoščljivih in sovražnih misli ter govoriti in zanimati se za vse, kar je na tem svetu lepega, dobrega in konstruktivnega, je edini ključ do vrat zadovoljnosti, ki napravi srečno in lepo življenje pa četudi traja sto let!

Končno, živite redno in zmerno! Ne jejte niti ne pijte odveč, niti se z napornim delom ne presilite! Pazite posebno, da bo črevesje redno delovalo! To je k zdravju neobhodno potrebno. Jejite mnogo zelenjave in sadje! Jejite juhe! Varujte se prestanov, premastnih in presladkih jedi. K dobri prebavi pa ni potreba le pravilna hrana nego tudi prijetno razpoloženje. Sedite h kosilu z veseljem in v dobri volji ter zaužijte jed v mirnem in dobrem razpoloženju. Nikar pri kosilu razpravljati neljubih stvari! To vam pokvari tek in poslabša prebavo.

Toraj, če želite srečno in zadovoljno živeti uravnajte svoje življenje po srednji poti ter trenirajte sami sebe, da boste kolikor mogoče vedrega duha in veselih misli. S tem boste pridobili vi pa tudi vaša okolica. Veselega in prijaznega človeka ima rad vsak, črnogleda in nergača pa nikdo ne mara in vsak se ga boji.

* * *

Ta mesec bom za odlično članico-pionirko predstavila sestro Margaret Kozjan, ustanoviteljico, bivšo predsednico in tajnico podružnice št. 3 v Pueblo Colorado.

Podružnica št. 3 je bila ustanovljena isti dan kot Zveza namreč 19. decembra 1926. Podružnici št. 1, in št. 2, sta bili ustanovljeni prvega decembra 1926 z namenom, da bo Zveza podlaga imela.

Ko sem se par dni po Zvezini ustanovitvi vračala iz Chicaga domov, mi pri srcu ni bilo prav nič lahko. Zavedala sem se velike odgovornosti napram našemu žensstvu. Zveza je bila res ustanovljena in imela dve podružnici, za katere sva bili z glavno tajnico Mrs. Gottlieb odgovorni, a pred menoj je stalo kot gora visoko vprašanje — ALI NAM BO KDO SLEDIL? V listu Amerikanski Slovenec je bilo veliko navdušenja za novo organizacijo, a na papir se lahko napiše marsikaj, kar se v realnosti težko stori. V Chicagi so bili mneneja, da bo Zveza enkrat celo 500 članic štela, jaz se pa kar nisem mogla otresti nekake bojazni. Ko pridem domov, najdem pismo iz Pueblo, Colorado, ki ga je pisala Mrs. Margaret Kozjan in poročala, da je tam ustanovljena nova podružnica naše Zveze in sicer z 30 članicami. Če bi mi pismo prineslo polno zlata, bi zame ne bilo tako dragoceno kot je bila novica o novi podružnici. Hvala Bogu! Prva postojanka se je priglasila, sem vzkliknila. Zdaj bo pa že šlo! Novica o ustanovitvi podružnice št. 3 mi je dala velikansko zadoščenje, saj so prerokovali mnogi, da iz Zveze ne bo nič...

Sestra Kozjan je takoj ob ustanovitvi sprejela tajništvo svoje podružnice in je to mesto opravljala sedem let. Nato je podružnici predsedovala enajst let, ko se je končno radi boleznimi morala uradu odpovedati. Delegacija zadnje konvencije se bo Mrs. Kozjan še spominjala, ko je prišla v dvorano, da pozdravi konvencijo.

Mrs. Kozjan je bila takoj imenovana v prvi Zvezin glavni odbor ter pozneje še trikrat zaporedoma izvoljena. Bila je deset let članica gl. svetovalnega odbora. Kot tajnica in predsednica svoje podružnice je bila vestna, skrbna in vedno pazila, da se je podružnica v članstvu višala. Sama je pridobila 54 članic. Njeno delo je rodilo lepe sadove, ki ji ob spominu nanje, gotovo sladijo večer njenega življenja, Zvezi in podružnici pa so v trajno korist.

Veseli nas, da je ta dobra in blaga sosestra ućakala 25. leto svoje podružnice in Zveze. Srčno želimo, da bi se pozdravila in vsa vesela praznovala srebrni jubilej naše ljube organizacije!

★
Mrs.
Margaret
Kozjan,
Pueblo,
Colorado.
★

TO in ONO

V času priprav za obrambo Amerike.

Ko je bila ustanovljena Zveza narodov, smo vsi mislili, da je to taka garancija, da se nobena vojna ne bo mogla več ponoviti. Pa kaj smo dočakali? Že od junija meseca se ljudje streljajo in preganjajo v daljni Koreji. Enkrat so naši zmagovalci, drugič jurišajo Kitajci, češ, zмага je njihova. Med vsem tem pa padajo žrtve tukaj in tam. Ljudje so, ki bi bili še radi živeli v miru v svoji domovini, pa jim ni bilo dano. V neznanem trpljenju človek tako otrpne, da ga ne gane ne zмага, ne poraz. Vsak si želi le ven iz takega pekla na svetu, koder divja vojna. Potem pa še slišimo take komentarje, da so bile sicer izgube med našim vojaštvom a te niso nič proti ogromnim izgubam med sovražniki. Jaz ne vidim nobene tolažbe v tem pa naj pade milijon sovražnih čet.

Amerika se resno pripravlja za vse slučaje napada. Rabila bo vsega, posebno pa sposobnih ljudi. V takem času pridejo tudi ženske do veljave. V prvi in drugi svetovni vojni so ženske služile v raznih branžah naše armade. Odprta so jim bila vrata v različne poklice kjer so vestno vršile svoje dolžnosti. Izkazale so se zanesljive in pogumne in vojna brez žensk bi se ne dala voditi. Že en sam poklic, ta je bolničarski, tvori jako važno skupino ker prinaša tolažbo in pomoč ranjenim. Ženske smo za mir a ta dragocenost ni v našem varstvu. Povejte mi, kje bi se našla ena mati, ki bi ji bilo vseeno, ali ji moža ali sina odvlečejo v vojni vrtinec? Vsaka mati, pa naj bo kateregakoli plemena, bi se rada takemu postopanju uprla. Kadar bomo vse žene tvorile družbo, ki bo silnejša kot je pa danes tista, ki odloča o usodi narodov, tedaj pa bo utihnili vojna gorečnost in svet se bo oddahnil od strašne more. Vojna ni samo zadeva moških ampak vsakega živega bitja. Dolžnost vseh je delovati za slovo med vsemi narodi. Razkrinkati je treba norost, ki jo povzroča vojna. Na Goriškem stoji hrib sv. Valentina. Samo kamenje ga je tam doli ob bistrici Soči. Ta je bila priča ko so umirali naši fantje in možje. Obiskovalci se sprašujejo, če se je splačalo pobiti toliko zdravih in krepkih mož za tak pust svet.

Ženske skupine se formirajo in upajmo, da bodo v taki skupnosti vselej nastopale za mir in ne za vojno. Obramba naše dežele je potrebna, če slutimo, da obstoja kakšna nevarnost za napad. Ljudje so prestrašeni, ko je toliko pisanja in govoričenja o vojni. Eni svetujejo selitev v samot-

ne kraje, drugi priporočajo zaklonišča kar na dvoriščih ali vrtovih, kajti atomska bomba bo vse poiskala in brez posebnih skrivalic ne bo za nikogar rešitve. Tisti, ki vse to napovedujejo, so sami brez glave. Boljše bi bilo če bi listi nevedne poučili mesto da jih strašijo. Od zadnje vojne je ostalo ogromno raznega materiala. Saj je en sam človek, ko je prekuil nekaj te ropotije za malenkostno vsoto napravil \$63.000 izkupička. Vse, dobro in delno pokvarjeni stroji so šli za smešno nizke cene. Sedaj pa vlada zahteva bilijone, da se bo zopet napravilo vojno opremo. Armada, mornarica, marini, ženske skupine, vse je bilo dobro organizirano in razpuščeno s tako idejo, da kaj takega ne bo nikdar več na svetu, da bi se ljudje morili med seboj. Pa kako smo se vsi skupaj zmotili! Vse podobne organizacije bodo morale biti zopet formirane in postavljene na branik dežele. Če pride sovražnik ali če ga ne bo, vse to bo stalo ogromne vsote, katere bode plačevalo ljudstvo in še tisti, ki danes še niso na svetu. To vse pokaže kako strašno nespametni so še voditelji, ki take razmere povzročajo in vzdržujejo. Ljudstva po celem svetu želijo kruha in miru v katerem bi ga mogli uživati. Pa kdo se zmeni za to. Vojna je že takorekoč okrog vogla, kakor je bila enkrat prosperiteta in upajmo, da bo z vojno ravno tako, kakor je bilo s prosperiteto za časa predsednika Hooverja. Izza vogla se ni nikdar prikazala.

Postava zoper "Genocide" je potrjena.

Masno vničevanje narodov ali večjih skupin ljudi se imenuje po latinskem in grškem izvoru "genocide." Med zadnjo svetovno vojno so se vršili taki zločini, ko so pobijali ljudi brez razlike na starost, spol ali narodnost. Najhujše so seveda trpeli Židje, ki so bili trn v peti Hitlerja in njegovih privrženec. Masno pobijanje ljudi se je tekom vojne vršilo tudi drugod, ne samo v Nemčiji. Saj nemoremo pozabiti kaj so Italijani počeli po naših krajih. V Lidicah na Češkem so Nemci vse moške pobili samo radi enega Nemca, ki je v bližini te vasi dobil zaslužno plačilo za njegova hudo delstva. Kdo je vničil deset tisoč Poljskih oficirjev, katerih trupla so odkrili v gozdu Khatyn. Nemci zavračajo krivdo na Ruse vendar pa do danes še niso našli zanesljivih prič. To je bil strašen dogodek med drugo svetovno vojno.

Da bi se v bodoče kaj takega več ne dogajalo, je konvencija Združenih narodov razglasila "genocide" kot mednarodni zločin, kaznjiv po mednarodnem pravu. V petek, 12. jan. je ta zakon stopil v veljavo in kdor bi si drznil kršiti ga, bo zapadel roki pravice. Vsaka država bo odgovorna za vse take zločine, četudi bi se vršili na njenem ozemlju. Ako se jo spozna krivim, bo ob vse ugodnosti, ki jih

nudi Zveza narodov svojim članom. Ves zakon je v podrobnostih izvrstno sestavljen in nihče se ne bo mogel sklicevati na to, da je v vojni vse dovoljeno.

Poljak dr. Rafael Lemkin je posvetil svoje življenje, da se spravi take masne zločine v okvir mednarodne postave. Izvanredno nadarjen človek je v zgodnji mladosti začel razmišljati o takih grozotah. Ko je izbruhnila prva svetovna vojna, so se ravno preko kmetije njegovih starišev vršili težki boji med Nemci in Rusi. V enem letu vojne je ta družina izgubila vse, ker cela domačija je bila požgana do tal. Rešili so si le golo življenje. V raznih bitkah je tudi dr. Lemke branil svojo domovino. Med premirjem je pridno študiral in se vpisal na juridično fakulteto v Lwowu. Za časa druge svetovne vojne je dr. Lemkin že v prvih spopadih z Nemci bil težko ranjen. Skrival se je po gozdu dokler se mu ni posrečilo uiti na Švedsko. Po radiju je slišal Winston Churchilla o dogodkih na Poljskem. Slišal, da se tam vrši zločin za katerega nimajo imena. Ime "genocide" je dr. Lemke sestavil tedaj, ko je na povabilo Duke univerze prišel v Ameriko. Iz Poljske so prihajala tužna sporočila. Najhujši pa je bil udarec, ko je ta inteligent čital, da so njegovi stariši in 47 sorodnikov našli smrt v plinskih pečeh v Auschwitz-u. Od tedaj dr. Lemke ni več miroval, da bi spraval tak in podobni zločini pred mednarodni sod. Ko je bila Zveza narodov organizirana, je dr. Lemke pridobil delegate iz Indije, Kube in Paname, da so generalni skupščini predložili resolucijo o tem. Tako je prišlo veliko razmišljanje dr. Lemkeja na svetovno pozornico in dosegel je, da so vsi taki zločini podvrženi roki pravice.

Velik napredek pri kostnih operacijah.

REČI KRIŽ in bolnišnice nabirajo kri, ki jo držijo v posebnih ledenicah za slučaj potrebe. Posebno v vojnem času so take zaloge poseben blagor, ki reši ranjenim življenje in pospeši okrevanje. Moderna medicina vrši tudi operacije na očeh in radi takih slučajev ima tudi zalogo oči. Uspehi pri takih delikatnih operacijah so naravnost čudežni. Sedaj pa nabirajo tudi kosti, s katerimi celijo in popravljajo polomljene ali pokvarjene ude. V Parizu je ena bolnišnica, ki ima precej dobro zalogo kosti, ker kostne operacije niso več kakšna novost. V zadnjih petih letih so napravili več kot tisoč kostnih operacij, ki so se prav dobro obnesle. Za take operacije so specialisti, ki morajo biti posebno spretni, da vdelajo kost, kjer je nesreča ali bolezen poškodovala. Prejšnje čase so za take operacije vzeli del kosti bolniku od zdravega dela, ter jo vložili, kjer je bila potrebna. Tako je bolnik prestal prvo operacijo, ko so mu vzeli del kosti in drugo, ko so bolno kost operirali. Se-

daj pa vzamejo del potrebne kosti iz zakladnice in s tem prihranijo bolniku precej trpljenja. Kosti dobivajo od ljudi, ki jih zapuste v take namene. So pa skrbno preiskane, da ja nimajo kakšne bolezni v sebi.

Ksaver Meško:

SANJE

O mati, spet prišla nocoj si k meni?
Zadremal sem, in videl te v poltemi:
Skozi izbo šla si. Tihi tvoj obraz
ves zaskrbljen je bil ko tisti čas,
ko še hodila živa si med nami
z nikoli mirujočimi rokami.
Saj šla s teboj je zmerom skrb za nas,
kako naj bil bi ti vesel obraz?
Trpela si za nas iz dneva v dan,
da h koncu mir ti dal je grob tesan.

In spet nocoj prišla si k meni?
Doznala v večnost si, kako trpim,
in v mir tvoj se zasmilil ti je sin
in si tolažbe mu hotela dati?
In tiho, tiho izdelano roko
na bolno položila si glavo
in kot otroka vzbala me v spanje ...

Bile, o mati, so prelepe sanje!
Zakaj tak naglo, naglo so prešle
kot vse, kar osrečuje mi srce!!

DEKLICA NA TUJE GRE

VRNILA SEM SE K NJEMU

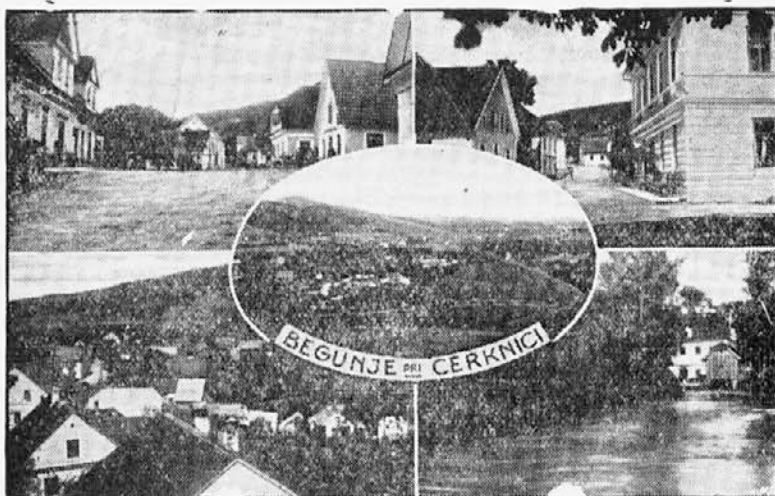
Bilo je pred štirimi leti. Takrat je bila pomlad. Ob poti, po kateri me je vodilo življenje vsak dan, sem nekega dne nenadoma srečala mladeniča. Lep je bil, kot so bile lepe cvetoče poljane, skozi katere ga je usoda privedla predme. Imel je bogate svetle lase in oči sinje kot nebesna modrina. Najina pogleda sta se srečala ... Kratek hip sva zastrmela drug v drugega in bilo je dovolj: Iskra, katero je Bog ustavil in jo name nil nama od vseh početkov, se je užgala in zaplapolala v plamen ... In sva šla dalje, vsak v svojo smer. V sebi sem bila trdno prepričana, da se bo moral nekega dne nenadoma vrniti in me poiskati. To je bilo tako nujno, kot je nujna pot čebele k razcevi roži. On sam je brezdvomno moral občuditi isto.

In potem se nisva videla dolgo, dolgo. Slutnja v meni ni bila popustila niti za las. Naraščala je iz dneva v dan, in ko je bila tako silna in neukrotljiva, da bi jo bila lahko ujela med svoje dlani in jo dvignila v smer, kamor je tisto pomladno popoldne utonil ves tih in samotni, se je nenadoma pojavil pred menoj ...

"Dolgo te ni bilo," sem vzkliknila v silnem hrepenenju.

"Nisem si upal priti. Bal sem se, deklica, da si mi bilo vse te dneve, da bi se bil skoro zadušil." In sva odšla z roko v roki, dve mladi duši, polni življenja in stremljenja za svetlimi cilji.

Potem pa je prišel dan, ko sem nenadoma vzela slovo. Še danes ne vem, kako se je moglo to zgoditi. Morda je bilo temu krivo mojih osemnajst let, kdo ve? Sredi tuje dežele sem srečala moške. Mnogo jih je bilo, mladih, lepih in bogatih; z očmi, ki so bile

SPOMINI NA STARI KRAJ

sam smeh, in z očmi, ki so bile osamljene in žalostne in so imele moč pripogniti človekovo koleno pred posvečeno bolečino človekove duše. Mamili so me z lepoto svojih cvetočih obrazov, z eleganco brezhibno urejenih oblek, v katerih so se mi včasih zazdeli ko lutke. Ponujali so se mi z učenostjo univerz in s pesmijo gosli, ki je osvajala srca, sedeča pred razsvetljenimi odri svetovnega slovesa. Mamili so me z bogastvom razkošnih palač in z ničvrednim denarjem, katerega na srečo mrzim izmed vseh stvari na svetu najbolj. A premamiti me ni mogel nihče, da si ne trdim, da nisem šla tistikrat iskat sreče po svetu. Kdo bi me razumel?! Tak je bil ukaz nemirne mladosti. — Smejala sem se vsem, ki so si prizadevali priti do mene, a na dnu srca sem bila žalostna in osamljena. Nisem si mogla predstavljati, kako neki naj bi se zgodilo, da bi pozabila na svetlolasega mladeniča, ki sem ga pustila doma in odšla od njega v svet. To se mi je zazdelo naenkrat tako nemogoče, kot je nemogoče odriniti otroka iz materinega naročja. In sem se vrnila nenadoma, kakor sem nenadoma odšla. Osamljena in razočarana nad svetom, ki mi ni mogel dati ničesar. V meni je žgala ena sama vroča želja: poiskati mladeniča in mu izpovedati vse blodno iskanje nečesa, čemur ni

sem vedela imena in česar sploh najti nisem mogla. Ali mi bo odpustil?

Sredi poti so mi povedali, da leži bolan. Povedali so mi tudi to, da mnogo trpi radi mene, in da me še vedno — pričakuje ... Sklonila sem glavo v silnem dojetju tega odkritja. Da, saj drugače ni moglo biti, kajti nisva bila sama, med nama je bil — Bog.

Ko sem stopila v bolniško sobo, je večerna zarja lila skozi okna. Jesensko cvetje za njimi je bilo bogato in razkošno v svoji tih samotni lepoti. Njegov obraz je bil blede, blede; iz nje ga so zastrmele velike sinje oči v spokorno gloriolo izgubljenega sina, ki se je vrnil nenadoma skesan in spokorjen ... "Deklica, samo tebe sem še čakal ..." To ni bil glas; to je bila duša, to je bil utrip srca, to je bila vsa njegova bit; to je bil — on sam.

PLEVEL "KANS" — NADLOGA INDIJE.

Mnogokrat smo čitali žalostne poročila iz Indije, kjer vlada lakota in smrt iztreblja mnogoštevilno prebivalstvo, ki nima nikdar zadostne hrane. Glavni vzrok temu bi rekli, da je pomanjkanje rodovitne zemlje, kar pa v tem slučaju ni res. V Indiji je dovolj sveta in tudi jako rodovitnega, ampak težava je radi jako trdoživga plevela, ki mu pravijo "Kans". To je

nekaka potomka sladkornega trsa, ki tudi v Indiji raste. Ta plevel je od sile rodovitna in se tako ukorenini, da seže tudi do šestnajst čevljev globoko v zemljo. Marsikdo od nas, ki ima kos vrta pri hiši, se je jezil nad tisto travo, ki požene na vse strani in kviri lepoto lepe trate. Ves plevel, s katerim se mi po Ameriki borimo, ni nič v primeri s plevelom v Indiji. Kmetje, so obupali, da bi bilo sploh kedaj mogoče zatreti to rastlino. Globoko v zemljo segajoče korenine poženejo na vrhu po tri do pet čevljev visoko travo. V poletni vročini se rastlina posuši a kaj pomaga, ko ostanejo korenine še žive in zopet odženejo. Z navadnim poljskim orodjem in s plugom se v tem slučaju ne doseže uspehov. Na en kvadratni čevlj sveta, računajo, da je najmanj po štirinajst takih rastlin in korenine so vse preprežene in zveržene ter debele kot moški prst. Današnja vlada je spoznala, da je to njen največji problem, ki ga bo treba rešiti, ako se hoče izogniti ponovnim pojavom lakote. Še druga velika nevarnost preti Indiji, ako ostane ljudstvo lačno in ta nevarnost je komunizem. Indijski agronom, Daulat R. Sethi, je več let poskušal očistiti vsaj nekaj kosov zemlje pred tem plevelom. Spoznal je ta fakt, da je treba korenine spodrezati vsaj en čevlj globoko, ostale korenine pa segnjemo in tako je kos zemlje pripravljen da rodi potrebno setev. Nekako v sredini Indije, okrog mesta Bari so začeli s prvotnimi poskusi. Sethi je zaupal ameriškim strojem. Le ti bi bili kos tej nadlogi. Po drugi svetovni vojni je dosti traktorjev ostalo, ki niso več služili svojim namenom. Sethi je vedel kaj bi se dalo narediti z njimi. Prosil je vlado, da je vso to ropotijo kupila in tako je ta človek iz vsega napravil okrog 60 strojev. Porabil je vse dobre dele in sestavil traktorje, ki so bili kot nalašč zanj. Kani je bil razrezan, da so kmetje kar strmeli in občudovali moč strojev. Že prvo leto je bil ves pridelek tako bogat, da so bili vsi stroški kriti. Iz Amerike in tudi iz Anglije so dobili močne stroje katerih posebni noži so ves plevel vničili in zemljo globoko preorali. Če se jim bo posrečil sedanji načrt, da bodo posejali deset milijonov akrov sveta, potem bo ljudstvo lahko pozabilo kaj je lakota. Zemlja v Indiji je od sile rodovitna in seže jako globoko doli, ni samo nekaj palcev od vrha. Lastniki teh velikih kompleksov pa so bogatini in zgoditi se zna, da bo vse prevzela vlada in delila po svoji volji zemljo in živež.

Sadeži južnega podnebja.

Najbolj poznan sad iz južnih krajev so gotovo pomaranče, limone in fige. Vsi trije uspevajo v toplih delih sveta. Če pritisne izvanredno hladna noč, že svari po radijo lastnike teh nasadov, da prižgo posebne pečice in s tem preprečijo škod-

ljivo pozebo. Predno sadje dozori in je godno za trg, je dosti opravka in skrbi zanje. Manj poznan sad a zelo dober je čerimoja (Cherimoya). Okusa je podobnega ananasu (pineapple) in banani. Zrela čerimoja je zelenorjavave barve ter iste velikosti kot so avokado hruške. Avokado je danes že precej poznan sad, le škoda, ker je še vedno drag. V New Yorku so jih prodajali po 29 centov eno avokado. Ta sad je tudi zrel zelene barve. Kot oreh debelo seme je pokrito z belim sadnim mesom, ki je maslenega okusa in se da lepo mazati na rezine kruha. Čerimoja pa nima takega jedra v sredi ampak ima majhne peške kakor melona.

Mangos so ene vrste jabolka iz Indije. Po barvi so podobne breskvam ampak imajo gladek lup in so precej večje. So zelo sočnata.

Sapotas je hruški podoben sad. Po teži vsebuje 25 odstotkov sladkorja in meso je belo ter mehko kot kostard (jed iz mleka in jajc). Če se ga drži v ledenici, dobi prav tak okus kakor vanilni sladoled. Je v resnici prava slaščica.

Karisa, makadamija orehi in guavas so sadeži južnega podnebja a ker je tekoma 40 let avokado tako dobro prenesel hladnejšo klimo, delajo poskuse tudi s temi in drugimi sadeži, ki so doma v vročih pasovih. V posameznih dolinah južne Kalifornije, kjer ni nevarnosti pred slano, se je več teh poskusov prav dobro obneslo. Na ta način bodo tudi nižje cene omogočene, kakor se je to zgodilo s pomarančami, ki so bile včasih zelo drage. Posebnost tega južnega sadja je, da dozoreva pozimi. Je pa zelo delikatno in ga je treba večkrat obrati, ker se rado pokvari.

SVET BI BIL TEŽKO BREZ SLADKORJA.

Prvih novicah vojne, so gospodinjice začele kupovati sladkor, da bi ga jim pozneje ne zmanjkalo. Nobena ni pomislila, da s takim kopičenjem tega produkta povzroča pomanjkanje za druge, ki jim je sladkor tudi potreben. Pa v takih razmerah menda velja tisto pravilo, da je vsak zase, Bog za vse. V davnih časih ljudje niso poznali sladkorja, a imeli so med s katerim so si sladili razne dobrote hrane. Ta med so ljudje dobivali od divjih čebel, ker drugih tedaj še niso gojili. Sladkorni trs so poznali v Indiji. Rastel je v provinci Bengal. V petem stoletju pred Kristusom so to trsje sadili v dolini Euphrates in tudi Kitajcem se je posrečilo dobiti to zaželeno rastlino. Vojaki Aleksandra Velikega so pravili tej čudovito sladki rastlini Imenovali so jo "medeno trsje". Grki in Rimljani so imenovali sladkor "sladka sol", Indijci "sol", ali "sladak pesek". Arabci in Egipčani so bili prvi, ki so sladkor kristalizirali. Prej so rabili samo sladak sok trsja. V Indiji so trsji sok izhlapevali ter

primešali z mlekom. Ne tak način so dobivali cele kose ki so jih lahko hranili in prodajali. Vzelo je mnogo let, predno je prišel sladkor v splošno porabo. Prej je bil kot posebna redka in dragocena začimba.

Po odkritju Amerike je prišel javorjev sirup in sladkor v porabo. V Angliji so poznali javor le kot drevo, ki nudi dobro senco po veleposestvih različnih aristokratov. V Ameriki javor dobro uspeva in lastniki takih dreves napravijo vsako leto dobro kupčijo s prodajo sladkorja in javorjevega sirupa. Med vojno, ko je bilo pomanjkanje sladkorja občutno, so prodajali javorjev sirup tudi po sedem dolarjev galono. Naša vlada svari gospodinje naj ne kupujejo sladkorja več kot ga rabijo za sproti. Zaloge sladkorja so zadostne, tako nas zagotavljajo in ni se treba bati, da bi zopet pili kavo ali čaj brez sladkorja. Vsa ta zagotovila pa ne zaležejo dosti. Kdor ima denar na razpolago in velik strah za bodočnost, ta se je že preskrbel s precejšnjo zalogo sladkorja.

O SAMOVZGOJI

Petnajst, šestnajst, osemnajst let je vzgajala mati sina ali hčerko. Pokazala jim je pot, po kateri naj hodijo v življenju. Trudila se je, da jim je privzgojila mnogo dobrih lastnosti in jih obvarovala pogubnih napak. Sedaj so veliki. Odrasel mladenič ali mladenka stoji na pragu življenja. Čas je, da sam prevzame skrb za dosego svojega življenjskega smotra. In kaj je ta smoter? Čim večja popolnost.

Vsak človek je dolžan, da se trudi za čim večjo popolnost. — Do smrti se moramo truditi, da dosežemo čim več dobrih lastnosti in odložimo čim več napak. To delo imenujemo samovzgojo. Mlad človek začne oblikovati sam sebe in nadaljuje to delo vse življenje do smrti.

Za katere lepe čednosti naj se posebno potrudimo?

Na to vprašanje nam najbolje odgovori naša vest. Izprašujemo jo resno in kmalu bomo spoznali, kam naj usmerimo svoj trud. Vest pove, katere napake nas kazijo in katerih čednosti nam manjka. Materini dobri nauki, katehetovi in učiteljevi ti bodo pomagali. — Lahko boš oblikovala sama svoj značaj. Kakor hitro spoznaš, kaj je prav, skleni to tudi storiti in izpelji brez ozira na desno in levo svoj sklep.

Navdušaj se za dobre lastnosti. Beri dobre knjige išči le dobro družbo! Bog mi je dal dušo, ki je krona vsega stvarstva. Moram vzgajati sama sebe, čuvati veselo srce, paziti tudi na telesno zdravje.

S takimi mislimi naj stopajo naši mladi ljudje v življenje. Resno morajo hoteti doseči razne kreposti, kot preudarnost, resnicoljubnost, točnost, molčečnost, vztrajnost. Potem jim bo sreča naklonjena, ne tista zunanja sreča, ki obstoji v lepoti ali bogastvu, temveč notranja sreča: mir vesti in zadovoljnosti srca, zakladi, ki jih ne uniči nobena sovražna sila.

ŠOLNINSKI SKLAD SŽZ

Sledeči darovi so bili poslani od julija do decembra 1950.
Glavna predsednica Albina Novak nabrala za šolninski sklad sledeče svote:

Št. 45, Portland, Oregon	\$16.50
Št. 13, San Francisco	43.50
Št. 44 in 93, New York	20.00
Št. 53, Cleveland (Brooklyn)	5.00
Zvezin Dan v Lemontu	10.00

Darovala v spomin pokojnih prijateljev:

Hedwig Jansa, Cleveland, Ohio	2.00
Irene Jazbec, Euclid, Ohio	5.00
Helene Perdan, Cleveland, Ohio	2.00
John Koželj, Collinwood	2.00
Chas. Karlinger, Cleveland	2.00
Jennie Tomsic, Strabane, Pa.	2.00
Frank Sterle, Strabane, Penna.	2.00

Skupna svota poslana po predsednici

Albini Novak v letu 1950 \$112.00

Posamezne darovalke:

Mary Lenich, št. 19, Eveleth	\$ 3.00
Helen Corel, št. 93, New York	5.00
Mary Tomsic, št. 71, Strabane	2.00
Louise Struznik št. 45, Oregon	2.00

Skupaj \$ 12.00

Dividendi od Massachusetts in

Incorporated Investors \$247.13

Skupna svota v šolninskem skladu

31. decembra, 1950 \$10,687.88

Lepo bi bilo in tudi pomagalo k napredku šolninskega sklada, če bi vse glavne odbornice in članice sledile lepemu zgledu glavne predsednice, ki je nabrala in sama darovala lepo svoto \$112.00 v šolninski sklad v zadnjem pol-letu 1950.

Vse tajnice imajo na rokah lepe spominske kartice, katere so bile poslane z namenom, da se iste ponudi družinam umrlih sester. Gotovo je pri vsaki družini kdo, ki bi prav rad daroval svoto v blag spomin pokojne ali pokojnika v šolninski sklad, ki se zbira za pomoč nadebudnim študentom. Pomnite, če več bo prišlo v sklad, toliko lažje se bo pomagalo prosilcem prihodnjega jesen. Vsaka svota je z hvaležnostjo sprejeta na glavnem uradu. Pošljite svoj dar na Mrs. Josephine Erjavec, glavna tajnica SŽZ, 527 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

Življenja trnjeva pot

Resnična zgodba prejšnjih časov

Spisal Josip Kostanjevec

(Nadaljevanje)

In res se je odpravil. Prodajalno je bil lahko oddal. Marsikdo bi bil rad uporabil redko lepo priliko, kjer je bilo že vnaprej zagotovljeno, da bode tudi posledje nosila toliko obresti kot dozdaj, a Pezdír si je izbral izmed ponudbenikov pridnega tržana, ki se je bil komaj izučil trgovine v Trstu. Bil je nekdanj učenec pri njem takoj od začetka in poznal ga je kot marljivega, vestnega in nadarjenega človeka. In tukaj lahko takoj omenimo, da je pozneje prav ta človek kupil vse posestvo Pezdírjevo in šlo mu je dobro, da je postal premožen tudi on. Pridnost je podlaga vsakemu napredku.

Na predvečer Pezdírjevega odhoda iz Kačjega dola je stalo precej kočij pred njegovimi hlevi na dvorišču. Zbirali so se na Pezdírjevo povabilo boljši posestniki, trgovci in uradniki od vseh strani, da bi se poslovili od njega in od njegove hčerke. Kdor je utegnil, je prišel, kdor je bil ne-ljubo zadržan, se je opravičil in se je poslovil pismeno. Med došleci je bil tudi domači gospod župnik, ki je bil Pezdírjev najboljši prijatelj od tačas, ko je bil daroval

tisočak za župne ubožce. Tudi nocoj je župnik nekaj odnesel, vesel je bil njegov obraz, in veseli so bili pozneje tudi oni, ki so bili deležni zopetnega Pezdírjevega daru.

Velika je bila soba, kjer je bila nocoj pogrnjena miza, a bila je premajhna, in nekateri so morali sedeti po stranskih sobah. Odprte so bile duri, da so bili vendar vsi v medsebojni zvezi. Polne roke je imela nocoj Pezdírjeva stara kuharica, komaj je zmagovala, da se je vrtilo okoli nje vse polno mladih pomočnic. Bilo je tekanje po stopnicah, odpirala in zapirala so se vrata, žvenketala je posoda, odmevalo je glasno govorjenje, veselje je žarelo iz vseh obrazov, je odmevalo od teh navadno tako tihih sten. V kuhinji je bila tudi Milena, v sporazumu s staro kuharico je ukazovala pomočnicam, in videti je bilo, da je spretna njena roka, da bode nekdanj izvrstna gospodinja. Žarela so ji lica, svetile so se ji oči, odsevalo je kipeče zdravje iz njenih kretanj. Ko je Pezdír mimogredé pogledal v kuhinjo, ko je zapazil nje cvetoči obraz, se je njegova noga pomudila dalje časa na pragu, in srečen nasmeh je legel na njegova ustna. Milena mu je pokimala v pozdrav, a njegove oči so se zasvetile od prevelike sreče. Pozabil je vsega, kar je bilo v davno minulih časih, in s povzdignjeno glavo je stopal v sobo, ki je iz nje odmeval šum in smeh.

Bogata je bila nocoj večerja, vse je bilo na mizi, kar koli je kdo pozelel, manjkati ni smelo ničesar. In vse je bilo pripravljeno v lepi, dragoceni posodi, ki ni imela na sebi najmanjšega madeža. Nad mizo je visel pozlačen lesteneč in žarki mnogih luči so se odbijali od steklenic, ki so bile polne raznovrstnih najplemenitejših vin. "Blagor mu, kdor ima toliko," si je mislil marsikdo, ki ni živel v posebno bleščečih razmerah. "Noben grof ne more pokazati kaj takšnega," so si mislili drugi. A težko, da ni bil med njimi tudi kdo, ki se mu je v srcu budila zavist, da si jo je morda izkušal potlačiti.

Sredi največjega veselja pa je vstal gospod župnik. Potrkal je na kozarec, da je zazvenelo kakor bi potrkal na srebrno, in vse je takoj utihnilo. A on je izpregovoril:

"Častiti gostje! Dovolite mi, da se drznem izpregovoriti nekoliko besed nocoj v tej častiti družbi. Poudariti moram najprej, da ni imela naša župnija do nocoj še takšne časti, da bi bilo zbranih v katerikoli hiši toliko odličnih mož, kakor jih je zbranih danes tukaj v tej gostoljubni hiši. In kaj jih je zbralo, kaj je storilo, da so prihiteli v tako obilnem številu semkaj? Slovo našega najodličnejšega župljana, gospoda Valentina Pezdírja, ono je bilo, ki je storilo to čudo, ono nas je zbralo vse skupaj od blizu in od daleč, da še zadnjič stisnemo roko poštenjaku, ki je učinil toliko dobrega tej okolici. Nočem naštevati zaslug, ki si jih je stekel gospod Pezdír za obči blagor kraja, on noče, da bi se to razglasilo po zaslugah. Naj približem samo to, da bi namreč pri nas bili še daleč zadaj, ako bi ne bil k nam prišel gospod Pezdír. Njegov prihod v naše kraje je bil tem krajem v blagoslov. In zato, častiti gostje, ši štejemo nocoj v čast, da napijem na zdravje in še na mnogo mnogo let gospodu Valentinu Pezdírju in njegovi blagi hčerki, gospodični Mileni, da bi tudi v svojem novem bivališču trosila dobrote med reveže, ki so jih toli potrebni. Bog ju živi!"

Župnik je dvignil čašo, gostje so vstali in zažvenketalo je po sobi, in zaiskrilo se je ružno vince v kristalastih kozarcih.

"Bog ju živi!" so vpili gostje in so trkali s Pezdírjem, ki se je smehljalje priklanjal vsakemu posebe.

"A kje je gospodična Milena?" je viknil nekdo.

In kakor nalašč se je prav tačas pojavila Milena na pragu sobe.

"Bog živi Mileno, Bog živi gospodično Mileno!" se je glasilo vse vprek.

Hiteli so gostje proti njej, ki se je zahvaljevala s prijaznim nasmehom vsakemu posebe. In navdušili so se gostje in zaorilo je vnovič:

"Bog živi Mileno, Bog živi gospodično Mileno!"

Prav vsakemu je šla ta zdravica od srca.

Toda Milena je takoj nato zopet odhitela v kuhinjo. Gostje pa so vnovič posedli okoli miz.

Za župnikom je govoril učitelj iz Kačjega dola, za njim še drugi govorniki. A vsi so z vznesenimi besedami poveličevali zasluge gospoda Pezdírja.

Pod okni na ulici pa se je oglašil kmalu potem pevski vaški zbor in je zapel "Slovo". Gostje gori so utihnili in poslušali.

Gospod Valentin Pezdir je bil zadovoljen, nič ni kalilo njegove sreče. Takšne odhodnice se ni nadejal, da bi bil tako priljubljen, se dozda ni zavedal. Skoro so mu stopile solze v oči.

Bilo je že proti jutru, ko se je odpeljal zadnji gost.

Bleda svetloba je že silila skozi okna v sobe in mlečni oblaki so pluli po jutranjem zbujačem se nebu. V gozdu je že bilo vse živo, glasovi so se zlivali od vseh strani v veliko mogočno pesem, ki se je razlegala po rosní okolici. Vstala je narava iz prijetnega spanca in kopala se je v svetli rosi, da je izgledala kakor nevesta na poročni svoj dan. Po strmih rjavih gozdnih potih so odmevali klici okoliških kmetov, ki so priganjali živino, da je stopala hitreje. Mudilo se jim je v gozd po drva, dopoldne je bilo treba biti doma, popoldne je že čakalo drugo nujno opravilo.

Povsod je bilo življenje, zbujačo se življenje, samo v Pezdirjevi hiši je tačas komaj nastopila tišina. Po navadi so tudi tamkaj vstajali ob rani uri, a danes po prečuti noči je bilo vsem potreba nekoliko počitka. Vsi so bili že v posteljah, samo gospodarju se ni hotelo, da bi šel spat. Bil je preveč razburjen, njegove oči so gledale bistro, kot da bi bil prespal vso noč. Ko ni bilo po hiši nobenega glasu več, je stopil na prag in pogledal naokoli. In zaklenil je vrata za seboj ter krenil za vasjo proti gozdu. Hodil je po svojih navadnih potih, a danes se mu je vendar zdelo tukaj vse drugače. Vse okoli njega je imelo drugačno obliko, vse je bilo, kakor bi se bilo izpremenilo čez noč. Pezdir sam ni vedel, ali mu današnje lice gozdovo ugaja ali ne. Sam ni vedel, ali bi se veselil te izpremembe, ali bi se jezil nad njo. Nekako nezaupno je stopal dalje, misleč si, da je kriva tej izpremembi skoro gotovo sama prečuta noč. A stopal je dalje in ni se mogel veseliti krasnega jutra. Solnce je tačas lezlo izza viškov gora, vsi nasprotni hribi so se mu nasmejali ter ga pozdravljali kakor kralja, ki prihaja v veličastvu in zlatu, vztrepetale so mu naproti doline ter ga vabile k sebi, škrlat mu je pogrinjalo na pot samo nebo, vse je trepečoč čakalo njegovega prihoda. Toda Pezdir se je samo enkrat ozrl proti njemu, njegova lepota ga ni segrela, in umaknil je pred njim svoj pogled. Stopal je dalje, ne da bi se več ozrl po njem.

Toda čuj, kaj je to? Po poti navzdol proti njemu je prihajal nekdo, trde so bile njegove stopinje in počasne. In zraven se je čulo, kako udarja okovana palica ob kamenje.

Sedaj je postal in se je odkašljaj. A ko je stopal dalje, se je zaslišala pesem, ki jo je pel star, trepečoč glas:

"Marija, k tebi uboge reve
mi zapuščeni vpijemo,
objokani otroci Eve
v dolini solz zdihujemo."

Ni bil lep glas, ki je pel to pesem, a lepa je bila pesem sama na sebi in zbudila je pri tej priči v srcu Pezdirjevem tudi lepe spomine na davno minula mlada leta. Hipoma ga je ta napev prestavil tja daleč v cerkev na griču domače župnije. Večerilo se je, vse se je bilo že vrnilo z dela domov, tihi mir je odel holme in doline, vse je koprnelo v pričakovanju nedelje. A tedaj se je oglašil zvon iz temnih lin in njegov glas je zvenel svečano po vasi in še dalje tja ven ter je klical in vabil k sebi. In zgrinjalo se je skupaj ljudstvo, s sklonjenimi glavami je hitelo v cerkev, v skrivnostno mračno cerkev. Zabrlele so sveče pred oltarjem, zapeli so mali zvončki, zabučale so orgle, zasvetilo se je zlato monštrance. Klečali so verniki po kamenitem tlaku, glave so se upogibale nizko, roke so trkale na prsi. A skoraj nato se je razlegalo po temni cerkvi iz sto grl tožno in koprneče:

"Marija, k tebi uboge reve
mi zapuščeni vpijemo,
objokani otroci Eve
v dolini solz zdihujemo."

Oj, kje so časi, kje so dnevi, ko je bilo srce verno in nedolžno, ko je duša še upala in se oživljala v prihodnosti. Valentin Pezdir bi bil dal v tem hipu polovico svojega premoženja, da bi še enkrat zapel s svojim ljudstvom to

pesem z enakim srcem in s tisto dušo kot nekda. Toda minilo je, pogreznilo se je v večnost, ki ni iz nje povratka. Žalost se je oglašala v njegovem srcu pri teh spominih, legel bi v travo ob poti in razjokal bi se na glas. Trkal bi si na prsi in prosil bi skesano: Usmili se, usmili se, o Bog!

V takšne spomine vtopljen niti ni zapazil, da je bil človek, ki je bil vzrok tem spominom, že blizu njega. Pojavil se je bil na ovinku in je postal. Naslonil se je na palico z životom naprej in čakal. Pezdir se je ustavil pri njem.

Oni se ni ganil, njegove oči pa so neprestano strmele v Pezdirja.

"Hvaljen bodi Jezus Kristus povsod in na vekomaj!" je pozdravil naposed mož Pezdirja. Njegov glas ni bil pri teh besedah hripav, nekaj mehkega in milega je zvenelo iz njega.

"Na vekomaj!" je odgovoril Pezdir in je pogledal moža natančneje. Star je bil že zelo, njegov hrbet je bil upogujen, njegov obraz je pokrivala dolga bela brada, ki je segala skoro do prsi. Njegove oči so bile majhne, v njih je ugašal plamen svetlobe, a bile so mirne, vdane. In nad njimi so se bokale še vedno goste, bele obrvi. Roka, ki je držala palico, je kazala rjavo nagubano polt in se je tresla. Na hrbtu je imel privezan omot, iz njega je gledalo dvojce podkovanih črevljev. Sam pa je bil bos in videti je bilo, da so vajene njegove noge kamenja in trnja, da se ne boje stopiti v stran.

"Kam, o mož, je vaša pot," je vprašal Pezdir.

Mož je bil napravil nanj čuden vtisk. Videl se mu je to človek, ki se je izvil že davno iz nerodnosti tega sveta, ki živi sedaj sam za se in sam s seboj v notranjem miru, v notranji zadovoljnosti. In zato je hotel izvedeti kaj več od njega. Starec mu je zrl nekoliko časa naravnost v oko, a potem je odgovoril:

"Dolga je moja pot, gospod, dolga kakor moje življenje. Trnjeva je moja pot, o gospod, trnjeva, kakor je moje življenje."

"In kam vas pelje vaša pot, o popotnik?"

"Kam? Tja gori ..."

Dvignil je glavo in pokazal s prstom proti nebesom.

"Namenjem sem tja gori, jasno jo vidim to pot pred seboj, dasi se vije po trnju in kamenju. Toda ali ne bodo prej omagale moje noge, ali ne bodo prej opešale moje moči, tega mi ni moči povedati. Dolga je pot, o gospod, in vedno ne sije solnce, da bi jo kazalo, navali na njo tudi črna tema in tedaj mora biti trden tisti, ki je na izgreši."

Pezdir je vklonil glavo in pomislil:

"Navali na njo tudi črna tema in tedaj mora biti trden tisti, ki je ne izgreši."

Skozi smrekovo vejevje je pogledalo solnce in zasvetila se je starčeva brada kakor srebro. Ozrl se je v solnce in njegova razorana lica so se nasmejala v hvaležnosti in sreči.

"Glejte solnce, glejte njegove kot zlato čiste žarke," je dejal zdajci starec. "Tako čisto, tako izprano mora biti človeško srce, ako hoče najti ono pot, ako se noče zbiti trnja in kamenja, ki leži po njej. Tako čisto mora biti, a nikdar se ne more očistiti samo ob sebi! Nekdo mu mora pomagati, ga mora vzdigniti k sebi in dihniti mora vanj svojo veliko milost. Ali kdor hoče doseči to milost, mora spoznati samega sebe, mora nastopiti pot pokore. In bodisi najpravičnejši!"

Mož je umaknil in zrl je še dalje v solne in njegov obraz se je svetil.

"Mnogo ste videli, o mož, in mnogo ste izkusili. To kaže vaš obraz, to govore vaše besede. Ali mi nočete povedati svoje povesti?"

Pogledal ga je starec začudeno in dejal:

"Še nikdar me ni vprašal nihče, naj mu povem svojo povest. In kaj naj bi mu povedal? Malo je, kar sem doživel, a še to je žalostno in vas ne bo razveselilo. Toda, bodi! Sediva na to posekano deblo, moje noge so trudne, ako stoje dolgo!"

Počasi se je obrnil starec in sedel. Njegovo telo se je nagnilo naprej in zopet se je naslonil z rokami na palico. Zraven njega je sedel Pezdir.

Potegnil je rahel veter po gozdu, zašepetale so smreke, vztrepetalo je bukov listje in pripognili so se viški. Po-

tegnil je za hipec, dotaknil se je samo smrek in bukev in drevesnih viškov in šel je dalje više in više in izginil. In bilo je zopet tiho, tiho kakor v cerkvi, ko je odzvenelo zvončkljanje po povzdigovanju. Pod smrekami pa je postalo svetlo in zasvetil se je tudi zeleni mah pod njimi.

Starec se je zamislil. Njegovo oko je strmelo pred se, v svojih možganih je iskal preteklosti in jo je tudi našel. Nato izpregovoril:

"Bodisi! Ker ste me torej vprašali, naj vam povem! To je bilo davno, davno. Moj oče je bil premožen mož, bogaboječ mož. Ko je umrl, ga je prišel kropit sam gospod župnik. Dolgo je stal pri odru, a ko se je ločil, mi je dejal: 'En pravičnik manj v naši fari. Fant, posnemaj ga v njegovih delih!' Ostala sva sama, brat in jaz. Mati nama je bila umrla že prej. Oče nama je zapustil premoženja vsakemu polovico. Skupaj naj bi delala, skupaj se trudila in pošteno naj bi si delila, kar bi bilo dohodkov. Lepo je mislil pokojni oče, res lepa bi se bilo živelo. Ali v mojem srcu se je oglasila nevoščljivost in zraven nje hlepenje po posvetnem blagu. Zakaj nisem sam, zakaj moram deliti z bratom? Tako sem se izpraševal jutraj in zvečer, po dnevi in po noči. Ni mi dalo miru, bežal je spanec od mojih oči. In razmišljal sem, kako bi ukrenil, da bi bil gospodar sam. Svojega brata nisem ljubil nikdar, že izza mladih nog je bil kreg med nama. Stariši so naju svarili, so naju izkušali približati in sprijazniti, a zgodilo se je to samo navidezno, samo pred njihovimi očmi. Kadar sva bila sama, se je zopet pokazalo sovraštvo. A sovražil sem brata jaz, sam nisem vedel zakaj, on se me je samo bal, storil mi ni nikdar žalega. To moje sovraštvo je rastlo z leti in po očetovi smrti se je izpremenilo v najhujšo črno strast, ki me je obvladala vsega.

Sklenil sem, da se ga moram iznebiti. In začel sem svoje dela s pravo satansko zvijačo. Vrgel sem od sebe ono hladnost do njega in začel sem se mu prilizovati toliko časa, da je bil res pripravljen o moji odkritosrčnosti in ljubezni.

Brat je bil po naravi lahkomišeln in na to lahkomišelnost sem jaz oprl svoje sramotno delovanje. Bil je mlajši od mene.

"Kaj boš, Tone, mlad si še in čemu bi se vedno dolgočasil doma? Pojdi v gostilno, ako hočeš in se ti poljubi, doma že jaz opravi, kar bode treba." Tako sem mu govoril čestokrat in moje besede niso padle na kamen. Izprva je hodil tja poredkoma, vsako nedeljo in praznik, a dolgo ni trajalo, ko je začel zahajati tudi ob delavnikih in še to ne samo zvečer, pač pa tudi čez dan. Našel je družbo, ki mu je ugajala. Bili so sami veseljaki, ljudje, ki jim je mrzelo delo, ljudje, ki so živeli samo še polnemu kozarcu. Hvalili so ga in so mu napivali, in Tone kmalu ni mogel živeti brez njih. Dolgo mu že ni zadoščal denar, ki si ga je prislužil, ki ga je imel kot delež od mene. Ko sem mu prvič posodil, se mi je srce zasmejalo, sedaj je bil tam, kjer sem ga hotel imeti. In izposojal si je česče in česče in zapomnil si ni nikdar, koliko je vzel. Jaz pa sem pripisoval in pripisoval, kolikor se mi je videlo potrebno, da bode prej konec.

In konec je bil že čez dobro leto. Ko me je nekega v obraz.

dne zopet poprosil deset goldinarjev, sem se mu zasmejal "Priatelj, ne morem več, zapravil si že vse, kar si imel."

Prestrašil se je in debelo me je pogledal. Moj smeh ga je streznil, uvidel je bil tisti hip, v kakšno past se je ujel. A obrnil se je in je zopet v gostilno. Pil je na upanje in krčmar mu je dajal. A tedaj sem krčmarju odprl oči jaz, povedal sem mu, da nima pri meni ničesar več, in krčmar mu je nehal dajati. Tone pa je lazil odsedaj po kotih, skrival se je ljudem in kuhal je srd nad menoj. A nekega dne sem ga poklical k sebi in sem mu rekel:

"Tone, vidiš, da ti tukaj v teh krajih ni več živeti. Ljudje te preveč poznajo, spoštovanja nimaš med njimi nič več, pojdi po svetu, morda ti bo tam bolje. Podpiši mi ta-le papir in dam ti še toliko, da lahko prideš v Ameriko. In tam boš lahko živel in boš imel morda srečo." On se ni protivil. Vino in žganje mu je uničilo lastno voljo, bil je mehak kakor vosek in se ni upal oporekati. Podpisal mi je, da nima pri meni ničesar več iskati, vzel je sto goldinarjev, ki sem mu jih odštel, in izginil je še tisti večer in

vasi. Dve leti potem sem dobil poročilo, da je umrl v ameriških rudnikih."

Starec je umolknil in strmел v tla. Roke so se mu tresle še huje, prevzeli so ga spomini, ki jih je poklical.

Pezdir je molčal in se je nekam zamislil. Ali je morda primerjal svojo mladost z mladostjo starčev? Ali si nista bili v marsičem podobni? Hlepenje po denarju, ki se je izpremenilo v neukrotljivo strast, oškodovanje svojega bližnjega na blagu, ali se ni vse to ujemalo z njegovo nekdanjostjo? Tesno mu je začelo biti, stisnil je ustnice trdo skupaj. Starec je stresel z glavo ter nadaljeval:

"Vesel sem bil tačas, ko je odšel brat, izpolnjena je bila moja želja. Niti mislil nisem, kakšne duševne muke je prestajal zaradi moje zverske hudobnosti moj brat v daljavi. Daleč od rojstnega kraja med tujci, daleč v nepoznatih deželah, kjer mu ni nihče stisnil roke prijateljsko, kjer ga ni nihče poklical s krstnim imenom, z lepim imenom. Koliko je revež moral prebiti tačas, a jaz sem se oddihal, jaz sem bil zadovoljen. Niti trenotek mi ni prišlo na um, da bi kdaj moral delati pokoro za svojo trdosrčnost in podivjanost proti rodnemu bratu.

Oženil sem se. K lastnemu premoženju sem priklopil tudi še precejšnjo doto svoje žene. Ničesar mi ni manjkalo, živel sem, skoro bi rekel, v obilici in nisem vedel, kaj je siromaštvo, kaj je pravo trpljenje. V zakonu sem dobil sina, ki sem ga ljubil bolj nego vse drugo na svetu. Dal bi bil zanj svojo kri, dal bi bil vse, kar sem imel. Rastel je in bil mi je v največje veselje. Z ženo sem se razumel prav dobro, žal, da mi jo je Bog vzel veliko prezgodaj. Tačas mi je bil sin izpolnil štirindvajseto leto. Izročil sem mu gospodarstvo in poiskal si je neveste. Sebi sem pridržal še vedno toliko, da sem bil neodvisen od vseh, da sem bil še vedno gospodar v hiši.

Do tistokrat nisem niti enkrat okusil, kaj se pravi ne-hvaležnost, niti enkrat nisem imel prilike, da bi bil okusil pravo grenkost človeškega življenja. Nekega večera pa sem prišel domov nekoliko pozneje. Moj si in njegova žena sta sedela v kuhinji pri mizi in pred njima je stala steklenica vina. Obraza sta jima rdela, videti je bilo, da ni bila to prva steklenica. Osupnil sem, ko sem vstopil, kaj takšnega nisem bil zapasil do danes. In nisem se mogel zdržati, nekaj me je privzdignilo in dejal sem:

"Ali vama bode neslo, da si bosta lahko privoščila vsak večer toliko vina?"

In tačas se je zgodilo nekaj, ki je strdilo kri v mojih žilah. Moj sin je planil kvišku in z povzdignjeno roko proti meni. V očeh mu je odseval divji ogenj in zavpil je nad menoj:

"Kdo naj me tukaj poučuje? Kdo? Stari, svojega brata si osleparil, pognal si ga po svetu, da je poginil kakor žival na cesti. In sedaj se upaš poučevati mene, ki nisem razžalil do sedaj niti otroka v zibeli? Poberi se in potrkaj si na prsi!"

Težko kakor kladivo so padale te besede na mojo glavo, vsaka je pritisnila huje. Zvijal sem se pod temi udarci, srce mi je trepetalo v prsih, kri se je burno pretakala po mojih žilah. Hotel sem nekaj odgovoriti, a beseda mi je zastala, mi ni hotela iz ust. Upognil sem glavo, obrnil sem se ter stopal v svojo sobo. Za seboj sem začul porogljivo smejanje obeh, ki sta ostala pri mizi še pozno v noč.

In tisto noč je prišlo kesanje v moje srce. Bog je bil milostiv z menoj ubogim grešnikom. Prečul sem vso noč, razmišljal sem, da me je skelelo v glavi, vsi trenotki od mladih nog pa do tistega večera so stopali živo in z nepremagljivo silo pred moje oči in spoznal sem, kako žalostno, kako zapravljeno je bilo vse dosedanje moje življenje. Spoznal sem, da je bil nocojšnji dogodek v vsem mojem življenju edini opomin k pokori. In s tem spoznanjem se je raztajalo moje srce, uvidelo je vso ničevost sveta in obrnilo se je z zaupanjem proti Njemu, ki je videl takratne moje solze. Kilcal sem nazaj svojega brata, kilcal sem na pomoč božje usmiljenosti in odpustil sem iz srca svojemu sinu. Lahko in mirno sem proti jutru zaspal.

Drugi dan sem se zbudil z lahkim srcem. Pospravil sem najpotrebnejše reči v oмот in stopil sem pred sina in njegovo ženo.

"Tako, sedaj pa grem, in ne vidimo se več," sem dejal in ponudil roko njemu in njej. "Ne vidimo se morda več na tem svetu. Vse, kar imam, je vajino in vajinih otrok, ako vama jih to dal Bog. Z Bogom sin, z Bogom snaha!"

(Dalje prihodnjič)

Št. 1, Sheboygan, Wis. — Glavna seja je bila zelo lepo obiskana in smo ukrenile mnogo koristnega za leto 1951. Odbor je bil ponovno izvoljen prejšnji, razen nadzornic. Dolgo let so bile nadzornice Mary Zahn, Agnes Gergich in Frances Tegel, ki so odklonile in novo izvoljene so: Mary Krajnc, Mary Turk in Christine Sterk. Prisrčna hvala za vse delo bivšim nadzornicam in upam, da boste tudi v bodoče z nami sodelovale. Novim nadzornicam pa čestitam in želim prijetno uradovanje. Izvoljene ste bile od članic, ki vedo, da boste pridno in vestno delale za dobrobit svoje podružnice.

Dne 19. decembra smo pa imele "Christmas Party", pri sestri Paul. Imele smo prav okusno večerjo in se izvrstno zabavale. Tistim, ki niste bile med nami, sme biti žal. — Ravno na tisti dan je bilo 24 let odkar je Mrs. Prislant ustanovila našo dično SZZ. Kako smo bile vesele, da smo imele to hrabro ženo med sabo tako veselo in zdravo ter smo ponosne, da je prišla ta lepa ideja iz Sheboygana. Bog Vas živi, Mrs. Prislant! Vam kliče mo vse članice podružnice št. 1!

Kot je bilo poročano, se vrši glavna kegljaška tekma v našem Sheboyganu dne 10. in 11. marca, 1951. Kmalu bo tukaj čas, ko bodo prišle k nam v goste članice, oziroma kegljačice, od blizu in daleč. Kličem vam vsem: Na veselo svidenje in mnogo zabave na potu proti Sheboygan!

Christine Rupnik, predsednica.

Poročilo tajnice št. 1.

Sheboygan, Wis. — Veže me dolžnost, da se oglašim in poročam, da pri naši podružnici prav lepo sodelujemo in članice se pridno udeležujejo mesečnih sej. Vsake tri mesec pa praznujemo rojstni dan vseh, ki slučajno obhajajo med tem svoj dan in prinesejo dobre stvari skupaj ter tekmujejo, katera bo prinesla kaj boljšega. Tako imamo po seji pardi in za prigrizek so na razpolago potice, krofi, šunka in tudi ječmenovca ne manjka. Hvala lepa vsem skupaj. Želim vam še mnogo let zdravja in veselja. Prosim, delujmo skupaj, kakor smo dosihmal.

S prvim januarjem se je uradno začela Srebrna kampanja za nove članice. Prosim vas, da se potrudite ter vsaka članica pripelje eno novo članico. Dosti je še deklet in žensk, da še niso pri naši podružnici in samo čakajo, da jih boste vprašale, da se pridružijo. Ne glejte samo na odbor, ampak bodite uverjene, da odbor bo storil najboljše kar je mogoče in tudi ve storite isto. Prosim, da to upoštevate.

V marcu imamo v našem mestu veliko kegljaško tekmo SZZ in bo zelo lepo za nas, da bi že v marcu pokazale svojo skupnost in se potrudile za

KAMPANJSKA HIMNA

Drage sestre, le vstanimo,
setve spet je prišel čas!
Vse na delo, zdaj hitimo,
Napredek važen čaka nas.

Polje podružnic razorati
treba naše nam bo spet,
seme novo nasejati,
da skali, požene cvet!

V vrt Zveze zasaditi
mnogo moramo mladik;
iste skrbno vse gojiti,
"Delajmo!" vseh naj bo vzklik.

Prišel enkrat čas bo žetve,
polje bo rodilo sad,
če za časa skupne setve,
vsakdo res bo delal rad.

lepo število novih članic, ker s tem se bomo najbolj postavile!

Želim vsem bolnim ljubo zdravje in skorajšno vrnitev med nas! — Vas vse skupaj prav lepo pozdravljam,

Theresa Zagozen, tajnica.

Št. 3, Pueblo, Colo. — Čas res hitro beži. Komaj se malo razgiblujemo in nekoliko potožimo, pa je leta konec. Ob pričetku novega leta, premišljamo o bodočnosti, ki bo važna ne samo za naše družine, pač pa tudi za našo Zvezo. Zavedamo se, da se v svetu dograja strašna žaloigra "vojna", pri kateri nastopajo igralci, ki so izšli iz blagoslovljenega žene naročja. Taki spomini so težke ovire veselega dela. Matere, žene in sestre obljubimo si ob letošnjem novem letu, v pozabo s temi neprijetnimi spomini.

Letna seja naše podružnice je bila lepo obiskana in za to leto je bil izvoljen ves bivši odbor. Veže me dolžnost, da se zahvalim za redno udeležbo na sejah. Prav lepa hvala, drage sestre; priporočam, da ostanete tudi v bodoče tako marljive kot ste bile doslej, ker v složnosti bomo vedno dosegli uspeh v vseh ozirih. Hvaležna sem sestram Frances Golob in Mary Papish, za okusne krofe za decembrsko sejo, ki so bili zelo dobri in ne bo nič čudnega, če se oglašim ob priliki in vprašam za krofe.

Topla zahvala za ljubko božično darilo od setre Johanne Klun iz farm, ki je poslala krasno ročno izdelane cvetlice v obliki nageljnov, ki zgledata kot bi bili sveži. Prava ročna umetnost! Meni ostane v drag spomin!

Ker sem razno pri zahvali, se želim zahvaliti našemu župniku Danielu Gnidica za naklonjenost in pomoč pri naši podružnici, posebno jaz sem vedno v nadlego s prošnjami. Bog bo gotovo plačnik za Vaša dobra dela.

Globoko sožalje naj sprejme sestra Mary Zigich, ki žaluje za svojo taščo Mrs. Stane Zigich. Pokojna je mnogo

prestala v svoji bolezni in Bog jo je rešil trpljenja. Naj bo blag spomin.

Mr Robert Starr in soproga iz Denverja, sta skupaj teden dni preživela v krogu staršev Mr. in Mrs. John F. Starr. Soproga je hčerka Mrs. Johanne Mišmas iz Bohmen Avenue in je naravno, da rada obišče svoje starše in ostale sorodnike. Na počitnice v Los Angeles, California se je podala sestra Gertrude Arthur (dekliško ime Jakličeva Jerčka). Kdo se je ne spominja, saj je vsem nam starejšim prodala poročne obleke. Tam ima sestro Angelo Heitzwender. Želim ji obilo počitka, ker ga zelo potrebuje in tudi lepo zabavo in srečen povratek.

V bolnišnici se je nahajala sestra Rafela Yeršin, ki se sedaj zdravi doma in mi je potožila, da ima hude bolečine. Draga sestre, Bog Ti pomaga, da boš dovolj močna prenašala usodo, ki nam je vsem naložena na tem svetu.

Sestri Anni Tekavec se tudi zdravje počasi obrača na boljše in je še vedno pod zdravniško oskrbo. Jennie Pelc je prestala hudo operacijo in se hitro zdravi, ker je mlada, me starejše smo pa z vsem počasne, tako tudi z zdravjem. Vsem želimo, da bi bile obdarjene s srečo, zdravjem in pridite s smehljajočim obrazom na naše seje!

Popravek. — V decembrski Zarji je bilo v dopisu za božično voščilo nepravilno ime za Mrs. Elsie Mihelich, kar sprejmite v blagohotno pojasnilo.

Na decembrski seji je bilo tudi sklenjeno, da so božičnica, prihodnji december, 1951, za naš mladinski oddel, kar bo gotovo velika privlačnost za mladino in bo tudi več zanimanja za naše seje. Najlepša hvala vsem, ki ste se v preteklem potrudile za napredek pri podružnici saj vsak doprinos je lepo upoštevan in ostane v vašo zaslugo.

V teku je SREBRNA KAMPANJA! To je nekaj izrednega! Že sama beseda "SREBRNA" zasluži, da se je upošteva. Naša dolžnost je, da bi vse sodelovale saj smo vse članice velike organizacije. Spomnimo se naših bivših delavk z vso hvaležnostjo, ki so in še naprej obdelujejo polje, da vsako leto rodi lepši in obilnejši sad. Torej vse na delo! Jaz prav rada storim kar največ mi je mogoče in tako bom tudi naprej, dokler mi Bog da moč in zdravje, toda prosim tudi druge, da mi pomagajo, potem bomo vse zadovoljne nad lepim napredkom.

Zelo sem ponosna na številko 31, in to so naše novo-pristopke v zadnji kampanji. Dobrodošle v našo veliko in lepo organizacijo! Vsem glavnim odbornicam in članicam želim vso srečo in zdravja v tem letu. Da bi nam prineslo konec vsem vojskam ter bil na svetu zopet ljubi mir je moja topla želja in molitev vsak dan! S pozdravom,

Anna Pachak, predsednica.

Zahvala

Št. 4, Oregon City, Ore. — Spodaj podpisana se lepo zahvaljujem članicam podružnice št. 4, za veselo presenečenje, katero so mi priredile dne 6. januarja na moj 81. rojstni dan. Pri podružnici sem 24 let, to je od časa ustanovitve. Navzoče so bile sestre: Predsednica, Mrs. Mary Polajnar, tajnica, Mrs. Mary Gerkman, Mr. in Mrs. Anton Petrič, Mr. in Mrs. Andrew Kržišnik, Miss M. Kržišnik, Mrs. Pete Diklich, Mrs. Agnes Janson, moja hči iz Portland in Mr. in Mrs. John in Agnes Brezar. Še enkrat najlepša hvala vsem!

Agnes Brezar.

Še mnogo let!

V zadnji Zarji je bila priobčena slika članic od št. 4, ki je bila vzeta ob času našega obiska in potem je tudi majhna slika na kateri sva slikani Mrs. Brezar in jaz. Če imate zadnjo Zarjo na rokah, lahko še enkrat pogledate na stran 21, boste videli, kako je še fejest pri njenih 81. letih.

Torej Bog Vam daj vsaj še 19 let, da jih bo sto. Naše čestitke. — A.N.

Št. 10, Cleveland (Collinwood), O. —

Na seji v januarju je bila res lepa udeležba in je pravilno, da se članice zanimajo, posebno letos, ko obhajamo srebrni jubilej Zveze. V ta namen je v teku ena najbolj važnih kampanj za nove članice, kar smo jih imele. Potrudimo se vse, da bo ta kampanja uspešna in da bomo s tem dale priznanje vsem tistim, ki se že od začetka vnedo trudijo za lep napredek, nad vse pa naši ustanoviteljici gospej, Marie Prislund. Ako se bo vsaka sama za eno novo članico žrtvovala, pa bomo imele napredek, da ga bo ves svet vesel!

Naša bivša predsednica, Frances Tomšič in soproj John, sta se podala v staro domovino na obisk. Želimo jima mnogo zabave in srečen povratek!

Naše iskrene čestitke "Kraljici Notre Dame Academy", Miss Bernadette Korošec, na 159 cesti, ki je imela najbolj odlično spričevalo med vsemi učenkami te poznane katoliške višje šole in je dobila visoko čast biti "Kraljica za Junior in Senior leto". Naš poklon tudi mamici, ki ima vso pravico biti zelo ponosna na svojo nadebudno hčerko! Želimo ji lep uspeh vse življenje!

Vile rojenice so se oglasile pri družini Edward March na Whitcomb ter pustile krepkega fantka. S tem dogodkom sta postali stari mamici Dorothy March in Mary Klun.

Pri družini Louis Jurečič na 152 cesti so dobili pa zalo deklico, ki je že tudi postala naša članica. Sestra Louise Čebular je pa stara mamica. Naše čestitke in vsem družinam naš lep poklon ter želje za dobro zdravje in mnogo veselja!

Vsem bolnim želimo ljubega zdravlja, ter vas vse iskreno pozdravljam,

Frances Sušelj, tajnica.

Slika na naslovni strani te izdaje.

V oktobru, ko sem bila v New Yorku, pri št. 84 in 93, sem srečala zelo dosti dobrih sester in prijateljev. Bila sem povabljen na dom tajnice št. 84 Mrs. Anna Svet, kjer sem bila zelo lepo postrežena. Ančka je zares izvrstna kuharica, da malo boljših (ni čuda, da je gospod Anthony F. Svet, ki je uslužben pri listu Glas Naroda, tako zadovoljen, saj pravijo, da pot do ljubezni je skozi želodec in v tem oziru bi rekla, da je Mr. Svet lahko zelo ponosen na svojo ženko). Takoj se mi je priljubila njihova hčera Diana, o kateri smo nedavno brali o grozni nesreči, ki bi bila kmalu zahtevala njeno nedolžno življenje. Tukaj na kratko podam storijo, kako je bila rešena.

Štiriletna Diana, je šla s svojo mamico na pristaniški pomol, gledat kako razkladaajo jugoslovansko tovorno ladjo "Srbija". Vsi vemo, da otroci radi skačejo in mala Diana je padla v morje med pomol in ladjo in vzelo je 150 mož od ladijske posadke in napomolu, ki so takoj priskočili na pomoč in ladjo tako dolgo odirali od pomola, da so reševalci napravili "človeško verigo" do deklice in jo potegnili živo iz vode. Vsi, ki so opazovali rešitev in posebno mamica od Diane, so nestrpnost in v velikih skrbih gledali, kako je eden od posadke skakal v morje, da je je rešil. Niso skoraj mogli verjeti, da se jim je posrečilo deklico dvigniti živo na pomol. Mrs. Svet mi je povedala, da ni še nikdar sonce tako jasno sijalo, kakor tisti trenutek, ko je imela Diana v naročju. Vse to se je dogodilo 24. majnika, 1950, toda strah ni se šel iz spomina ne Mrs. Svet in ne mali Diana, ki sama reče: "Nikar o tem ne govorimo, ker ni prijetno!" Verjame, da bosta obe imeli doglo čas strah v sebi, ker bilo je pre blizu smrti, da bi se hitro pozabilo.

Zato sem prosila, da mi dajo sliko, ker se mi zdi zelo pomembna, ker tukaj vidimo srček, ki bi kmalu ne bil več živ, toda je bil rešen, da dela starem še naprej veselje. Živeli, Svetovi!

— A. N.

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Vabim vse članice na sejo 7. februarja pri Louise Sernga ob pol osmih zvečer. Ker letos praznuje Zveza svoj srebrni jubilej, 25-letnico obstoja, bi prosila vse članice, da bi dobile vsaj eno novo vsaka v tem letu. Naša glavna predsednica, Albina Novak, bo zelo vesela in tudi jaz. Torej se toplo priporočam.

Na bolniški listini imamo več članic, zato prosim, da obiskujete svoje sestre in jim olajšate dolge ure v bolnici.

V County General Hospital je že delj časa sestra Mary Kambič. Prosim obiskujte jo, ko bo vreme malo bolj udobno. Skorajšno okrevanje!

Hvala sestri Frances Plesko, Agatha Dezman in Justina Turk za vse kar ste prinesle na zadnjo sejo. Še enkrat, iskrena hvala!

Več članic dolguje še za lansko leto na asesmentu, zato lepo prosim, da pridite in poravnajte svoj dolg, ker meni je težko zalagati za Vas.

Vsem članicam, ki obhajate svoj rojstni dan ali god v februarju, vse najboljše! Pozdrav vsem glavnim uradnicam in članicam posebno pri št. 12. —

Vaša tajnica, Mary Schimenz.

Št. 13, San Francisco, Cal. — Spoštovane glavne odbornice in članice

SZZ po vsej Ameriki! Voščim vam veselo in srečno novo leto 1951. Ker se nisem oglasila ob času za dopis v starem letu, naj bo pa toliko toplejši pozdrav v začetku novega leta. Preden nadaljujem se želim zahvaliti naši dobri glavni predsednici, Albini, za lepo božično voščilo, k katerega sem na steno pripela pri moji deski, da ga gledam in na Vas, naša glavna predsednica, mislim. Bog naj Vam poplača za Vaš trud in delo, da bi Vam v novem letu prineslo obilo blagoslova in Vašima ljubkima hčerkama. Mojažela je, da bi se še kdaj srečali. (Tudi jaz upam, da se še vidimo, ker tisti dnevi med Vami so vse prehitro minili, ker bile ste vse tako zelo ljubeznive. A.)

Me, kar nas je starejših, vse rade čitamo dopise, ker dobimo lepo sliko, kako se živi po naših naselbinah po vsej tej širni deželi. Sporočam, da je resno bolan soproj sestre Mary Kaušek in se bori v bolnišnici med življenjem in smrtjo v Sebastopol, California. Vemo, da je to velika skrb za sestro Kaušek, kir trpi poleg soproga. Da bi kmalu okrevale in tudi vsi drugi, ki so v bolnem stanju ob tem času.

Tukaj smo imeli lepe božične praznike. Naša cerkev je bila napolnjena o polnočnici in ves praznik so do nele lepe slovenske pesmi, da je bilo neizmerno veselje. Pri nas imamo tri slovenske duhovnike in so vsi zelo prijazni in se žrtvujejo za nas, za kar smo jim hvaležni.

Pri naši podružnici imamo zelo pridno poročevalko za angleški del Zarje, in v osebi Frances Chiodi, ki ima mnogo dela v svoji trgovini, toda vendar najde čas, da se udelejuje tudi v društvenem življenju.

Odbor imamo isti za letos in tako je pravilno, saj imamo predsednico, ki jo nobena ne prekosí. Ona vzame svojo "lizo" pa gre kot "ajnc".

Pozdravim vse članice, naši Zvezni pa veliko napredka v srebrnem jubileju!

Agnes Markovich.

Št. 14, Cleveland (Nottingham), O. — Staro leto je vzelo slovo in novo k nam je prišlo! Vem, da marsikatera premišljuje: Bog ve, če bom dočakala 1952? V letu 1950 je mrtvaški zvon zapel štirin našim sosestram. Iz lin se vedno sliši glas: Danes meni, jutri tebi... Naj v miru počivajo vse pokojne.

Seja v januarju je bila dokaj dobro obiskana. Ustoličen je bil odbor in napraviti se je morala sprememba v uradih, ker Antonia Šustar, ki je bila izvoljena za blagajničarko, ni hotela prevzeti in na njeno mesto je bila izvoljena naša novo izvoljena podpredsednica Mary Meršnik in Anna Šustar je zdaj naša podpredsednica. Mogoče ni zato hotela biti blagajničarka, ker imamo prazno blagajno, pa ji ni smogo mogle dopovedati, da ne bo ostala dolgo prazna.

Na decembrski seji smo sklenile, da bomo imele v aprilu igro, pa se nam je vse podrla, preden smo začele, ker je težko dobiti igralce. V januarju smo sklenile drugo idejo, da bomo začele klub za rjuhe (Sheet Club). Prosim, da nam greste na roke, da se ne bomo zastojali trudile. Če boste vse pomagale bo gotovo lep uspeh.

Sedaj pa važen opomin: pogledjte v svojo plačilno knjižico, če imate poravnane asessment. Pomnite, da jaz vsak mesec točno odpošljem na glavni urad denar in da je zelo mnogo dela hoditi od hiše do hiše, preden nabere določeno vsoto. Ako redno plačujete, s tem naredite uslugo samim sebi in meni. Ako je kateri bolj priročno priti plačati na dom, lahko to stori in bom rada sprejela. Naša pridna predsednica morda živi bližje Vas in tudi ona rada napravi uslugo in bo sprejela ter ob času meni oddala, potem je vse v redu. Prosim vas lepo, pomagajte, da ne bo moj posel tak velik križ in skrb.

Naša dolgoletna članica, Anna Ban, v Geneva, se še vedno nahaja bolna in če ima katera priložnost jo obiskati, jo prosim, da to stori in obiščite tudi druge, kadar Vam je znano za bolno sestro. Vas pozdravljam,

Frances Kog, tajnica.

Št. 15, Cleveland (Newburgh), O. — Nahajamo se že v drugem mesecu novega leta in premišlujemo kaj vse nam bo prinesla bodočnost. To ve samo Bog.

Naš duhovni vodja, Rt. Rev. J.J. Oman so obhajali 40 letnico mašniškega posvečenja 26. decembra. Da bi še mnogo let delali v Vinogradu Gospodovem in bili naš oče in pastir, v ljubem zdravju in veselju.

Na letni seji je bila lepa udeležba, kar je dokaz, da skupno sodelujemo. Imeli smo prav prijetno zabavo in vse bile zadovoljne z lepimi darili. Letos se je Miklauž pripeljal iz Jutrovega, obložen z darovi in dobrotami, da so imeli šoferja in to so bile: F. Šraj, Mrs. Lupšina in J. Češek. Miza je bila bogato obložena, da je bilo vsem

z zadovoljnost. Mr. Novak nas je prišel slikati in boste nas videle v marčevi izdaji. Nismo pa pozabile milodar za Katoliško ligo in smo nabrale med članicami vsoto \$15.00. Mrs. Stražar je pa priporočala, da se spomnimo na našo sestro Mary Ajdišek, ki že delj časa boleha in kar na mah je Mrs. Stražar nabrala precejšno vsoto in kar je manjkalo do \$15.00, sta pa še z Mrs. Meljač dodali. Koliko veselja smo ji naredile, priča njeno pismo kot zahvala, katero sem prebrala na seji v januarju. Vse smo imele solzne oči in vem, da ni nobeni žal, za dar. Bog naj vsaki stotero povrne.

Na prvi seji v tem letu je bila lepa udeležba, čeprav smo imeli slabo vreme. Po seji smo imele malo prigrizka v počast bivše tajnice Jennie Zupančič in Veroni Skufca, blagajničarke, ki sta zapustili svoj urad in pa novi tajnici Helen Zupančič. Mary Novak je pa praznovala rojstni dan in smo tudi njo malo presenetile. Še na mnogo let, Mary! Vse to so darovale F. Šraj, J. Češek in A. Jakič. Hvala lepa!

Koncem leta so sledeče sestre in možje praznovali obletnice svetega zakona: M. in Mrs. Meljač, 40 letnico; Mr. in Mrs. Kuznik na 82. cesti, 40 letnico; Mr. in Mrs. Vatovec iz Prince, 25 letnico; Mr. in Mrs. Stokar iz Lester Avenue, 25 letnico. Da bi vsi zdravi in v božjem blagoslovu dočakali zlat jubilej.

Dne 6. januarja je preminila naša agilna in dolgoletna sestra J. Stepic. Na božje povelje se je poslovila iz tega sveta in mirno v Gospodu zaspala. Želimo ji mirnega počitka od svojega zemeljskega trpljenja. Večna luč naj ji sveti in spomnimo se njene duše v molitvi. Vsem preostalim naše globoko sožalje.

Želim mnogo sreče in zdravja vsem članicam SŽZ!

Anna Yakič, predsednica.

Št. 18, Cleveland (Collinwood), O. — Vabim vljudno vse cenjene sestre na sejo 12. februarja po kateri sledi priljubljena "Valentine" zabava z vsemi priboljški in izmenjavo daril v vrednosti od 50 centov naprej, če katero posebno vesel ta špas.

Najlepše čestitke izrekamo pionirki, Mrs. Mary Perušek, ki je slavila svoj 76 letni rojstni dan ob Svečnici (2. februarja). Želeti je, da tudi druge cenjene čitateljice in prijatelji poznajo duševne vrline te naše priljubljene sestre. Naj služi kratek opis njene vnukinje Florence, ki je dobila priznanje že pred dvema leti v višji šoli, ko je z otroško ljubav v srcu do svoje "grandma", obelodanila sledeče vrstice:

"Kakor daleč sledim svojim sorodnikom, so vsi Slovenci, medtem tudi moja stara mama, ki je dospela v Združene države, ko ji je bilo 33 let. V prejšnji Avstriji, se baže poročijo zelo kmalu; tudi moja "grandma" je stopila

v zakon s sedemnajstimi leti. Njen soprog, Ivan Perušek, pa je štel 24 pomlad. V 16. tih letih zakona, se je jima rodilo pet otrok. Radi želje po bolj udobnih razmerah v družini, se je oče podal v Ameriko po zaslužek, o katerem so bajke in razna domišljevanja o zlati deželi vplivala na živce marsikaterega a tudi nešteto krat našli prevar. Toda vseeno se je boljše izhajal tukaj, dasi ob trdem delu in tako je v oktobru, leta 1908, dospela z dvema otroki v objubljen raj tudi moja "grandma" Perušek. Tu se je v 12 letih rodilo še nadaljnih pet otrok in je bilo v družini osem fantov in dve hčerki, a v največjo žalost in brezmejno boleost moje stare mame, ji je v letu 1936 kruta smrt vzela soproga in štiri otroke...

Vera in zaupanje v Boga in Njegovo Previdnost, ji je dajala pogum in tej preiskunjski življenja. Ista krepi blazeno še danes, ob njeni 76. letnici da vedrega duha opravlja vsakdanje posle v krogu svojih domačih. Kot omenjeno krepostni značaj in misli hitijo nešteto krat v daljni domači kraj, z željo, še enkrat vzreti svoje domače; a kot se ponavadi konča izraz: o, ko bi bila moja mati živa, šla bi takoj, toda Amerika mi je le najljubša dežela, vrnila bi se le zopet sem..."

Da tako je slovensko ljudstvo, kot tudi nešteto drugih narodov. Prinesli so s seboj pogum, hrabrost, pridne roke in raznih poklicev, ki tvorijo sedanjost našo novo domovino, kot popolnost širnega sveta. Brez vseh teh pionirjev bi tudi Združene države ne bile hrepeneče želje vesoljnega vse-mirja."

Po vnukinji Florence Marolt, učenka v 7. A razredu.

Naj bo tukaj dodano, da je Mrs. Perušek članica petih društev in ustanoviteljica podružnice št. 18. Vpisanih je pri naši Zvezi, poleg nje, hčerka Mildred, dve snahi in tri vnukinje. Blagopokojno hčerko Mary Stražičar pa krije zemlja že od leta 1936, ki je bila tudi naša članica.

Naša podružnica je ponosna na svojo velikodušno članico Mrs. Mary Perušek in na vso njeno družino. Živeli! Josephine Praust, tajnica.

Št. 19, Eveleth, Minn. — Zdravo in zadovoljno novo leto! Lepi pozdravi in voščila nam kar kipijo iz src. Vsak si želi sebi in vsem svojim, kakor tudi prijateljem in vsem, ki skupaj delujemo in to naj bo v eni ali drugi skupini: "Da bi bilo novo leto mnogo srečnejše in bolj veselo kot preteklo!" Vsi želimo, da bi novo leto resnično prineslo mir po vsem svetu, in da bi s starim letom za vselej izginilo sovraštvo, sebičnost in vse bolesti src. To so srčne želje nas vseh, saj to je edina pot, ki bo nas privedla do pravega in zadovoljnega življenja.

Letos praznuje naša priljubljena Zveza svoj srebrni jubilej. Bogdaj, da bi v tem letu imele pri vseh podružnicah lep napredek in da bi storile ne-

SLIKE VZETE OB PRILIKI ZVEZINEGA DNE 3. SEPT., 1950, CHISHOLM, MINN.

Na prvi sliki vidimo glavno nadzornico Mrs. Mary Smoltz Lenich, z Eveleth, Minnesota in glavno tajnico Josephine Erjavec iz Joliet. Pod njima je slika od mož naših odbornic in članic in sicer: Mr. Mahne, Mr. Hovevar, Mr. Ponikvar in Mr. Trdan. Sliki na desno sta pa bili vzeti v dvorani od gostov, ki so se udeležili banketa, ki se je vršil v Slovenskem Narodnem Domu in glavna miza pri kateri sedijo slavni govorniki č. gospodje in gostji.

kaj posebnega za svoj ugled po vseh naselbinah. Srebrni jubilej to je odlično in pa velikega pomena in še posebno, če se lahko s ponosom pokaže na velike zasluge v teh kratkih letih. Naša Zveza, ki je bila ustanovljena z majhnim številom članic, danes šteje do trinajst tisoč v številu, kar je čast za vsako, ki ljubi svoj narod in svoj spol.

Ob tem času mi stopijo v misli lepi napredki v zadnjih 25 letih, ki so vsaki članici v lep ponos. Vsa čast in spoštovanje vredni ženi, ki je izpeljala idejo, da se je Zveza ustanovila in razširila po vseh Združenih državah. Zato skupno ključemo: "Živela še mnogo let naša požrtvovalna in dobra mati, Mrs. Marie Prislant! Me, članice, bomo storile vse v svoji močeh, da bo Zveza napredovala v še večjo in močnejšo organizacijo!"

Naša glavna predsednica Albina Novak deluje skrbno in energetično skrajše od začetka. V glavnem uradu je že nad 20 let in vse, ki smo sledile njeno poslovanje in delovanje pri Zvezi, dobro vemo, da je zelo veliko storila za rast SZZ.

Vsaka izmed nas, članic, bi gotovo rada vedela, kaj bi lepega darovala za vezilo k 25. letnici Zveze! Jaz vem, da najlepši dar, ki bo imel najbolj

trajni pomen bi bil, če bi vsaka pripeljala eno novo članico v tem letu. Ali bomo to storile, drage sestre? Saj to ni veliko zahtevano. Vsaka ima gotovo sorodnico ali prijateljico, ki ni še pri Zvezi in vzelo bi samo par dobrih besed, pa bi gotovo pristopila. Torej, le pogum sestre in naj bo to naša obljuba v začetku leta.

V kampanjah dobimo nove članice, katerih smo zelo vesele, ampak dobro je, da malo več pozornosti posvetimo članicam, ki so že več let pri Zvezi, da točno plačujejo, ker če enkrat zaostanejo, potem je toliko težje poravnati. Saj veste, da tajnice ne more za dolgo zalagati in ko pretečejo tri mesece po suspendaciji, ni drugega izhoda kot črtanje, zato bi morale prav vse paziti, da ne bi zaostale toliko časa, da bi bila nevarnost za črtanje. Drage sestre, namreč vse, ki nimate plačan svoj assessment, še danes si vzemite čas in poravnajte, da boste dobrostoječa pri svoji podružnici.

Seja v decembru je bila dobro obiskana. Ponovno je bil izvoljen ves bivši odbor, kar znači, da imamo zelo spretno odbornico, katerim vsa čast.

Pri naši podružnici je lep sporazum in imele smo tudi kino v zadnjem letu, ki je prav dobro uspel. I-

skrena hvala vsem, ki so pomagale in vsem, ki so se udeležili in nam pomagali do lepega izida.

Udeležile smo se v lepem številu tudi Zvezinega dne lansko poletje, ki je bil na Chisholm, ko nas je obiskala glavna tajnica, Josephine Erjavec. Naša želja je, da bo letošnji Zvezin dan, na Ely, privabil veliko udeležbo in splošen uspeh. Letos bo deset let odkar smo imele na Eveleth prvi Zvezin dan, ki se je vršil v Mestnem parku. Upam in želim, da bomo odslej imele vsako leto Zvezin dan, ker to vzbudi veliko navdušenja za organizacijo med članstvom in občinstvom.

Pri naši podružnici smo imele v zadnjem letu smrtni slučaj mlade deset let stare deklice, Lucille Cesarely. Smrt nič ne izbira. Bolne so sestre, Jagonič, Zadkovič in Mary Mihevc. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravlja.

Varietna kampanja, ki je bila vključena v novembru, je prinesla Zvezi nad štiristo novih članic, kar je sijajno število. Najlepše čestitke izrekamo podružnici št. 2, Chicago, Ill., ki je prišla na prvo mesto, kakor tudi vsem drugim agitatoricam in podružnicam, ki so se tako pridno zavzele za lep izid.

Veličastna je bila tudi ideja naše glavne predsednice, Albine Novak, da

NOVI SVET

izhaja sedaj dvakrat na mesec. Naročnina \$4.00 letno. Naslov:

NOVI SVET,
1845 W. Cermak Rd., Chicago 8, Ill.

se pokloni šopek novih članic naši ustanoviteljici, Mrs. Prislant, v mesecu decembru, za spomin rojstnega dne Zveze. Uverjena sem, da so se pri mnogih podružnicah prav pridno zavzele in da je bil izkaz plemenitega pomena za vse!

Sestra Nemgar in sestra Primožich sta postali za enkrat več stari mami. Naše čestitke in vabilo, da bi vse novorojenke bile naše članice.

Naša podružnica čestita vsem slovenskim sinovom, ki zavzemajo mestne, šolske in državne odbore. Prvo čast Joe Primožiču, sinu naše blagajničarke, ki je mestni župan. On je eden najbolj spoštovanih mož v našem mestu in zelo izvrsten voditelj. Louis Lesar je alderman in v šolskem odboru so: Dr. Kotchevar, Joe Orehek in Joe Drobnič. V kongresu je že v tretji termin izvoljen John Blatnik in za senatorja pa Tom Wukelic in državni komisar je Frank Indihar. Slednji je bil 20 let tajnik mesta. V bližnjem mestu Gilbert je pa za župana, Anton Lopp, brat predsednice št. 31, Tončke Lučič. Naše čestitke zaslužnim možem in želje, da bi še dolgo let uspešno uradovali v svojih važnih poslih.

Po seji imamo pri nas tudi večkrat lepo razvedrilo. Prav izborno je nastopila mala Anita Sechnik, komaj tri leta stara, pa je zelo lepo govorila in deklamirala božično pesem ter tudi lepo in razločno pela po slovensko: Najlepša je mladost, in še druge pesmi. Kaj bo še, ko bo malo starejša, ko ima že zdaj tak velik talent! Lep zgodbo nam je povedala sestra Shukle, ki je bila zares gniljiva. Hvala lepa vsem, ki sta nam delale veselje. Po mizah je bilo lep okrašenost z božičnimi drevesci. Hvala sestram Rebetz, Erklautz, Sterle, Mourin, Masel in vsem, ki ste darovale lepe stvari.

K zaključku bi samo še rada dodala, da vsem, ki ste doslej delovale tako marljivo, izrekam iskreno zahvalo in upati je, da bomo v tem letu storile še toliko več, ker to je naše srebrno leto in vredno, da ga povsod lepo praznujemo, saj dobro delo in zanimanje prinese vsaki posamezni članici mnogo veselja in lepe zabave. S pristrčnimi pozdravi, Vaša,

Mary Lenich, tajnica.

Št. 20, Joliet, Ill. — Pri članici Frances Mc Carthy (Gregorash) so dobili dvojčko. Pri družini Hank Adamich so dobili pa tretjega fantička. Obema staršima naše čestitke, njihovim novorojencem pa želimo da bi zrastle močni in zdravi v veselje svojih staršev.

Mrs. Mary Gregorash je bila v avtomobilski nezgodi. Želimo ji, da bi ji zdravje kaj kmalo se do dobrega povrnilo.

Doma se že dolgo zdravi Mrs. Anna Ferlin iz Marble Street. Prej se je nahajala v bolnišnici sv. Jožefa. Upamo, da bo kmalo dovolj zdrava in pride zopet na naše seje.

Čestitke tudi Mr. in Mrs. Math Gregory, stavbinskemu kontraktorju, kateri je prejel prvo nagrado pri božični razvetljavi, kakor je to vsako leto v navadi v našem Jolietu. Christmas Lightning Committee, ki vsako leto obhodi in obvozi vse ceste in prodajalne v izložbenih oknih, ima avtoriteto izdajati nagrade za kinčanje ob božičnem času. To leto je ta čast doletela naša članica Bertho in soproga Math, katera sta imela krasne jaslice v njih lepem domu na Plainfield Rd. Imela sta jaslice v njih velikem "picture" oknu, ozunaj pri oknu pa pastirke in tri kralje kakor tudi snežnega moža, kateri se je odkril pred jaslicam. Vse postave so bile v velikosti pravega človeka. Osebe je napravil njih sin David, toda zmajali sta pa naši slovenski umetnici. Lillian in Lucille Brule, kateri sta tudi članici naše podružnice. Med božičnim tednom so v počast te prve nagrade prihiteli pred hišo številno mestnih "Carol" pevcev, kateri so peli naše krasne božične pesmi. Kaj takega še ni doletelo naše Slovence. Mr. Math Gregory je pa sin naše članice Caroline Gregory na North Broadway. Naše čestitke.

Naše kadetke zmagovalnega krožka so imele lepo božičnico pri Rickets to leto. Tu so bile zbrane vse sedajne in prejšnje kadetke s soprogi. Najbolj pridnim kadetkam se je izročilo darilo. Po okusnem obedu se jim je kazalo filmske slike porok naših kadetk. Imele smo pač vso krasno veliko sobo pri Rickets jedilnici, sami sebi na razpolago. Tudi junior kadetke so imele božični na dan Sv. Stefana kar pri Erjavec domu. Tu so izmenjale božična darila in razne prejele tudi nagrade. Na božičnico starejših kadetk, so se udeležile tudi taj. in blag. podružnice Frances Gaspich in Jo Sumic kakor tudi spodaj podpisana.

Na letni seji, seje izvolil sledeči odbor: Emma Planinsek, predsednica; Jennie Benedik, podpredsednica; Frances Gaspich, tajnica; Josephine Erjavec, zapisničarica; Jo Sumic, blagajničarka; nadzornice: Mary Lesnik, Frances Bottari in Mary Gregorich, Smith Str. Rediteljica, Mary Kunstek. Duhovni vodja, Monsignor Rt. Rev. M. J. Butala. Mrs. Anna Mahkovec, katera je bila dolgo let v odboru, se je odpovedala in se ni mogla udeležiti seje. Zelo obžalujemo, da ni Mrs. Mahkovec več v odboru, kajti na njo smo se vedno zanesle, da je bila vestna in točna ob vseh ozirih. Bila je skoraj pri ustanovitvi podružnice in vedno naklonjena, nji je bila Zveza pri srcu kakor lastna družina. Vseeno pa upamo, da ob času ko se malo odpočije zopet pride nazaj v naše vrste. Mrs. Jennie Benedik pa katera je bila dolgo leta prva nadzornica, njo ni potreba našim članicam in javnosti predstavljati, bila je kot nalašč prava oseba, da nadomešča Mrs. Mahkovec. Njo vse poznamo, da v kljub veliki družini, nikdar še se ni odrekla kake pomoči ali udeležbe pri prireditvah. Ved-

no je na mestu, radi tega smo zelo veseli, da je Mrs. Benedik prevzela mesto podpredsednice. Mrs. Lesnik pa kot prva nadzornica, katera je bila lansko leto druga nadzornica.

Tudi Mrs. Lesnik je pridna in vedno rada pomaga. Je iz East-Side-a in če ravno malo bolj oddaljena, se vedno udeležuje naših prireditev. Mrs. Bottari ima zopet staro mesto kot nadzornica, novo mesto ima pa letos v odboru prvič Mrs. Mary Gregorich iz Smith Street. Vsi vemo, da se lahko zanesemo na Mrs. Gregorich kot dobro nadzornico, jo imamo vsi radi, ker jo vedno vidimo na naših sejah. Mrs. Kunstek, Mrs. Sumic, Miss Gaspich in pa Mrs. Planinšek so pa prevzele ponovno svoje urade kar nas zelo veseli. Kajti s takim odborom smo uverjene, da bomo uspešne. Glavno je sedaj od članic, da seje pridno se udeležujejo. Storitve tudi ve, članice, svojo dolžnost, da pridno plačujete svoje prispevke in hodite redno na seje. Saj kadar pridete na sejo, imate vedno polno razvedrila in se tudi odpočijete od tedenskih težav.

Na prihodnji seji mesca februarja, bo zaprisega odbora, potem se bo serviral prigrizek in kazale se bodo filmske slike. Vabljeni ste vse, da gotovo pridete na farno dvorano na North Chicago cesti.

Party je bil letos predstavljen za februarji, kakor je Vam že znano radi proslave pod. šte. 2. v Chicagi, katero je veliko število Jolietških članic posetilo. Torej prihodnja seja bo 18. februarja.

Zadnji mesec se je na tem mestu napačno poročalo, da je preminul Mr. Frank Stimac iz Center Street. Moralo bi biti, Mr. George Stimac iz Clement Street. Toliko v naznanje.

Tem potom želim vsem članicam zdravja in blagoslova v tem letu, da nas Bog obvaruje vseh vidnih in nevidnih nezd. — Vas pristrčno pozdravlja,

Josephine Erjavec.

Št. 21, Cleveland (West Park), O. — Na glavni seji smo bile vse razočarane, ker sta zapustili svoj urad naši dve glavni osebi, namreč, predsednica sestra Mary Hosta in tajnica Anna Pelčič. Toda vemo, da sta si želeli nekaj časa odpočitek, zato ni bilo drugega izhoda kot jima dati priložnost biti proste. Obema se pristrčno zahvaljujemo za vsa mnogo dobra dela in velike žrtve dolgo vrsto let. Bog vama plačaj!

Vse naše članice se lepo prosi, da bi prišle na mesečne seje, saj imamo po vsaki seji bingo in lepo zabavo, tako, da se boste prav lepo razvedrile. Dostikrat katera prinese tudi okusna okrepčila, kakor je to storila sestra Agnes Zakrajšek na zadnji seji. Hvala lepa, Agnes, za dobroto!

Prosi se vse članice, da obišče bolne sestre, ker to je vendar lepo od nas. Poročano mi je bila, da je resno bolna sestra Mary Komocar, 13612 Sprecher Ave. Vsem bolnim želimo ljube

zdravja. Bolan je tudi soprog od sestre Agnes Zakrajšek in upamo, da je zdaj že ozdravel.

Albert Skoda, in sestre Skoda je bil poklican 3. januarja v službo Strica Sama. Molimo za ljubi mir, da se bodo vsi sinovi vrnili zdravi in veseli nazaj.

Sklenjeno je, da bomo priredile plesno veselico 21. aprila v J.D.N. dvorani. Vstopnina bo 75 centov. Frank Kozah orkester bo pa igral vesele poskočnice za vse plesaželjne. Potrudimo se, da bo ta veselica uspešna!

Torej na svidenje na prihodnji seji in obenem vas opominjam, da me pokličete, če veste za kakšno novico, katero bi radi, da pride v Zarjo. Moj telefon je OR-1-7249

S pozdravom, Pauline Tratnik, tajnica
12500 Kirton Ave.

Št. 24, La Salle, Ill. — Vsem našim članicam in glavnim odbornicam voščim zdravo in zadovoljno novo leto. Naše članice so sklenile, da povabimo v La Salle, slavni pevski zbor podružnice št. 2, Chicago, da bodo priredile v naši naselbini koncert, ker bo podružnica praznovala 23 letnico svojega obstoja in to bo najbrž zadnjo nedeljo v aprilu. Natančno bo poročano v prihodnji Zarji. Prosi se vse članice, da pridete na prihodnje seje in pomagajte, da bomo zares imele nekaj lepega v naselbini, ki bo privabilo lep poset in pri tem je važno, da vse sodelujete.

Več naših članic je pod zdravniško oskrbo in med temi mi je znano za Frances Gende, Mary Jaklič, Theresa Sever, Mary Barbič in Margareta Plazar. Vsem bolnim želimo ljubega zdravljenja.

Teta štoklja se je oglasila pri družini Mr. in Mrs. Donald Baznik in podarila prvorojenčka, krepkega fantka. Dekliško ime matere je bilo Audrey Šetinc. Naše čestitke!

Pri naši podružnici je bil ponovno izvoljen ves bivši odbor, razen predsednice, ki je sedaj Anna Plantan. Podpredsednica je Josephine Rogel, tajnica in zapisničarica, Angela Strukel, blagajničarka, Mary Kastigar, nadzornice: Josephine Rogel, Caroline Hrovat in Ana Jakše. Duhovni vodja Rev. Michael Zeleznikar. Seje se vršijo vsako prvo nedeljo v mesecu, popoldne ob dveh, v šolski dvorani. Prosi se vse, ki ste zaostale na asesmentu, da poravnate v najkrajšem času. Ako vam ni mogoče priti na sejo, lahko prinesete na moj dom, samo pazite, da imate plačano, ker jaz ne morem zalagati ali hoditi kolektat po hišah. Torej, prosim lepo, da se potrudite poravnati svoj dolg.

Pozdrav in na svidenje na seji!

Angela Strukel, tajnica.

Št. 25, Cleveland, O. — Od naše podružnice in mene ni bilo že dolgo glasu. Jaz sem vedno pričakovala, da se bo katera oglasila in poročala, kako se imamo, pa ni bilo nobenega glasu. Zdaj sem se pa vseeno odločila, da

ROJSTNI DAN V FEBRUARJU

Dne 21. februarja je rojstni dan Mrs. Frances Sušel, predsednice svetovnega odseka in tajnice pod št. 10, Cleveland (Collinwood), Ohio.

12. februarja, predsednice št. 17, Mrs. Josephine Schlossar

27. februarja, predsednice št. 25, Ivanke Krall

5. februarja, predsednice št. 43, Mrs. Rose Kraemer

23. februarja, predsednice št. 66, Mrs. Katherine Yekovec

2. februarja, predsednice št. 80, Mrs. Mary Christian

15. februarja, predsednice št. 86, Mrs. Mary Gram

8. februarja, predsednice št. 88, Mrs. M. Kuzma

Vsem omenjenim odbornicam in ostalim odbornicam ter članicam, ki praznujejo svoj rojstni dan v februarju, želimo še mnogo zdravih in zadovoljnih let. Živele!

bom malo napisala na željo naših dobrih članic, ki so se izrazile, da bi rade brala novice od svoje podružnice.

Vse se rade spominjamo svojih obletnic, zato se bom tudi jaz spomnila naših umrlih sester, ki so nas v preteklem letu zapustile. Najprvo je bila poklicana v januarju Mrs. Frances Ponikvar, ki je bila enajst let predsednica in vedno vneta delavka za našo podružnico in dobra mati svojim otrokom ter ljubezniva žena svojemu možu. — Potem Frances Zupančič, dalje Agnes Bavec, moja dobra prijateljica, s katero sva prišli skupaj v Ameriko in bili vedno zvesti prijateljici. Poročili sva se smo teden na razen in zmeraj živeli v bližini. Dalje so odšle v večnost sestre Mary Ausec, Rose Sintič, Josephine Perpar, Lucija Vidmar, Frances Kovačič, Louise Slack, Mary Zabukovec, Johana Arko, moja teta, dobra za svojo družino, Anna Urbas, Rose Lončar, Frances Miklaučič, Mary Velikaz, Jennie Zalar, Josephine Zakrajšek, Julia Lovshin, Agnes Gredenc in Rose Hanko. Tako vidite sestre, da je smrt posegla večkrat in nam vzela dvajset članic v enem letu. Bog jim daj večni mir in pokoj.

Vas prosim, sestre, delujme složno, kar ne vemo kdaj koga zmanjka.

Sedaj smo začele zopet naš šivalni klub in setanek imamo vsak torek v spodnji šolski sobi, tako se malo pogovorimo za svojo bodočnost. Namenile smo se, da bomo skvačkale namizni prt in pregrinjalo (scarf) ter prevleke za blazine (povštre in male prtičke). Prosim vse članice, da sodelujete, kateri ni mogoče priti na redne tedenske sestanke, lahko dobi potrebni sukanec in kvačka lahko doma. Gre zato, da bi nekaj lepega naredile in darovale za svojo blagajno.

V mesecu majniku pa bomo imele zopet malo zabave in oddana bodo vsa ta lepa ročna dela. Poznam dosti članic, ki ste zelo požrtvovalne in rade daste za našo Zvezo. Kakor ste razvidle iz tea poročila imamo mnogo smrtnih slučajev in vsak slučaj pomeni precej stroškov, ker vsaki poklonimo venec in naročimo avto z v katerem sprejememo pokojno do groba. zato bi rade prišle do nekaj denarja, da bo na rokah za vse take potrebne izdatke.

Po naših sejah se imamo prav prijetno. Vedno imamo malo zabave in pridno pokrivalo številke, tako nam čas hitro mine.

Sestre, sedaj smo v času kampanje za nove članice. Pripeljite s seboj kaj novih v tem letu, v katerem se praznuje 25 letnica obstoja Zveze. Matere, Vas, se posebno lepo prosi, da bi vpisale svoje hčérke in stare matere pa svoje vnukinje.

Vabim vas na sejo v februarju, kjer bomo praznovali "za štiri vem", rojstne dneve. Mrs. Krall, Mrs. Brancel, Mrs. Strnisha in jaz; če je že katera, naj se nam pridruži. Imele bomo krofe in druge dobrote, ker čas je sedaj kratak, prehitro bežijo leta! Vas vse lepo pozdravljam,

Mary Otoničar, tajnica.

Št. 27, No. Braddock, Pa. — Zadnja seja je bila dobro obiskana in upati je, da boste odslej prišle vsak mesec v lepem številu, da bomo ukrenile mnogo koristnega za podružnico. Odbor za letos je sledeč: Predsednica, Mary Stephenson, podpredsednica, Uršula Pierce, tajnica, Mary Stefancic, blagajničarka Frances Celigoi. Prihodnja seja se bo vršila na domu sestre Ursula Pierce, 1629 Ridge Ave.

Naznanjam, da bo dne 17. februarja darovana sveta maša za žive in umrle članice naše podružnice, v cerkvi St. Williams, v East Pittsburgh. Vse članice se prosi, da se udeležite.

Opozarja se vas tudi, da točno plačujete svoj asesment, ker je bilo sklenjeno, da se ne zalaga za nobeno članico več kot en mesec in katera ne bo imela plačano drugi mesec bo enostavno suspendirana, le v slučaju, če pokliče tajnico, da pride kasneje plačat, bo izjema za suspendacijo. Potrjeno je tudi, da samo tiste, ki imajo plačan asesment in vse prispevke, bodo deležne pri darilih za svete maše in cvetlice, ker mora biti v tem oziru lep red.

Lepa hvala vsem, ki ste prinesleokusne stvari za prigrizek na seji 7. januarja, kateri je vsem teknil in so vse hvaležne.

Zahvaljujemo se tudi podružnici št. 61, v Braddock za vso izkazano prijaznost in povabilo na njihov Christmas Party, kjer smo bile izvrstno postrežene. Tako je pravilno, da pridemo večkrat skupaj s sosednimi podružnicami in se boljše spoznamo med seboj.

Sporočam, da bo podružnica priredila plesno veselico 14. aprila in vse članice se prosi, da pridete na prihodnjo sejo in pomagajte z dobrimi idejami.

"Dobrodošle", — je naš pozdrav novim članicam Anna Simsic, Anna Gregg in Mrs. Bernard, ki so pristopile v našo podružnico. Potrudimo se vse, da bomo imele v tem letu hvalevreden napredek, kar bo vsem v veliko čast in ponos.

Vsem bolnim članicam želimo ljube-ga zdravlja in na svidenje na seji!

Mary Stefancic, tajnica.

Št. 29, Brundale, Pa. — Najlepše pozdrave vsem članicam po Ameriki, posebno pa in Mrs. Jerebu, ki sta se podala v Florido, k svoji hčeri, da se malo pogrejejo in pogovorijo, ker se niso videli polne dve leti.

Letos imamo zelo kratek predpust in pepelnica je skoraj tukaj, potem pa pridejo velikonočni prazniki. Upam, da jih boste povsod zdravi dočakali.

Udeležba na naših sejah, ki se vršijo vsak prvi ponedeljek v mesecu, je še precej dobra. Jaz bi se bila rada ločila od urada predsednice, pa niso hotele nič slišati o tem in tako se bom še naprej trudila, v kolikor mi bo mogoče. Najlepša hvala naši tajnici, blagajničarki in vsem odbornicam, za vestno uradovanje. Naša požrtvovalna sestra Debevec, dela samo za božji lon in je zelo skrbna, da so knjige vedno v redu in je vse natančno zapisano. Lepa hvala tudi našim zastupnim članicam, ki tako redno plačujejo svoj assement. Tudi takrat, ko imamo kakšna darila za oddati, pridno priskočijo na pomoč in kupijo tikete. Če bi pri vseh podružnicah tako lepo članice sodelovale kakor pri nas, potem bi ne imele odbornice nobenih posebnih sitnosti, ampak bi z veseljem delale za svoje članice. Saj se razume, da ena ali dve nemoreta vse narediti, če pa vse lepo pomagajo, je pa kar veselje biti med njimi. Vsa čast našim agilnim članicam!

V februarju in marcu imajo naše Micke in Pepce svoje godove in tudi mnogo jih praznuje svoj rojstni dan. Vse najboljše želimo vsem slavljenkam in Bog ljubo zdravje in tolažbe v teh hudih časih, ko se svet trese pred vojsko. S pozdravom do vseh,

Mary Pristavec, predsednica

Št. 30, Aurora, Ill. — Pozdravljene v novem letu! Želim vam vsem zdravja in ljubim materam, katerih sinovi so na bojnem polju pa iz dna srca za vas prosim Boga, da bi se vsi vrnili domov in za vedno ostali v bližini mater. Saj materno srce je samo takrat mirno in veselo, če so vsi otroci doma ali vsaj v bližini. O, ko bi voditelji narodov poznali srce matere, bi se drugače ravnali, ker materno srce bi žrtvovala vse in bi rajši prestalo pomanjkanje v mnogih ozirih, kot pa samo enega izmed svojih otrok zapustiti. Nismo še pozabile muk zadnje vojne, pa že zopet se nahajamo v strahu za tretjo svetovno vojsko. Kako žalostno je tudi, ko vrnejo sina domov pohajlenega, mnogim so zmraznili udi, kateri ne bodo nikdar več za rabo, ali ni to žalostno? Ubogi fantje, ubogo srce matere, ki trpi tako neznosno za blagor svojih otrok.

Ni bil moj namen se vpoglabiti v svetovne razmere, temveč pisati o naši decembrski seji in o št. 30, zato bomo tem nadaljevala. Na glavni seji je bila seveda volitev odbora in ta mlade, ki se bile doslej v odboru so začela se izgovarjati, da jaz ne bom več; jaz tudi ne! in tako naprej. Jaz nekaj časa poslušam in potem sem se morala oglasti in me veseli poročat, da so bile moje besede upoštevane in preden sem končala, se že oglasijo; o. k. jaz ostanem predsednica, jaz podpredsednica! Theresi Zefran sem pa rekla: Ti boš pa tajnica, pa brez ugovora! Obrazek je doli obrnila in prijazno se mi nasmejala in pravi: o. k. Blagajničarko smo pa kar zapisale brez vprašanja. Seveda se je branila, ampak je zelo ljubezniva in vemo, da bo že lepo vse uredila, kaj ne, Barbka? Kaj sem jim v pridigi vse povedala, tukaj ne ponovim, ampak, če katero zanima in bi rada navodila, mi kar pišite in sem na razpolago z nasveti. Po seji smo imele prav prijeten večer. Theresa je prinesla nekaj smrekovih vejic in češarkov. Svečke je pa sama naredila tako: raztopila je voska in vlila malo rdeče barve, nato je vlila v pet voglatih posodico kot je za ku-kise in postavila notri dve ali tri niti vrvice (string). Položila je potem na ulzo pet smrekovih vejic in češarko, na vsako vejico je pa prižgala po eno rdečo zvezdo svečko. Povem vam, da je bilo zelo lepo za pogledat. Imele smo res lep večer!

Zadnjo nedeljo v novembru je bil odprt velik most čez reko na Illinois Avenue, ki je veljal \$475,000.000. V naši mestni hiši prodaja sladkorčke in tobak, slep vojni veteran, da si s tem krajša čas in nekaj zasluži in on je bil izbran, da je prerezal širok trak, ki je bil potegnjen čez most in tako odprl most prometu. Bil je gljnljiv prizor, ko sta ga dva moža peljala na sredo mostu, eden mu je dal v roke škarje in drugi pa trak. Ta ki prizori nas ganejo, da je človek hvaležen Bogu, ako je bilo prizaneseno drugim vojakom, da so se srečno vrnili domov, kot so se moji štirje sinovi.

Dne 3. decembra sem pa šla s sinom in sinah, ki živita v Chicagi, na razstavo krizantem. Nisem vedela do takrat, da so te cvetlice tudi ovijalke. Bile so dolge do dva jarda, tako, da je bil z njimi narejen krasen fenc. Na približno 25 inčev od tal je rasel krasen šop cvetk velik, kakor bušel. Na vsako stran tega, pa je bil potegnjen drugi vrh ter spojen z drugo krizantemo ravno tako veliko in tako narejeno. Lahko si mislite, kako lepo je to bilo in to je šlo po sredini prostora, ki je bil velik kot dvorana. Bile so po vrstah v beli, rmeni in ob straneh pa v vseh barv in velikosti. Priporočam, da bi vse, ki živite v bližini Chicage, pazile kdaj bo pomladna razstava cvetlic in za mesec april vem, da bomo videle prekrasne azele, torej pojdite pogledat, ne bo vam žal.

Naša članica Elaine Krajnc, moja sinaha, se je preselila v Oconomowoc,

Wisconsin, kjer ima moj sin urad kot opometrist. Naj vama bo sreča naklonjena.

Kot po navadi so tudi letos nabirali darove Salvation Army in Red Cross za revne družine in nabralo se je \$1800.00 in poslali so 385 basketov revnim družinam. Čudno se nam zdi, da je še toliko revnih družin, ker sedaj se dela pri nas s polno paro po vseh tovarnah. To nam priča, da nesrečna nikdar nepočiva in bolezen tudi ne naznani, kdaj koga obišče.

Znajlepšimi voščili k miru, sreči in zadovoljnosti, vas pozdravlja

Vaša, Frances Kranjc

Št. 32, Euclid, Ohio — Zopet stopamo v novo leto v katerem upamo, da nam bo Bog dal zdravja in blagoslova in še posebno pa mir. Dabi sv. Duh razsvetil pamet voditelj jem in bi se sporazumeli brez vojne. Na tem mestu se zahvalim vsem, ki so mi bile naklonjene v moji bolezn, za obiske darove in kartice. Bog vam povrni z ljubim zdravjem!

Decembrska seja bila prav zanimiva. Odbor za letos je sledeč: Predsednica Terezija Potokar, podpredsednica in poročevalka Frances Perme. 19611 Pawnee Avenue tel. Ke. 13633, tajnica Hettie Gule, 311 E. 232 St., tel. Re. 1-5523, blagajničarka Helen Kovačević, zapisničarka Ana Gollard, rediteljica Frances Mesojedec, nadzornice: Karolina Peck, Frances Sokach, in Margaret Jamnik. Seje se vrše vsak prvi torek, razen v juliju, ta mesec ne bo seje. Vršijo se v dvorani sv. Kristine. Po vsaki seji imamo "door prize", katera je srečna dobi mesec plačano članarino. Še vedno pobiramo "sales tax stamps" da tako dobimo nekaj dohodkov v ročno blagajno. To vas nič ne stane, samo, da znamke skupaj spravite, ko dobite v trgovini, kjer kupujete in prinesite, kateri koli izmed odbornic ali pa na sejo. Saj veste, da imamo vedno stroške, kot nagraje molnim, pogrebni stroški za umrle članice in še drugo, tako se razume, da moramo skrbeti tudi za dohodke. Po seji smo imele izmenjavo daril in prav lepo zabavo.

Božična in novoletna voščila sta nam poslali iz Californije, Kristina Filipis in Ana Stariha. Prisrčna hvala in blagor vam, ki se sončite, mi se pa moramo greti pečen in furnezih. Vsem našim bolnim sestram želimo, da bi kmalu bile zdrave!

Pozor! Kadar veste za smrtni slučaj svoje sestre, si zapomnite, da imamo skupno molitev sv. rožnega venca pri krsti večer pred pogrebom in se vse udeležite, ker je lepo za vsako zvesto članico, da pride k molitvi za umrlo sestro!

Na januraski seji je bila lepa udeležba in se vas prosi, da pridete vsak mesec odslej v tako lepem številu, saj imamo vedno lepo zabavo. Ne pozabite na našo Srebrno kampanjo! S pozdravom,

Frances Perme, poročevalka

Št. 38, Chisholm, Minn. — Naša podružnica priredi plesno veselico dne 3. februarja v Slovenskem Narodnem Domu v spodnjih prostorih. Vršila se je prav lepa domača zabava in članice so pridno stregle gostom. Drugič bom poročala kaj več o izidu.

Vabi se vse članice, da pridete v lepem številu na sejo, ker bomo skušale napraviti vsako sejo živahno in v lepo razvedrilo vsem navzočim.

Januarska seja je bila prav dobro zastopana po naših članicah.

Upam in želim, da se boste v lepem številu odzvale na vse bodoče seje, ker pri polnoštevilni navzočnosti se lahko delajo dobri zaključki v korist podružnice in SZZ, v splošnem.

Na tej seji smo tudi izvolile našo tajnico, Ano Trdan, kot kandidatko v kontestu za najbolj zaslužno mater, ki jo vodi glavni urad.

Vsem se prav lepo zahvaljujem za udeležbo in pomoč na naši zabavi, posebno hvala pa tistim, ki ste nam postregle z okusnim prigrizkom. Iskrena hvala, vsem skupaj!

Sestram Johani Perkovich, Gende, Jerome, Gornik in vsem bolnim želim, da bi jim kmalu Bog podelil ljubo zdravje, da se bomo spet zdrave in vesele sestale na seji!

Mary Nosan, predsednica

Antioch, California. — Vem, da sem jaz prva, od tukaj, ki se oglašim v Zarji SZZ. Želim malo poročati, kako smo se imeli, ko nas je obiskala naša prijateljica Mrs. Caroline Kozina iz Hibbing, Minnesota. Bila je dva meseca v Californiji in se ji je zelo dopadlo tukaj. Imele smo dobre čase skupaj. Teden preden je odpotovala nazaj v Minnesota, je naju peljal moj sin Ludvik v San Francisco, da je Mrs. Kozina vidla dosti lepih in zanimivih reči. Vzelo nas je ves dan vožnje. Zvečer sva pa šli na sejo podružnice št. 13 v San Franciscu. Najprvo sva šli do tajnice, Mrs. Golob, ki nama je hitro pripravila dober prigrizek, da smo se okrepčali, za kar se ji prav lepo zahvaljujem, potem smo šle skupaj na sejo, kjer sva se še z drugimi spoznali in srečali sva tudi Mrs. Baro Kramer, ker ona je že obiskala Iron Range v Minnesoti. Sprejeti sva bili prav zadovoljno in ostali z njimi za vso sejo in potem je naju tajnica povabila na svoj dom in hitro pripravila kavo in dobro pecivo ter še druge reči. Tudi naš šofer, Ludvik, je bil deležen dobrega lonča. V imenu vseh treh, prav lepa hvala!

Zvečer smo se podali v pozni uri proti domu v Antioch. Drugi dan sva se pa peljali na Greyhound busu proti Los Angeles in Long Beach. Na postajo so naju prišli iskat prijatelji od Mrs. Kozina, ki so živeli v Hibbingu, po imenu Unkovich in so naju peljali na njihov dom v Norwalk, kjer sva se ustavili za dva dni. Prav lepa hvala za postrežbo. Potem so naju peljali do Mr. in Mrs. Milan Pakiž v Long Beach, kjer sva dobili sobo in se prav po domače počutili. Vsi so bili zelo prijazni in postrežljivi. Mr. Milan Pa-

Šivalni klubi

V letu 1951 želim mnogo mnogo dobre volje in še večjega zanimanja za napredek podružnic in Zveze v splošnem. Predvsem pa upam, da boste sedaj, ko je prijetno se sestati v prijazni družbi, postale bolj aktivne in si pri vseh podružnicah ustanovile šivalne klube.

Vem, da je vsaka po svoje zaposlena in da imamo razne skrbi in težave, ravno zato so nam taki prijateljski sestanki še bolj potrebni.

Ko se snidemo s svojimi prijateljicami in malo pokramljamo, malo šivamo ali kar pride na vrsto, pa kar nekako lahko pozabimo na svoje teskoče, ki nas tarejo, posebno sedaj v teh razvranih časih, ko človek vedno v strahu čaka na kaj nam prinese jutrišnji dan.

Torej zavzemite se vse, pri vseh podružnicah za šivalne klube in pridno poročajte v Zarji o svojem začetku in kako se učite plesti in kvačkati nove vzorce ter o lepem razvedrilu, ki ga uživajte pri svojih zanimivih sestankih.

Vsem želim najlepšega uspeha in vas vdanostno pozdravljam, Ella Starin, 17814 Dillewood Rd., Cleveland, 19, Ohio.

kiž je naju tudi po Long Beach prepeljal in sva tudi tam dosti vidli in obiskali znance, katerim se prav lepo zahvaljujem v imenu nas vseh treh, ker bila je z nami tudi Mary Unkovich, ki živi pri bratu v Norwalk, California in je bila ves čas z nama. Šla je z nama do Hollywood in tam smo obiskale Mr. Ken Fregland, ki je imel slovensko uro na Hibbingu. On nam je dal tikete, da smo šle v gledališče in smo videle Luigi in Paskvali program, tako smo dosti vidle, da bo imela Mrs. Kozina kaj premišljati, kod je hodila in se vozila. Korlinca, le pri di nazaj v Californijo, nisi še vse vidla. Drugič jo bova mahnili pa po drugih krajih, kjer je še mnogo za videti in naju bo spet peljal Ludvik, ker njemu je Californija dobro znana.

To naj zadostuje za to pot in če pride Korlinca spet na obisk, homo pa še kaj poročale. Tudi Korlinca naj se malo oglasi. Kaj pa delaš pozimi v Minnesoti? Sneg kidaš? Tukaj pa rožice cveto! Tukaj imamo letos več dežja kot po navadi, ampak nič ne škodi, ki večkrat preneha in se hitro odteče. Tako je vse lepo zeleno in v cvetju. Kaj hočemo lepšega kot sončno deželo kot je Californija.

Čeprav sem malo pozna, vendar je lepo voščilo vselej na mestu. Torej želim, da bi bilo novo leto za vse srečno in zadovoljno. Najlepše pozdrave vsem prijateljicam in članicam SZZ, posebno pa članicam pri št. 38, Chisholm, Minnesota, kjer sem tudi jaz članica.

Jennie Marolt,
Box 29 C Rt. 1 Alpha Way,
Antioch, California

Št. 41, Cleveland (Collinwood), O. — Začetek leta je prav zadovoljiv, udeležba na seji je bila prav lepa. Sestra Frances Stego je prinesla lep jopič, (sweater), domačega dela, katerega je darovala v prid naše blagajne. Navzoče so pridno segle po listkih, tako, da je blagajna napredovala za deset dolarjev. Sestri Stego prav iskrena hvala za tako lepo darilo. Srečna je bila sestra Lucía Romih, kateri želimo, da bi jo jopič lepo grel.

Sestre Francka Meše, Ančka Rebolj in Mary Coprič so pa preskrbele prav okusen prigrizek in vse, kar zraven gre. Tako smo se dobro imele in upamo, da bo tako po vsaki seji v tem letu. Vsem skupaj prav lep "boglonečkaj". Vso pohvalo zaslužijo naše zavedne članice, katere se niso udeležile zadnje prireditve, pa prav pridno plačujejo vstopnice, katere sem jim poslala. One se zavedajo, da je res od časa potrebno, da se podpre blagajna, ker sama doklada pet centov mesečno ne zadostuje za vse stroške.

Naši podjetni, Francka in Mary, delata nekakšne načrte, da bi za pustno nedeljo napravile izvrstno večerjo in domačo zabavo. Ako bo šlo po sreči, bomo že ob času sporočile in upamo, da se boste v lepem številu odzvale in pripeljale tudi svoje domače, da bo lepša zabava za vse.

Zadnji dan v decembru smo zopet spremile na mirodvor članico in to pot sestro Jennie Kozlevčar. Pokojna sestra je podlegla poškodbam, katere je dobila v avtomobilski nezgodi. Naj bo pokojni ohranjen blag spomin in naj počiva v miru. Vsem preostalom naše globoko sožalje.

V tem letu želimo vsem sestram najboljšega zdravja, kakor tudi njihovim družinam, tako, da bo do naslednjega vesela poročila v naši Zarji.

Ne pozabimo na našo jubilejno kampanjo, ki je sedaj v teku. Gotovo pridite na prihodnjo sejo in s seboj pripeljite novo kandidatko, ki bo iskreno dobrodošla. Materam pa polagam na srce prošnjo, da bi vpisale svoje ljubke hčerke v Zvezo. Vas iskreno pozdravljam,

Ella Starin, tajnica

Št. 45, Portland, Oregon. — Prva seja v tem letu ni bila tako dobro obiskana kakor je bila glavna seja ali vse eno je med članicami vladalo najlepše razpoloženje. Odbornice so podale poročila za preteklo leto in potem je sledilo ustoličenje odbornic za tekoče leto, kateri posel je sestra Barta izvrstno izvršila. Predsednica se je nato zahvalila članicam za njihovo sodelovanje v preteklem letu, z željo, da bi tudi v prihodnosti vse delale za dobrobit in uspeh svoje podružnice in SZZ.

Na dnevni red je prišlo več točk, katere smo lepo rešile. Po seji smo se zabavale in po tem se razšle v upanju, da na prihodnjo sejo pridete tudi tiste članice, ki niste bile na seji že več mesecev.

S prvim januarjem se je pričela SREBRNA KAMPANJA za nove članice. Da pa bomo imele uspeh, moramo takoj v začetku kampanje pričeti pridobivati nove članice.

Ko smo preteklo leto obhajale 20 letnico obstanka podružnice, sem v aprilovi Zarji izrazila željo, da bi pridobile 20 novih članic kot darilo od naše podružnice Slovenski ženski zvezi. Moja želja se je izpolnila, kajti pridobile smo 22 novih članic. Sedaj pa zopet prihajam pred vas, drage sestre, z malo večjo prošnjo, oziroma željo. Moja želja je, da bi v letošnji kampanji pridobile vsaj 25 novih članic. Jaz vem, da naša glavna predsednica, Albina, bi ne bila nobenega darila bolj vesela, kakor, če ji pošljemo en velik šop prošenj za nove članice. Da pa uspeh dosežemo moramo vse iti na delo, ne samo nekaj članic. V zadnji kampanji smo pokazale, da se uspeh doseže samo potruditi se moramo. Ako se vse potrudimo ter pridobimo lepo število novih članic, bomo ob koncu leta z veseljem rekle: Storitile smo, kar je naša dolžnost storiti za svojo organizacijo!

Vas vse lepo pozdravljam, z željo, da Bog blagoslovi vsa naša dela.

Ostajam vaša, S pozdravom,

Louise Stružnik, tajnica

Podpiram z obema rokama!

Priloročilo tajnice št. 45, da bi pridobile 25 novih članic v poklon za srebrni jubilej je zelo na mestu in upam, da boste vse podružnice upoštevale to krasno priloročilo. — A. N.

Št. 47, Cleveland (Garfield Hts. O.) — Vsem našim članicam se prijazno nanašanja, da je bil na glavni seji osvojen sklep, da bomo imele sejo vsake tri mesece in ne vsak mesec kakor smo doslej. Da bo več zanimanja smo tudi ukrenile, da bomo imele po vsaki seji praznovanje rojstnih dni in zato se prav gotovo udeležite vse, ki boste v dotičnih treh mesecih slavile svoj rojstni dan in druge pa pridite, da boste imele lepo zabavo med svojimi sestrami. Prihodnja seja se vrši v soboto večer 10. marca pri predsednici, sestri Theresa Bizjak, na Vineyard.

S pozdravom,

Ivanka Pugelj, zapisnikarica

Št. 48, Buhl, Minn. — Najlepše pozdrave in voščilo za srečno in zadovoljno novo leto pošiljam vsemu članstvu.

Meseca decembra je bila naša glavna seja dobro obiskana, za kar lepa hvala vsem, ki so se potrudili priti. Odbor za letošnje sledeč: Predsednica Frances Ambrozich, podpredsednica Annie Stefanich, tajnica Jennie Anderson (Terlep), blagajničarka Mrs. Arko, zapisnikarica Annie Peschel, nadzornice: Mary Glavan, Mary Rabuze in Annie Peschel. Sklenile smo, da v slučaju smrti se bo dalo kot dosedaj, namreč, poklonile bomo venec v vredosti pet dolarjev in darovale za tri svete maše. Če bo katera članica bolna in se nahajala v bolnišnici, bomo poklonile cvetlice v lončkov vred-

nosti dva dolarja. Ako umre član v družini naše sestre, bomo darovale za eno sveto mašo in šle molit rožni venec.

Sklenile smo, da bo vsaka članica prispevala 50 centov v ročno blagajno in to mora biti plačano do meseca junija letos. Na primer, če bo katera članica umrla to leto, bomo še zraven prispevale 50 centov v ročno blagajno.

Seje bodo kot po navadi na tretji torek v mesecu, v Public Library Club Rooms. Po seji smo imele Christmas Party in Mrs. Rabuze je bila izvoljena za vlogo Santa Claus in nam je razdelila rarila. Potem smo imele prigrizek, kavo, kejk in sladoled. Tako smo se prav dobro imele.

Pri naši podružnici so bile v preteklem letu resno bolne in se nahajale v bolnišnici sestre Stefanich, Kutzer in Miklavich. Nemila smrt je pobrala dve članici in sicer, Zora Ozanich je umrla meseca maja po par mesečni bolezni in nesreča je zadela sestro Berlin meseca avgusta. Ko sta se peljala s soprogom v kari proti domu, je bilo vreme deževno in cesta mokra in je kara zdrčala z ceste, vrata od kare so se odprla in Mrs. Berlin je padla ven na kup kamna in se tako hudo poškodovala, da je čez tri ure umrla v bolnišnici. Ta novica je pretresla z žalostjo vso naselbino. Ona je bila najprva članica in tudi prva predsednica naše podružnice ter ves čas zvesto sodelovala in bila zelo požrtvovalna. Bog ji daj nebesa! Sestra Spolar (Bukovich) je zgubila sina, ki je tudi nagloma preminil po par dnevni bolezni v bolnišnici. Bog daj večni mir in pokoj umrlim in preostalim sorodnikom pa izrekamo naše globoko sorodnikom pa izrekamo naše globoko sožalje. Pozdravi!

Annie Peschel, zapisnikarica

Št. 56, Hibbing, Minn. — Na glavni seji smo imele presenetljivo lepo udeležbo. Da bi le bilo tako večkrat v tem letu, je naša iskrena želja. Seja je bila prav zanimiva. Na dnevnem redu smo imele več važnih točk, kakor tudi volitev odbora. Imena novih odbornic so v angleškem dopisu. Po seji smo pa imele božičnico z vsemi okraski in obiskal nas je tudi Santa Claus. Podan je bil prav lep program in sevirana so bila okusna okrepčila po Leetonia ženah.

Tem potom se lepo prosi vse tiste, ki ste zaostale pri plačevanju svojega assessmenta, da poravnate gotovo ta mesec, kar bo naši tajnici prihranilo mnogo skrbi, ko bo morala delati poročilo za glavni urad, če boste imele vse plačano.

Vsem bolnim sestram želimo ljube ga zdravlja.

Najlepše pozdrave vsem,

Anne Satovich, poročevalka.

Št. 57, Niles, Ohio. — Želim vsem glavnim odbornicam in članicam srečno in zdravo novo leto ter obilo napredka naši organizaciji.

Prva seja v 1951 je bila prav poljna. Naša predsednica je ustoličila

odbor po pravilih, kar nas je vse zanimalo.

Dobrodošla nova članica, Mrs. Dorothy Zuzolo! Upamo, da bo prišla na vsako sejo in našla zadovoljnost v naši sredi.

Po seji je bila lepa zabava in igranje smo igre za lepa darila. Srečne smo bile J. Logar, starejša, Mary Thomas in jaz. Izbrale smo odbor za našo veselico, da ne bo noben šel domov lačen ali žejen. Nazvočnost je bila lepa in upamo, da boste prišle v velikem številu na vsako bodočo sejo in bo šlo vse gladko.

Naš party ob praznikih je bil pri Mrs. Brauer, ki nam je dala na razpolago svoj lep nov dom. Prepevale smo in imele vsakovrstne igre za zabavo. Pri dobitkih so bile srečne J. Spirko, Mrs. George Stanec, Mrs. L. Haviash, Miss Jennie Logar and Mrs. Viola Logar je dobila krasen door prize. Tako vidite, da smo vedno vsele, ko pridemo skupaj

Pozdrav vsem članicam,

Johanna Prinz, poročevalka

Št. 64, Kansas City, Kansas. — V odboru za letošnje so: Predsednica Theresa Cvitkovich, podpredsednica Antonija Kastelic, tajnica Katie Lastolic, zapisnikarica Marie Horzen, blagajničarka Marie Mootz, nadzornice: Marie Majarle, Agnes Lipovic, rediteljica Katie Modercin, zabavna predsednica Lucy Orešnik. Pristopila je tudi nova članica Mrs. Johanna Tome, katera je iskreno dobrodošla. S tem pristopom bo tudi od naše podružnice privezan srebrni trak na pristopni listi v počast naši zaslužni ustanoviteljici, Marie Prislund. Bog Vas živi še veliko let v zdravju, veselju in zadovoljnosti! In kakor vse glavne odbornice in članice, da bi v tem novem letu 1951 veliko članic pridobile, da bi se še bolj pomnožila Zveza in vse podružnice oživele.

Rojstne dneve so obhajale naša nadzornica Marie Majarle, Lucy Orešnik, Mary Hotujec in Agnes Lipovec. Vsem želim veliko let veselega in zadovoljnega življenja.

Ta dan je bil zopet vesel po seji, bilo je vsakovrstnih dobrot za jesti in za piti, kar znajo naše članice v resnici dobro napraviti. Udeležba je bila velika in to nam je bilo vsem v veliko veselje. Upati je, da boste prišle vse to leto v tako veličastnem številu.

Čas hitro mine. Zdi se kot, da smo se ravno začeli pripravljati za božične praznike pa so že v kraju in kmalu bomo pričakovali velikonočne praznike. Kot so bili božični, tako bodo najbrž tudi velikonočni žalostni za mnoge, katerih sinovi so morali v vojsko in službo Strica Sama. Za nas, ki imamo sinove v nevarnosti ni truge tolažbe kot v molitvi, da bi jih Bog in Mati Božja varovala vsega hudega in da bi se zdravi vrnili domov.

Z najlepšimi pozdravi,

Theresa Cvitkovič, predsednica

Št. 66, Canon City, Colo. — Drage sestre: Zopet se oglašam iz bolnišnice in to pot se vam lepo zahvaljujem za vse, kar ste storile zame v času moje bolezni. Pristrčna hvala vsem, ki ste bile na seji in odločile, da mi podarite lep blanket. Rada bi vam vsem povrnila, pa vem, da mi ne bo mogoče, zato se vam iz dna srca zahvaljujem in vam želim vsem zdravja in zadovoljnosti in da bi se še enkrat skupaj zbrale na naši seji. Bila sem globoko ginjena nad ljubeznijo in spoštovanjem, ker ste hoteli, da ostanem naša predsednica, kar vam nisem mogla ustreči, ampak bom z vami v duhu pri sejah. Ako se mi pa zdravja povrne, da bom lahko osebno prišla, vam pa zagotavljam, da ne bom zamudila niti ene seje.

Draga urednica: Več kot to ne morem zdaj pisati, ker mi je roka trda od paralize in ne morem pero držati kot sem včasih. (Ne vem besed, da bi se izrazila, kako se mi smilite, ko trpite v bolezni, ker že odkar se osebno poznavam, sem imela zelo visoko spoštovanje do vas in Vaše iskreno vedenje mi je bilo zelo, zelo všeč. Pa kar pogum, draga sestra, saj pravijo, da dobra volja vse premaga. Bog Vas blagoslovi. A. N.)

Pozdrav vsem članicam SZZ in posebno pri št. 66!

Katarina Jekovec

Št. 72, Pullman, Illinois. — Prav veselo je bilo na naši decembrski seji. Imele smo se ravno dobro. Ker je v zimskih časih težko iz hiše, zaradi ledenih cest in mraza, smo sklenile, da opustimo sejo za prva dva meseca in naznanjam, da se vrši prihodnja seja 21. marca, to je na tretjo sredo v mesecu. Do takrat bo že lepše vreme in pričakuje se, da boste vse prišle.

Za poročati imam veselo novico, da se je teta štorckja oglasila pri naši mladi članici Mrs. Rybarzyk, (L. Bezla), in pustila zalo hčerko. Vse članice čestitamo družini. S tem dogodkom je postala sestra Bezla stara mama in naša podružnica bo mogoče napredovala za eno članico v mladinskem oddelku!

Obiskala sem sestro Zadnik in je še vedno v postelji. Njene noge so malo boljše, pa se ne more še nič upreti na nje. Želim, da bi kmalu okrevala. Vsem bolnim želimo, da bi kmalu ozdravele in se vrnile na našo prihodnjo sejo 21. marca, čile in zopet zdrave. Zborovale bomo v navadnih prostorih pri Mrs. Klun. Prav lepo se zahvaljujemo Mrs. Klun, ki nam da brezplačno svoj prostor za seje. Pozdravljene!

Jennie Oražem, predsednica

Št. 88, Johnstown, Pa. — Drage sestre: Na glavni seji smo imele dokaj lepo udeležbo, tako bi moralo biti vsak mesec, saj, če vas pride lepo število, lažje kaj koristnega ukrenemo v prid podružnice, po seji se pa kaj pogovorimo ali potožimo druga drugi, tako

kar kmalu čas mine. Ako bi vse upoštevale užitek lepe seje, bi gotovo prišle bolj pogostokrat k mesečnim sejam.

Po glavni seji smo se imele prav prijetno. Naša predsednica, Mrs. Mary Kuzma, nam je spekla prav okusne potice in drugih dobrot v izobilju. Sv. Miklauž je tudi prišel in podaril vsaki članici lepo darilo. Hvala vsem, ki so pomagale pri mizi in to so bile: Mary Kuzma, Mary Zupan, Jennie Stussek in Anna Loushe. Naša predsednica je preskrbela, da je bil podan lep program, na katerem so nastopili Esther Holmok, Dona Holmok, Alice Kuzma, Frances Brais, Agnes Stussek in Ridge Trček, ki je igral na harmoniko. Vsem je šlo prav izvrstno godba in petje.

Za leto 1951 je ponovno izvoljen ves prejšnji odbor.

Sestra Mary Respet je bila v bolnišnici in se je morala podvreči operaciji ji in zdaj ji gre na boljše in se zdravi doma. Želimo ji skorajšno popolno ozdravljenje, kakor tudi vsem drugim bilnim članicam.

Naša zvesa članica Frances A. Kopriva je zgubila svojega soproga po dolgi in mučni bolezni mu je nemila smrt zatisnila oči za vedno. Naj mu sveti večna luč in naj počiva v miru. Preostalim izrekamo naše sožalje.

Pozdrav vsej SZZ!

Mary Lovše, tajnica

ZAHVALA ŠT. 84.

New York City. — Najsrčnejša zahvala podružnici št. 84. in članicam, ki so mi plačale za vse leto pristojbino. Želim vsem srečo in zdravje, ker zdravje je največje bogastvo v življenju.

Pozdravljam vse članice pri Slovenski ženski zvezi širom Združenih držav!

Mrs. Barbara Slanovec

141 W. 101St.

New York City

Št. 89, Oglesby, Illinois. — Odbor v tem letu je sledeč: Predsednica Josephine Livek, podpredsednica Mary Ambroze, tajnica Frances Mattiosa, blagajničarka Frances Nemeth, zapisničarka Celia Holencek, rediteljica Mary Kernc, nadzornici Frances Jerše in Jennie Senica.

Glavna seja se je vršila 11. decembra, pa je bilo nas lepo število, čeprav smo imeli slabo vreme. Imele smo večerjo v Dickenson poslopju in tudi Miklauža, ki je kar hitro spraznil žake, ker je delil mladim in starim. Jaz mislim, da smo bile vse zadovoljne z darilom. Moram dati čast vsem drugim, ki so prinesle dosti dobrega za prigrizek. Prostor je bil lepo okrašen z božičnim drevcem na katerem so svetile lučke, kar nas je spominjalo, da se bližajo božični prazniki in novo leto v katerem vsi želimo ljubi mir, zdravje in srečo!

Naša agilna predsednica, Josephine Livek, je bila zaposlena v novembru mesecu in je pridobila 14 novih čla-

nic. Kar lepo je bilo za pogledati, ko so stale pri mizi za sprejem in obljubile, da bodo zveste članice naše Zveze. Dobrodošle med nami!

Naša tajnica Mary Jazbec je pustila urad po 12 letih in jo bomo pogrešale. Njo bo nadomestila Frances Jerše Mattiaso. Tudi naša blagajničarka, Louisa Kernc, se je odpovedala po dolgih letih uradovanja in njo bo nadomene so pa za zapisničarico izvolile, zato moram paziti, da bo večkrat dopis v Zarji. To je moj prvi dopis in upam, da bo preskočil koš.

Vsem glavnim odbornicam in članicam SZZ širom Amerike voščim veselo novo leto ter vse pristrčno pozdravljam,

Celia Hobneck, zapisničarka

DOMAČA KUHINJA

PESA NA GORAK NAČIN

Pristavi rdečo peso v mrzli slani vodi k ognju in jo kuhaj pokrito, da bo mehka. Potem jo odcedi, oblij jo z mrzlo vodo, potegni kožico z nje in še nekoliko gorko nastrgaj na strgalniku, da dobiš tanke rezance. Medtem zavri tudi 2-3 žlice milega vinskega kisa, par žlic vode, 2 kocki sladkorja, soli in malo sesekljanega kimlja in primešaj to zmes še vročo pripravljeni pesi. Prideni še žlico nastrganega hrena, žlico olja in če hočeš, tudi prav malo praška od dišečih klinčkov. Dobro premešaj, pusti stati 1 uro, potem šele daj na mizo kot solato.

Korenje s smetano nam služi zlasti kot zimska prikuha v času, ko že primanjkuje druge zelenjave. Korenje zreži na tanke krožke in ga pari na maslu. Ko je mehko, mu primešaj žličko zelenega sesekljanega peteršilja, malo goveje ali zelenjadne juhe, soli in skodelico kisle smetane, v kateri si razmotala 1 jajce. Prevri iznova in daj na mizo s kosci krompirja, ki si ga opekla na maslu ali masti

Jajca v solati.

Osnaži, operi lepe liste glavnate solate ter daj na rešetno, da se odcede. V mehko kuhana jajca (kuhaj jih približno 5 minut) previdno olupiš da ostanejo cela. Vsako jajce zavij v 3 do 4 skupaj zložene solatne liste ter polagaj na krožnik ali v skledo. Posebej vmešaj par žlic olja primerno količino kisa, malo soli ter vlij na solato.

Kaj moraš vedeti...

Da krvave in jetrne klobase lepo spečeš, jih potakni najprej v vročo vodo, potem jih obriši in položi na zelo razbeljeno mast in jih opeci na obeh straneh hitro, da se napravi skorja. Šele potem peci klobase počasi; že od vsega početka pa jih peci v pokriti posodi, ker sicer škropi mast na daleč naokrog.

Mesene klobase pa spočetka peci počasi na masti, ki je nisl preveč razbelila; šele h koncu močno razgrej mast, da se klobase lepo zarumene.

OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

"BE MY VALENTINE!"

Dear members:

No doubt that many of you will be attending parties, meetings and other important functions this month. To you, all, I'd like to make only one suggestion: Remember we have a Silver Jubilee Campaign in force! Get your friend to join your group! Just say to her: "Be my Valentine!", if she asks you: "How?" Answer: "Join S.W.U.!" Let's see how many Valentines we will be getting in February! There could be many, I know!

At this time, I wish to express my deepest appreciation to everyone who helped in the first month of our Campaign. On the first page of this edition is the report of the results for December. Please continue to help, every month hereafter, to have your branch on the Honor Roll!

This month we celebrate many important birthdays. I'd like to include in my message this month, the quotations which mean more today than ever before in our history.

LINCOLN ONCE SAID:

With malice toward none, with charity for all, with firmness in the right, as God gives us to see the right, let us strive on to finish the work we are in; to bind up the nation's wounds, to care for him who has borne the battle, and for his widow and orphan; to do all which may achieve and cherish a lasting peace among ourselves, and among all nations.

WASHINGTON ONCE SAID:

Wherein you reprove another, be blameless yourself.

Be not hasty to believe reports to the disparagement of any one.

Associate yourself with men of good character. Remember that it is better to be alone than in bad company.

Let your conversation be without malice or envy; in all causes of passion, admit reason to govern.

If all men would guide our destiny by the belief of these two great Americans, what a beautiful world this would be!

Before closing, I'd like to extend my gratitude to each and everyone who is working for a successful outcome of our coming Bowling Tournament and may good luck be with you all!

Most sincerely yours,

Albina Novak, president

EAST MEETS WEST

SAN Francisco is a wonderful city! It's wonderfully located, first of all; for it is situated at the tip of San Francisco Peninsula with either the Pacific Ocean or the San Francisco Bay waters visible from almost every part of the city. It's built on the slopes of seven hills, to make it even more unique. Historically, the city has a background to which many nationalities have contributed, the Spaniards from the South whose influence is still seen in the architecture of the homes, the Chinese from across the Pacific who built a piece of China on the side of Nob Hill, the traders from Canada who used the shipping and marketing facilities which the coastline city afforded and the adventurous Pioneers from the eastern parts of America who came seeking Gold and the place to spend it. All these factors made a highly active community which is still today as busy and fascinating. It's possible that a month of sight-seeing wouldn't be enough to justify the innumerable interesting places San Francisco has to see.

The forty-eight hours we spent there gave us the taste to see more, and we shall be back to do just that. But, those hours were well spent, nevertheless, for we were on the go every minute.

After we entered the city, the night of June 13th, we found our way to the "Krajski Hrib" where the Slovenian community settled. We drove along Van Ness Boulevard, possibly the only level street we saw, and soon found the street the Kramer's live on. It seemed we were going up, up and more up, until we became frightened and wondered how high we could ascend in an automobile equipped for land riding. When we looked down from where we had risen, we all swallowed hard and prayed that the force of gravity was still working. Albina stopped the car and she and Alice got out to survey the land. Remember, it was nighttime and it seemed we were on top of the world. They left Corinne and Gloria Jean in the car and went to look for 480 Kansas Street. After what seemed a lifetime, Alice came huffing and puffing up to the car to tell us that we had passed the Kramer's and had to turn back. It was bad enough going up the hill, but going down was worse. The automobiles in San Francisco must be built with prayers, for I don't see how they can withstand the change in altitude from up to down and vice versa.

At Mrs. Bara Kramer's we unloaded and in all the excitement of greeting each other, found that the hill we climbed was nothing. To prove the point, daughter Mary Kramer took Alice and Corinne on a small sight-seeing trip to show San Francisco at night. The things they saw will never be forgotten. They circled the city and saw homes built right up and down the hills, gorgeous homes painted either white or pastel tinted, for San Francisco is covered with fog so often that light is beneficial wherever it can be had. They saw the Pacific rolling in along the beach at Golden Gate Park, and Fisherman's Wharf with all the fishing boats neatly tucked away for the night (although in a few hours they'd be out in the Pacific); they saw the Fairmount and St. Francis Hotels lighted up and busy with guests; they went up and down until they were dizzy.

The next day we met Father Vodusek who has built a most unique church in the midst of the busy downtown area. The architecture of the Church of the Nativity is modern in the strictest sense of the word. A huge white cross against what looked like a sheet of corrugated Redwood was the facade. A stone stairway led to beautiful glass doors through which we entered and saw the sublime

The pictures on next page will give you some idea of the sights we saw as we traveled from Portland, Oregon to San Francisco. Alice Zeleznik is to be credited for most of the photography because she was always on the alert to take a snapshot of the picturesque and scenic west coast and the territory through which we traveled.

Upper left: Redwood trees show their immensity compared to our De Soto automobile and Albina standing next to it. Upper right: Alice and Corinne in front of a Mission church we found along the road in Northern California where we stopped to spend just a few moments in meditation and prayer, asking for God's continued protection which He so generously bestowed on all of us throughout the trip.

On the picture below is a huge garden of Easter lilies. Our Gloria Jean stood there in great amazement over the many "Angle Flowers" as she called them. Oregon's croft Lily came into its own during the war providing North Bend growers with a profitable business.

Below the Lily patch is a fisherman holding holding some giant Dungeness crabs for which Coos Bay is famous. Beneath it we see fishermen holding and standing in a deep pile of tuna. Millions of dollars worth of tuna are brought into North Bend docks for canning and shipping.

The picture on the right is that of the natural unmarred beauty of the wooded country which is indeed breathtaking. A hike on wind-swept sand hills is a rare treat for the visitor.

SHEBOYGAN BIDS YOU: WELCOME!

Sheboygan welcomes all bowlers to the 15th annual bowling tourney which is to be held at the Playdium Bowling Alleys, 713 New York Avenue. These alleys are right off a Main Street, close to Catholic Churches, hotels and restaurants. The Grand Hotel which is a block from the bowling alleys is located at 719 Center Avenue. All reservations should be sent to me not later than March 1st, 1951 and I will take care so that you will have your rooms.

Sunday Masses at our Slovenian SS. Cyril & Methodius Church are at 6 - 8 - 10 - 11:30.

Our city buses will take you to practically every spot you would like to visit for just a token (7 for 50c) or a dime.

Taxi service here in Sheboygan is great.

THE GRAND HOTEL, Center Avenue
Single room with bath\$3.00 to \$4.00
Single room without bath 2.25
Double room with bath 6.25
Four in room without bath 10.50

FOESTE HOTEL, North 8th Street
Single room with bath\$ 4.25
Single room without bath 2.75
Double room with bath 6.50
Double room without bath 4.75
Four in room without bath 10.50

The Grand Hotel is within one block of the alleys and the Foeste is four blocks away. Both are in the heart of the city within walking distance of churches, restaurants and department stores.

The Sheboygan branch will be happy to serve supper Saturday evening to the bowlers and visitors participating in this event. Supper will be served in the SS. Cyril & Methodius Church Hall on New Jersey Avenue, from 5:00 to 6:00 P.M. Supper reservations should be made with Mrs. Marie Prislund, 1034 Dillingham Ave., not later than March 1st.

Best wishes to all,

Louise Ribich

15th ANNUAL SWU MID-WEST BOWLING TOURNAMENT

Joliet, Ill. — Preparations are being made to launch the 15th Annual Mid West SWU Bowling Tournament which will be held in Sheboygan, Wisconsin on March 10 and 11 at the Playdium Bowling Alleys, 713 New York Avenue.

The sponsors of the classic, the Mid West SWU Bowling Association in whose membership is included every SWU Branch which participates in bowling activities or which has members interested in bowling has mailed entry blanks to all captains

and directors and is ready to do the same to anyone interested in the tournament. The only requisites to bowl in the tournament are: — that the bowlers are members of the S.W.U. and that they have an average acquired before January 20, 1951. Last year's and previous averages will be accepted only if the bowler is not bowling this season. For beginners or those who have never had established a bowling average and who wish to enter the tournament as sports will be given the maximum handicap only. All this will be supervised and verified by the directors of the S.W.U. Bowl-

ing Association and by the Womens' International Bowling Congress. Any false presentations will lead to the disqualification of persons and their teams.

Invitations to the event are tendered to all Bowlers belonging to the S.W.U. of any Branch in the U.S.A. Those who did not receive entry blanks kindly write to the undersigned immediately for such and any other information needed. The deadline for entries is February 10, 1951. As an impetus to our present campaign for new members the Mid West S.W.U. Bowling Association will accept as entrants in the tournament all those accepted into the Union prior the deadline date February 10 providing they pay their dues one year in advance to assure us of their good faith.

The site of our Tournament this year is the Queen City, Sheboygan, Wisconsin. It is the finest and most progressive town in the world. It lies snugly on the shores of Michigan and possesses attractive features which make the little town really a big city in all respects. The hospitable inhabitants will lend more to the success of the tourney than any witnessed yet by our association.

Above all, Sheboygan is really the cradle of our S.W.U. Here was organized the Number 1 branch and here lives today the organizer of the S.W.U., our Honorary Supreme President Marie Prislund. What Chicago, Joliet, Ely, Denver and Cleveland mean to our other American Slovenian Organizations, Sheboygan means to the American Slovenian Womanhood.

Under the chairmanship of Louise Ribich the Sheboygan Committee are preparing feverishly to complete a

interior finished in light natural colored wood. The simplicity of the inside was conducive to a peaceful communion with God. We hope in the future to show you a picture of the church, so that you might all know how progressive and modern the parish of Nativity Church is. As Father took us through his church and rectory we were all amazed that efficiency and beauty could be combined so successfully. Kind Father gave us more of his time and drove us around San Francisco, showing us the things a tourist wants to see most, and we didn't leave out one place. Up on the Twin Peaks which are higher than those other hills of the city and which are so close together and so alike that a road has been built in the shape of a figure eight around them, we saw San Francisco below us. It was a very clear day and the city was just a maize of light colors with a picture frame of blue water around it.

We went to Telegraph Hill and Coit Tower from which we saw the ships entering the Bay area. Right below us was the Embarkadero, a street about eight lanes wide, along which forty-three piers face. There is a "World Station" for the shipping of human and material cargo to all points in the Pacific Ocean area. We went to the Mark Hopkins Hotel and saw San Francisco from the "Top of the Mark", and then down, down, down to the edge of the Pacific and Golden Gate Park, the most complete park in the world, and the Cliff House where we could see the seals playing out on rocks in the sea. As well as we think we have remembered all, we're sure we saw and did more than we are telling you; but the human brain can hold only so much. The time we spent in San Francisco was a whirl and a most pleasant whirl, too! Our "thank

you" to Father Vodušek was heartfelt and our fondest memories of San Francisco include him with the best!

We even ate in Chinatown. Bara and Mary Kramer and we Clevelanders enjoyed a family style dinner at a Cantonese restaurant where eleven dishes were placed on the table at once and each was more delicious than the next. We shopped there, of course and spent an unusually long time walking up and down Grant Street picking up souvenirs. One morning of the two we spent in San Francisco. Albina had business to attend to, so Alice and Corinne went downtown and visited San Francisco's elegant department stores. (Gloria Jean stayed home to play with "Susy" Kramer, the canine member of their family.) We felt so funny after we realized that we were, in typical Cleveland fashion, walking through dress departments and such, looking at price tags and touching the merchandise. To our embarrassment, we found that the procedure in San Francisco is to sit in comfortable chairs and have the merchandise shown by the salespeople. We felt as if we had the stamp of "Easterners" printed right on us! That same afternoon we visited Oakland and had to cross the twelve mile long San Francisco-Oakland Bay Bridge to get to the other side of the Bay. The bridge is a representation of modern miracles in engineering, for at only one place, Yerba Buena Island, does the bridge touch land, except for beginning and end, of course. It's really two suspension bridges connected at the island. There Albina and Alice visited Mrs. Josephine Oblak, Alice's cousin in Oakland. That evening was spent in the company of the amicable ladies of branch no. 13 to whom we will devote next month's report.

most attractive social program for the bowlers and their guests. They promise to outshine in all respects the most successful reception given by all the previous hosts of the classic.

Since our tournaments have been operated on a handicap basis it gives all bowlers an opportunity to win the lucrative awards. It means the good bowlers must hit their marks and over and the less adept bowlers get over their averages. We found this system puts us all in the field with a more or less even chance and it lends to the great sportsmanship we wish to profess and espouse.

Our tournaments also have become so great in value as social and fraternal accomplishments. They are in fact a convention of the sports minded membership. Any member who really wants to enjoy the real benefits of the recreational program of the S.W.U. should attend the tournament either as an active participant or an interested spectator. All the good time that is in store for us in Sheboygan this March 10 and 11 will be more than worth the efforts we make.

For Hotel reservations write to Louise Ribich, 1501 Union Avenue, Sheboygan, Wisconsin. For additional bowling information and our general get-together write to the respective regional directors:

Milwaukee—Helen Vodnik, 4876 No. 37th Street

LaSalle—Ann Pelko, 1216 7th Street Chicago—Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott Street

So. Chicago—Zora Yurkus, 9610 Avenue L, Zone 17.

If you are out of their jurisdiction write to the Secretary of the Mid West Bowling Association. Josephine Sumic, 1305 N. Center Street, Joliet, Ill.

Josephine Sumic

No. 6, Barberton, Ohio. As it has been quite some time since I've written to you, quite a few things have happened. The same officers were elected, as usual. Thanks to all of you for the delicious cookies, strudel, kefil and of course, the highballs. Especially thanks, Margie Naizer, Molly Fidel, Pauline Barbarick and Julia Krizay (my mom)!

We have a new member, Nellie Roystan — welcome to our branch.

The bowling team doesn't have much to report, only Betty Opeka has gotten out of that slump. She has really picked up some pins. Betty, keep it up.

We didn't have a January meeting, as the snow frightened every one away. The officers were the only ones who ventured out. Thanks for coming, gals! With weather like this, one can't expect to see many faces.

Congratulations to Sylvia Casserman who received a sparkler on Christmas from Don Briston. They plan to marry in the Spring.

We have a Marine back from Marine Training Camp, PFC. Augie Maver.

He certainly looked handsome in his uniform. He is the son of Josephine Maver, member of our branch.

Mrs. Jennie Okolish was hoping her son Bob, a Marine also, would be home for Christmas. He is stationed in California.

Members, friends and officers, may we wish you the most happy year you have ever had.

Evelyn Krizay.

No. 17, West Allis, Wis. — Our annual Meeting was well attended and from now on will be expecting to see lot of you on the 3rd Sunday of each month at 2:00 PM at St. Mary's School Hall.

The officers elected for 1951 are: Josephine Schlosar, President; Josephine Kerzich, Vice-President; Marie Floryan, Secretary; Frances Piwoni, Treasurer; Fanny Medle, recording Secretary, and Auditors: Marion Marolt, Elizabeth Krevl and Vicky Kastelic.

There will be an assessment of \$1.00 for you in 1951 which every member must pay; an extra 10 cents for a deceased member, and a 25 cents fine for not attending the annual meeting.

A Pillow Case Card Party will be held on Sunday, April 29th at 8 PM at St. Mary's School Hall. Those who wish to donate a pair of Pillow Cases please contact the secretary. So don't forget, the date is April 29th, so jot it down on your calendar.

Members, please attend the monthly meetings, as we have a social time afterwards. If possible, bring some small prize as the proceeds go to the treasury.

Best wishes for a speedy recovery to all sick members and friends.

Greetings to all! Marie Floryan.

No. 20 Bowling News. — The Bowling League had a Christmas Party at Merchico's Tavern. Steaks and Chicken were served and a gift exchange was enjoyed. Santa Claus was our own dear Fran Gaspich, and she did a good job. Thank you, Fran! Everyone had a nice time. And the girls were happy to see Mrs. Erjavec there. She has never missed one party, so we always look for her. The Sponsors gave the girls a nice Christmas gift, so from all the girls, thanks, to all the Sponsors. Fran Gaspich was busy over the Holidays with compiling all the bowling sheets and the prize lists for me. The girls really appreciated it, Fran.

Marge Kovalcin had some nice games on Jan. 8th, one score being 204. Nice bowling, Marge, keep it up! Mitzl Morris is still leading with an average of 154 and Grohar Tavern is tops in Team average with 30 wins and 15 losses. High team game was Nemanich Florist with an 823 and High Team Series was Erjavec Supremes with 2313. High Individual Game, Fran Vranicar with 234 and she took the High Individual Series with 566.

The girls decided that 1951 is going to be different — and that's the spirit we like to see. May you all have games of 200 or over.

We are glad to see that Jo Sumic is getting better; we were so glad to see her at the Christmas Party.

Until next month, I remain your Ten Pin Reporter,

Jo Mlakar

No. 20, Joliet, Ill. — I would like to express my appreciation to all the girls who are members of our championship drill team and to all the wonderful people who so unselfishly devoted much of their time to assist in making our "Black Magic Dance" (which was held on the 29th of October) such a huge success.

First of all I would like to let the girls know that I feel honored as having been chosen chairman of this dance as I had been a member for only four months. It gave me the opportunity to better acquaint myself with them and by doing so I found out what a swell group of girls they really are.

I would like to thank Mr. John Kubinski of the John Kubinski & Sons trucking firm of 2402 Nicholson Street for sponsoring our tickets. A deep appreciation goes to my committee members: Helen Zadel, Dolores Bostjancic and Mrs. Marie Malnarich for being so cooperative in assisting me. Many thanks go to Joseph Erjavec, Robert Kostele, Rudolph Pucel, Edward Ancel and Ralph Ancel who helped in the bar room and at the door; and also to the girls who helped in the check room. But most of all, I would like to thank Mrs. Josephine Erjavec who did so very much toward helping our dance to be as successful as it was, by her untiring efforts to assist me when I needed help most and by her many wonderful suggestions which proved to be so very advantageous.

Betty Veerman

BRANCH NO. 20.

LOOKING BACK—Ten years ago Mr. Fred Pearson appeared on the scene as the team's new drillmaster. Five years ago we commenced with our drills in readiness for the Indianapolis convention.

PRESENT EVENTS—The cadets held their annual Christmas dinner Thursday evening, December 14, at the Ricketts Restaurant in the Baroque. The candlelight dinner climaxed the social events for the year.

Toastmistress for the after-dinner program was president Mrs. Mildred Pucel. Supreme secretary Mrs. Josephine Erjavec presented gifts of appreciation to the 1950 drill team officers. Especially remembered were Captain Dorothy Govednik by the championship cadets and first lieutenant Bernice Metesh by the Junior Cadets. An exchange of gifts was also enjoyed and the door prize was won by Miss Frances Gaspich. Movies of cadets' parades and weddings concluded the evening's program. Those present included new and old cadets, officers of the local branch, as well as Messrs. Edward Ancel, Al Lovatt,

Jack Lightner, Rudy Pucel and Joseph Erjavec.

Tuesday evening, December 26, the Junior Cadets and baton twirlers held their Christmas party in the home of Mrs. Josephine Erjavec. Those present enjoyed various games, a dessert luncheon served buffet style and a gift exchange. Working on the plans for the party were president Joan Popek, Dolores Brulc, Francille Vranicar, Jeanette Babich, Nancy Kolenc and Virginia Skroko.

Thursday evening, December 28, the alumnae of the championship cadets held its monthly get-together in the home of our former and very popular captain Jo Mahkovec Goron, 2202 N. Center Street. The evening was spent informally which included a gift exchange and refreshments served at quartet tables. Amid holiday decorations in a brand-new lovely home a most pleasant evening was enjoyed. January and February meetings are scheduled at Marie Scheidt's, 1017 North Broadway and Mildred Pucel's, 1117 Frederick Street, respectively.

Congratulations are extended to the Matthew Gregory family of 1429 Plainfield Road on winning first place in Joliet's Christmas outdoor lighting contest. The large living room window of their ranchtype home served as the stable behind which were the figures of the Holy Family and the two animals. The angels and shepherds were on the immediate outside, while the three kings on camels were made to approach the stable. The figures were made of wood by the son David. Our two Slovenian girl artists Lillian and Lucille Brulc painted the life-size figures. There even was a snowman holding his big black hat in reverence. Illuminated Christmas trees and floodlights completed the Nativity Scene, which was indeed very inspiring and beautiful—most deserving of first place.

LOOKING FORWARD—to our spring dance to be held the second Sunday of April. Advance publicity indeed in hopes that we have a grand attendance in St. Joseph's parish hall dancing to Roy Gordon's orchestra.

OLGA ANCEL.

No. 21, West Park, Cleveland, O. —

In expecting our new assignment, we realize that we are replacing two most efficient and wonderful persons, our former President, Mary Hosta and Secretary, Anna Pelcic, who have served their members for a great number of years. Our sincerest wishes that we may do an equally fine job, following in their footsteps.

In the future we would like to impress upon the members who have been somewhat inactive to endeavor to attend our monthly meetings, which are held the first Wednesday of every month at 8 PM at the J.D.N. Hall, on West 130th and McGowan ave. The Bingo game after the meetings is

really a lot of fun. There are times when members surprise us with lunch. Sister Agnes Zakrajsic at the last meeting did that. Thanks again, Agnes, we really enjoyed all the goodies. Now, as in the past, we try to notify members to visit our ailing sisters. It has been reported to me, that Mary Komocar of 13612 Sprecher Ave. has been ill for some time. I will see you soon, Mary and I hope others will visit you, too. Also on the sick list is husband of Agnes Zakrajsic; so to these and all others we wish a speedy recovery.

The U.S. Air Forces have gained another flyer. He is Robert Skoda, son of Mr. and Mrs. Albert Skoda. So to you, parents and boys in service, we will intercede for you in our daily prayers.

A dance is being planned for April 21, 1951, to be held at J.D.N. Hall. Donation is 75 cents, and each member is asked to take at least one ticket. We are bound to have a wonderful time with Frank Kozeluh contributing the music. Let's try to make this to be a successful event by telling our friends to make certain they reserve April 21st, for this occasion.

In bringing this to a close, may I request a greater attendance at our meetings, and if there is any news to report, please let me know. My tel. number is OR 1-7249.

Pauline Tratnik.

No. 23, Ely, Minn. — The Dawn Club had a full evening at their December Meeting, it being their Christmas Meeting, following with elections of officers. The evening began with prayer led by President, Emily Malner. Guest of the evening was Mrs. Anton Slogar.

New business was a discussion on a sleigh ride party to be held in the near future. We will report on it later.

The new lunch committee is comprised of Julia Zgonc, Chairman, Louise Seliga, Barbara Brennan and Mary Evanish who will take care of all details. A church donation was approved. This is an annual donation to St. Anthony's Parish in Ely.

The election of officers resulted in Emily Malner re-elected as President, the Vice-President is Flo Markovich, Secretary is Mary Starkovich, Treasurer is Margaret Skubitz and the Auditors are Mary Evanish and Rose Ferdner. The reporter is Mary Shikonya.

The attendance prize was won by Mrs. Slogar, who also said a few words which we appreciated very much. The Dawn Club always enjoys Mrs. Slogar's visits. Christmas Carols were sung accompanied by Margaret Zgonc at the piano. Santa came and he really had us guessing when he (she) passed out our exchanged gifts. Nobody would have ever guessed it it was Stephanie's sister! She made a very good Santa Claus.

Games were played with honors in the Bean Game going to: Louise Seliga, Tree Drawing, Julia Zgonc, String Game, Mary Novak, Popcorn Sewing, Emily Malner and Word Game, Julia Zgonc.

A very lovely and delicious lunch was served with the table decorations very festive in a Holiday motif. Entertainment and lunch was under the chairmanship of Stephanie Vranesich and her assistants.

Just a word about my successor. I know, she'll make a good reporter and I want to congratulate her again and wish her much happiness in this new phase of our work. To those who encouraged me and always read my articles, I will say "Thanks" and that's right from my heart.

Bye for now! Angela Godec.

No. 24, La Salle, Ill. — Miss Mary Jancer, 49, 1110 Third Str., La Salle, a Westclox employee for 31 years, died at 1:45 A.M., Thursday, Jan. 11, in St. Mary's hospital.

Ill since Jan. 2, she was removed to the hospital, Jan. 8.

Miss Jancer was born in Peru, Aug. 13, 1901 and went to Oglesby with her parents at an early age. She received her education in the Oglesby schools and in 1918 moved to La Salle where she had since resided.

A member of the Quarter Century club at Westclox, Miss Jancer was an employee of the Plating department.

Surviving are her mother, Mrs. Josephine Jancer, and two sisters, Frances at home, and Mrs. Edward (Louise) Zucker, Ottawa. A niece, Alice Jane Zucker, -Ottawa, also survives.

Her father, Frank Jancer, died in 1908.

Miss Jancer was a member of St. Roch's church and of St. Ann's society, K.S.K.J.

The funeral was held at St. Roch's church Saturday at 8:45 with the Rev. Father Zeleznikar officiating. Burial was in St. Vincent's Cemetery. Pallbearers were cousins, Frank Kernz, Frank, Charles, Henry, Anton, and Albert Gergovich.

Herbert Halm and LeRoy Cester-meyer represented the Westclox Quarter Century club and honorary pallbearers were Mrs. Anna Kloplic, Mrs. Mary Furar, Mrs. Frances Ahein and Mrs. Eunice Susan of St. Ann's society, KSKJ., and Miss Albina Bre-gach and Miss Florence Kolterman of the Plating department at Westclox. Miss Jancer was a sister of Frances Jancer of whom we all know and is popular in her recipes and home cooking, surely all have read them and tried many of them, and hope to do so in near future. Frances has for many years attended all great sports in the KSKJ as well the S.W.U. She is well known by the people as Las-salletta. Our greatest sympathy to the family.

During the last month meeting the Altar Society met. The Rev. Father Michael who has had experience in other parishes told of what the Altar Society really means. He also put out by-laws so that the officers will hold meetings according to the law. We will also do and follow as the rule obliges. Our new officers for the coming year are as follows: Mrs. Emily Jordan, President; Mrs. Emma Shinkus Vice-President; Mrs. Kandra, secretary; Mrs. Sophia Tuttle, treasurer, and Rev. Father Michael Zeleznikar spiritual director. Father has asked each member to get as many members as possible, the fee is only a \$1.00 a year and every woman young and old should be a member of this wonderful Catholic organization. This is a small offer you can do towards helping the church. May God bless each and every one of you.

Anne Pelko.

OUR DEAD

Let us not think of our departed dead
As caught and cumbered in these
graves of earth;

But think of death as of another birth,
As a new freedom for the wings out-
spread,

A new adventure waiting on ahead,
As a new joy of more ethereal mirth,
As a new world with friends of noble
worth,

Where all may taste a more immortal
bread.

OUR SYMPATHY

To Miss Frances Jancer, our wonderful contributor for the "Kitchen column", to Mrs. Jancer, and to the bereaved, we express our sincere condolence on the loss of their beloved sister and daughter Miss Mary Jancer, whom the Lord called from this earth on Jan. 11.

— A. Novak

No. 27, North Braddock, Pa. — A happy and prosperous New Year to all. Most everyone makes a few new resolutions, at the beginning of the year, so here's hoping that you made the resolution of attending our meetings more often; as a matter of fact, you should come every month, that shows that you have an interest in what is going on.

The officers for the year are Mary Stephenson, Pres. Mrs. Ursula Pierce, Vice-Pres.; Mary Stefancic, Secretary, and Frances Celigoi, Treasurer. Beginning with the month of February, our meetings will be held at the home of Mrs. Ursula Pierce whose address is: 1629 Ridge Ave., North Braddock, Pa.

There will be a Mass said for the living and deceased members of Br. #27, on 17th of February, at St. William's Church, East Pittsburgh, Pa. All our members are requested to attend this Mass.

I'd like to take this time again and remind you, to be prompt in paying

BIRTHDAYS IN FEBRUARY

February 21, is the birthday of Mrs. Frances Susel, president of supreme advisory committee and secretary of no. 10.

Feb. 12, Mrs. Josephine Schlossar, president no. 17, West Allis, Wis.

Feb. 27, Mrs. Ivanka Krall, president no. 25, Cleveland, Ohio

Feb. 5, Mrs. Rose Kraemer, president no. 43, Milwaukee, Wis.

Feb. 23, Mrs. Katherine Yekovec, president no. 66, Canon City, Colo.

Feb. 2, Mrs. Mary Christian, president no. 80, Moon Run, Pa.

Feb. 15, Mrs. Mary Gram, president no. 86, Nashwauk, Minnesota

Feb. 8, Mrs. Mary Kuzma, president no. 88, Johnstown, Pa.

To these officers and to all who will celebrate birthdays in February our congratulations and best wishes for future happiness and good health!

your monthly dues, which is always a big worry for the secretary. She has to submit the payment on time, and your dues should also be regular. If not we will have to take drastic steps and suspend you. Motion was made and carried that any member who does not pay her dues one month, and does not call the secretary to let her know what the difficulty is, will not be carried over for the next month. Also the same ruling holds again this year as was for the last year. All members who are active and are willing to co-operate, will be entitled to the Mass benefit, and the floral tribute, those who are just interested so far as, only to pay their dues will benefit only by Holy Mass.

In behalf of the members who attended the meeting of Jan. 7, we want to thank Gloria Pierce, Genevieve Saffran and Mrs. Anna Simsic who brought refreshments with them and was enjoyed very much.

A DANCE is being planned for the 14th of April, we urge all members to turn out at our next meeting and bring your ideas with you.

We welcome into our Slovenian Ladies Union these ladies, Mrs. Anna Simsic, Mrs. Anna Gregg, and Mrs. Julius Bernard, who are new members in Br. #27.

Until next time, best wishes and GOD bless you all.

Mary Stephenson, Pres.

No. 28, Calumet, Mich. — At our meeting held in January, the officers elected were installed, by the Past President, Mrs. Mary Kocjan. Our Past President was also honored at the meeting and presented with a gift. She in turn, graciously thanked the membership. She held the office of president for 15 years. During the years she served, she worked diligently and faithfully to promote the growth of our branch. She was instrumental in organizing a drill team and was a leader in all money-making projects. With this shining example before me, I hope I shall be able to accomplish the tasks that lie ahead and with the cooperation of my members, the load will be much lighter.

Best wishes to all!

Mrs. Anne Heinemann, President.

No. 43, Milwaukee, Wis. — The officers elected for 1951 are: President: Rose Kramer; Vice-President: Mary Tkavc; Treasurer: Mary Tratnik; Secretary: Mary Bentz; Recording Secretary for Slovenian: Mrs. Josephine Kolar; Recording Secretary for English: Joan Verbick; Auditors: Josephine Verbick and Antonia Velkovar.

The best way to cooperate with these officers is to attend our meetings, which, in the future will be held at 2012 South Kinnickinnick Ave., the home of our president. We wish to thank Mr. and Mrs. Tominek who so kindly let us use their home as a meeting place for the past twenty years.

We have the pleasure of welcoming five new members to our ambitious group. They are: Agnes Gavin, Victoria Sporic, Florence Bruske, Beverly Frangesh, and Marsha Frangesh. I hope that each and every one of you will attend our meetings, because only then will you be able to get the full benefit and enjoyment out of our Union.

We hope and pray that 1951 will not be as glum as it looks at the present time. The churches and religious organizations are urging all of us to turn to prayer, which every true Christian should do. Let us make a resolution and say a special prayer each day for the boys in Korea.

Joan Verbick

No. 45, Portland, Oregon. — The annual meeting held on December 13, was well attended. It was the largest turn out that I have ever seen at our meetings. It'll be wonderful if you will all continue to show as much interest in every meeting in 1951, then we will have a grand year!

The social committee gave a full report on the Bingo Party which proved to be a success.

Katherine Miller, our new member, was initiated. Welcome to our branch! After all reports were read the following officers were elected: Mary Golik, president; Olga Mirkovich, vice-president; Louise Struznik, secretary; Justina Missetich, recording secretary; Wilma Franciskovich, sentinel. Auditing committee: Katherine Simich, Anne Thomas and Mary

Bozolic. Social committee: Mary Rosso, chairmah. Sick committee Eva Matich and Katherine Simich. Meetings will be held every first Wednesday of the month at 7:30 P.M. by Mrs. Golik until further notice.

I wish to thank all the members who have selected me as the most worthy mother of our branch. I shall do my best in the future to give as I did in the past, my full support for the benefit of our branch and SWU in general.

Katherine Matich was home from College for the holidays. We wish her the best of success in her studies.

If you know of any sick member, please notify Katherine Simich or Eva Matich.

Before closing, I wish to thank the ladies who helped with the lunch and also our thanks to Mrs. Golik for baking a delicious potica for our Christmas Party which was enjoyed by all and also the gift exchange which was included in the program for the evening. God bless you all!

Louise Struznik, Secretary

No. 50, Cleveland, Ohio. — Among your New Year's Resolutions I hope you've included a promise to meet with us and help reactivate the old spirit. I don't know where there is a more spirited group considering our small number, but there is always room for a little more. How would you like to surprise us and show up at our new meeting place for the ensuing year, the Caro Fran Bridal Shoppe, located at 7017 Superior Avenue? You don't know how well you would be received. Carole Traven has graciously offered her lounge chairs and divans and we need a few more members to come every second Monday evening of the month and help fill them up. Now that we have a regular meeting place, perhaps you can plan more definitely to join us. The last meeting date came on a cold and snowy day, so we postponed gathering at my home for a future date, and instead met at the Parkview Tavern on 79th and St. Clair Avenue, owned by member Mamie Marin, who'll be delighted to see you there any time. (Plug!)

The election of officers hit a happy medium in the re-election of President Bernadine Zoldak and Reporter, Me; but we've decided to give some of the others a chance at being Vice-President, Secretary and Auditors, and they are Rose LoPresti, Josephine Patrick and Anne Molnar and Mamie Novak, respectively. Miss Patrick has undertaken the big job as Secretary and we hope the members will give her all the cooperation she has the right to expect. If you are mailing your dues, her address is 1271 Argonne Road and Telephone number is EVergreen 1-8420. However, if you find it more convenient to deliver your dues, Carole at the Bridal Shoppe will be quite willing to take them.

I know that many of you who read this column know Frances Kurre Seitz. But possibly you don't know that Frances is confined to her bed as a result of virus pneumonia. For anyone who has never known any life but an extremely active one, being bed-ridden is the next thing to torture. So, Fran, please try to enjoy your rest as much as possible, and please know that our fondest and warmest wishes for your good health are winging their way to Heaven where God Almighty will surely listen, and bless you, Fran! Her address is 17709 Grovewood Avenue, Cleveland 19, Ohio, for you who would like to cheer her up with a card. We hope you are all reaping good things since the oncoming of the new year, but let us all bow our heads in a minute's prayer for peace in the world.

Corinne Novak

No. 52, Kitzville, Minn. — The monthly meeting was held Wednesday, Jan. 3, 1951, at the home of Mary Russo. The attendance was about average. After a very short business meeting, cards were played. Mrs. Biral won high in bunco and Mrs. Tool took low. Bridge honors went to Mrs. Barbato high and Mrs. Russo low. In canasta the Kochevans took whole hog, Margaret high and Gertie low. The lunch committee was comprised of Mrs. F. Zidarich, Mrs. R. Choidi, Mrs. M. Barbato.

Here's hoping to see a bigger crowd at the next meeting!!

Your reporter,

Laura Mancuso

No. 56, Hibbing, Minn. — We had an extraordinary good attendance at our December meeting. It made everyone feel good, so let's do this more often, how about it, members? Regular business was taken up, followed by election of officers and a review of the By-Laws. The following were elected to office: Mary Theodore, president; Frances Puhek, vice-president; Mary Meadows, secretary; Amelia Domen, rec. secretary; Caroline Kozina, treasurer, Mary Bissonette and Angeline Passino, auditors, Anne Satovich, sentinel and reporter. A Christmas Party with all the trimmings, Santa Claus, too, was enjoyed by all. The Leetonia ladies served a delicious lunch.

A reminder to the members, who are not paid up with dues, to take care of it as soon as possible that will help our secretary very much.

To all our sick members we wish a speedy recovery. Wishing everyone a happy and prosperous Year!

Anna B. Satovich, Reporter

No. 57, Niles, Ohio. — Our first meeting in 1951 was very enjoyable and the attendance was good. Our president installed the officers for the ensuing year as prescribed in our Ritual. It was an impressive ceremony.

We bid welcome to Mrs. Dorothy Zuzolo, who joined us at the last meeting. After the meeting, we played games and the lucky winners were very happy to receive such nice prizes.

Our Christmas Party at the new home of Mrs. Brauer was wonderful. We had good refreshments, played games and also held a gift exchange. This was another pleasant occasion which we will long remember.

I'll let you know next month how we made out at the dance on January 27. Greetings to all!

Johanna Prinz, Reporter

No. 59, Burgettstown, Pa. — Another year rolled by and I must say that it has been a wonderful year for our branch. There are so many things to remember: the bingo parties, dances, lawn party, weiner roast, Halloween Party and not forgetting that we increased the number of our membership and may be getting more. Here is hoping that 1951 is even more successful!

At our December meeting we elected the following officers: Cecelia Garritano, president; Ann Lounder, vice-president; Virginia Bendick, secretary; Margaret Godish, treasurer, Hilda Montequin, recording secretary and Mrs. Josephine Pintar our advisor. The meeting will be held every second Tuesday of each month at 7 P.M. at the Slovenian Hall. Please note the change of our meeting place. The larger attendance at our meetings made it necessary to secure a hall.

We extend our very best wishes to Mr. John Pinter, husband of our Founder Mrs. Josephine Pintar, our former president who is convalescing.

Congratulations to Mr. and Mrs. Thomas Buritz, who may be proud of their three daughters, all three graduate nurses. Mr. and Mrs. Buritz did a fine job in bringing up their girls and making it possible for them to acquire a profession of dignity. They have reason to be very proud. Best wishes for your future success, Olga, Wilma and Frieda! (I just can't skip by this notice without adding just a word of felicitation to the fine parents and their charming daughters. — A. N.)

We held a banquet on January 16, 1951 and I will tell you more about it in the next report. Best wishes for a prosperous year to all and may God bless everyone.

Virginia Bendick, Secretary

No. 73, Warrensville Hts., Ohio. — Another year is well on its way. We are all wondering what the year will bring and hoping most of all for peace on earth. We can do without prosperity, as long as peace is granted. Let's all help the cause in every way possible. Let's add a few more prayers, prayers for peace, that peace which the world cannot give.

We started into the New Year with a new president at the helm of our little boat. Mary Turk has been elected to this office and a better person could not be had. Mary is a friend to all. She has been active in the branch for a long time and when co-operation was needed, Mary was there. In past years she held the office of secretary and recording secretary; in each job she did very well. We hope that all the members will help Mary as she has helped so many times before. Congratulations, Mary, and may the Lord bless you and guide you so you may reign in the best of health and be happy always.

Mary took the office over from her sister Frances Travník and odd as it may seem, the vice-president's office was also exchanged by sisters Anna Yane to Mary Urgo. The other officers remained the same. To all, we say: Congratulations and lots of luck!

Perhaps we'll all be happier if an explanation is made that when I state in the report that several members attended a party, held a party, threw a party or such, I don't mean that the branch sponsored or financed these affairs. It's usually several members plus outsiders who are friends who hold these events on different people. You know it's odd, at meetings there are ten may be 15 members present, seldom more, sometimes less, but when I mention a party was held, bingo, the poor president is swamped with calls, about the party, of course. I'm sorry to have caused such calls and I hope you'll forgive me.

The war in Korea is gradually affecting more of our members. More boys are leaving each day. Mary Chesnik has sent her oldest boy, Frankie. He is also the grandchild of Mrs. F. Chesnik and nephew of Louise Majercik. Mrs. Mauer (sorry to hear you are ill), is receiving letters from her sons Ernie and Larry. They are nephews of a couple of our members, also Billy Peshka, whose brother Eddie was the first Cleveland killed and was returned for burial from Korea, has written friends from Seoul. Mrs. Peshka is our member. Johnny Lubanovich is already training at Fort Knox. He is the son of Lucy Lubanovich and brother of Helene Diemann, two of our members. It looks like before this report goes to press, Mary Juratovac will have sent her oldest son Michael to the service. May God protect them one and all. Let's all add their names to those we pray for.

Congratulations to Mr. and Mrs. Edward Ozog on the arrival of a baby boy. Estelle is a new member of our branch. Here's hoping the little guy fills your every hope and brings you happiness.

Our president has some wonderful things planned for us, so why don't you come to the meeting and participate in the good times. We'll be glad to see you all!

Evelyn Majercik

MARY J. HABJAN WEDS GEORGE SACSEK, UNIVERSAL, PA.

No. 96, Universal, Pa. — The Bride pictured is Mary, daughter of Mr. and Mrs. Frank Habjan of Universal, Pa. The Groom, George, is the son of Mr. and Mrs. George Saček.

On Labor Day, last fall, Mary was escorted down the traditionally white-covered aisle by her father. Gowned in white satin with lace trim and a graceful train, she looked lovely under a cloud of illusion veiling. Her bridal bouquet was composed of carnations and lilies of the valley.

Her sister, Emily was the maid of honor and she wore a gown of golden yellow and carried a bouquet of yellow baby mums. The usher was a cousin of the groom.

A reception was held in the afternoon at the Bride's home, where all relatives and guests gathered.

For her daughter's wedding, Mrs. Habjan wore a simple black dress with and orchid corsage pinned to her shoulder and Mrs. Saček, George's mother, wore a print dress and also had an orchid corsage.

The new Mr. and Mrs. George Saček left for Niagara Falls right after the reception and they are now residing in a beautiful new home on Allegheny River Boulevard.

Mary has been on all kinds of committees and was our delegate to the last convention when she was also elected to an important office.

I'm also wishing a speedy recovery to Mrs. Jennie Pivik who is in Columbia Hospital and Mrs. Mary Demshar who is ill at home.

I wish to thank all members who helped with the dance on Thanksgiving

Day. It was a big success. The Christmas party was tops too; I can still taste the delicious potica Mrs. Mary Klemencic brought. And our Saint Nick hit the spot too. Who would have guessed it was Frances (Mozina) Kuchna. Thanks for all the things given to me.

Our officers are the same as last year for the information of those of you who couldn't get to the meeting.

Mrs. Pauline V. Kokal, President

OUR COVER PAGE

For February, the month in which we enjoy the popular Valentine Day, there could not be found a more appropriate picture than that of four year old Diana Svet, who is here to celebrate it, only because of the bravery of Longshoremen in New York City.

Diana is daughter of Mr. and Mrs. Anthony F. Svet, New York City. Her father is with the "Glas Naroda" publication and mother, Mrs. Anna F. Svet, is a very diligent secretary of no. 84, New York City.

It was on May 25, 1950 that Mrs. Svet and Diana took a walk on the pier where the 10,000 ton Yugoslav ship Srbija was being unloaded. While her mother watched, Diana fell into space between pier and side of the big freighter. Longshoremen gave immediate help and help ship back with their hands while a diver went down and rescued Diana from sure death.

Diana is the only daughter, so we can understand very easily how happy her parents were to have their darling in their arms again.

No. 105, Detroit, Mich. — Dear members: — Well, here it is the second month already of the New Year Nineteen-Fifty-One. How are your New Year's resolutions? Are you still keeping them? I hope so. And I hope one of your resolutions was to work hard for this wonderful Women's Union, especially in this the year of the twenty-fifth anniversary. If not, there is still time, so please make one right now — before you read this article any further.

In my last article I mentioned that our member Mrs. Rose Jamnik became Grandma for the first time when her daughter Mrs. Mogensen had the blessed event. Well, I guess good things come in bunches, for only a couple weeks after that Mrs. Jamnik was Grandma again. Now a darling baby boy came to live with her son and daughter-in-law, Mr. and Mrs. Rudy Jamnik. — Congratulations!

Our February meeting will be at our house. Please members, attend, have a good time, and contribute your part to discussions and undertakings for our club. Will see you then.

Marie Bombach.

Wedding Customs of Different Lands

In India matrimony is purchased in dollars and cents or in the coin of their realm — rupees and annas. The parents look for a husband that has a wealthy family and a profitable position. The size of the girl's dowry is most important. Love and romance are seldom considered. One of the most unusual facts is that they advertise for a suitable match. The matrimonial column is one of the most popular features in the newspaper. The men are always advertised as "young, handsome, well-known, healthy, wealthy and etc.". The men look for beautiful young girls who are moderately educated.

The field is limited by the caste system. Orthodox Hindus are forbidden to marry outside their own castes: within the four castes are a score of subcastes. The ads always specify the castes to which they belong. Wealthy parents attempt to buy their daughter into higher castes. If the boy's parents are hard pressed for money, they are likely to accept the offer and let their son marry a lower caste girl. These customs are seldom violated and are accepted because of their tradition.

A Nipponese marriage is a cut and dried affair. Everything is prearranged for the girl who is to marry. The father makes an announcement that he has opened negotiations for a marriage for his daughter. He is seeking retirement and wishes to bring a son into the family to carry on family burden. The girl is used as "bait". He may make several trips to different towns looking for a good prospect. When he finds what he thinks is a suitable husband for his daughter, he returns home and sends the girl and her mother to visit the boy's family. The son may be a second boy and his family has little need for him in the family any longer. They have agreed with the father to a marriage proposal which means that the son would be adopted by the bride's family and take up their name.

The girl, dressed in a new figured kimono, and her mother arrive at the home of the prospective bridegroom. The husband-to-be's family is usually very fussy, mutter among themselves while pointing out all the obvious defects they see in

the girl, seldom do they see any good points. Finally after hours of viewing the girl, the family will grunt an approval. Then after this ordeal the boy's family may bring out the son for the girl to see. When they first meet, the girl mumbles the customary Japanese equivalent of "happy to meet you"; she then leaves with her mother for the return trip home.

The girl always desires to have a marriage ceremony. This consists of walking through the streets five paces behind her husband; this shows that he is to be the master of the household. Then she must sit from 7 o'clock in the evening until the next morning, allowing visitors to offer congratulations. As a luxury, the father often registers the marriage in the town's book.

The bride obeys all the orders given her by her new master. There is no protest whatsoever. The father seems to be happy and contented to have the family chain of command restored through the boy. The girl usually has a smile on her face and learns to like her husband. Again there is little, if any complaint because it is the traditional custom of their country. This is true of present day marriage.

Like in many countries, the wedding day in Sweden and Norway is a very gay and festive one. The celebration lasts for two or three days; it includes feasting, music, dancing and other activities. On the wedding day, the couple is escorted to the church by musicians and a group of people carrying torches, from which hang cords and ribbons of all colors. The bride used to fill her pockets with bread to give away to the poor along the way, but there is little doubt this custom is practiced today. The bride always receives many gifts — lavish ones such as jewels and silver from the wealthier class while the less affluent give gifts of lesser value. The bride, in the olden days, would stand with the right foot before that of the bridegroom, signifying that she is to be master during their married life.

These are only a few of the countries in which marriage customs differ. All countries have customs and traditions sacred to them and many are still carried out, only in a less severe form than in the earlier times.

Perhaps some of you read a year or so ago about the horseback wedding in California. The altar was made of floral branches and wagon wheels covered with lilies; here the bridegroom waited for the bride. Behind the flower covered fences were the ushers on palomino horses, other members of the wedding party in appropriate costume made up the wedding party. You probably know or have read of other such unusual weddings in various localities.

The above will probably bring up interesting discussion among the various members. Some of them perhaps can add marriage oddities of other countries that they may be familiar with. If there is a Red Cross worker in your vicinity who traveled extensively during the war years and had occasion to learn about weddings of the countries she visited, would perhaps be glad to give a talk on this subject. Or a former serviceman or woman who had an opportunity to learn of the customs in the country he or she was stationed in, can probably tell of many an interesting occasion along this line.

HONEY

I'm in love with you, Honey
Say you love me too, Honey
No one else will do, Honey
Seems funny but it's true
Loved you from the start, Honey
Bless your little heart, Honey
Every day will be so sunny, Honey
With you. . .

Selected by Ella Starin:

FOR THAT NEAT LOOK

Incidentally, to give your zipper a neat, finished look, place a folded turkish towel directly beneath the zipper closing. Then put a dampened press cloth over the zipper and press.

If you are making a dress, you'll want to use the zipper that is designed especially for dress plackets. It has a bridge topstop, or a rounded metal-end which keeps it from separating at the top. This means that the underarm placket seam won't pull apart from tugging and twisting strains. A tip to remember is to be sure your dress is properly fitted before inserting the zipper. For the best results, work with the zipper closed.

There is no need to baste rick rack or braid on the material, use scotch tape to hold it in place. Sew right through the tape and then pull off after stitching.

If you are cutting out a garment from material that frays easily, try marking around pattern before cutting or as soon as it is cut, on the edge of the material with a crayon the color of the material. The marking will not show when the seam is taken.

When knitting argyle socks, use an empty egg carton to hold the yarn. The different colors of yarn will fit in the sections, make a hole above each one, thus saving confusion.

Place tissue paper under sheer materials when sewing; this prevents puckering and the tissue can be easily torn off.

Here's an idea for always keeping your thimble in place. Glue or nail a small cork to the inside of your sewing machine drawer. Each time you have finished using your thimble, place it on the cork where you'll be sure to find it the next time you need it. This saves time and less wear and tear on your nerves too.

KITCHEN FIRST AID

It is a wise precaution to keep on a kitchen shelf the few basic first aid materials needed for minor wounds and burns. There is always the temptation to neglect such minor hurts if treatment means a trip to the bathroom medicine cabinet. It is too easy to feel "it can't happen to me," although we may be well aware that neglected minor wounds are the start of most cases of serious infection. All that is normally required to treat small cuts is an antiseptic and one of those ready-made adhesive bandages with the gauze pad already affixed to the adhesive tape. Burn ointment applied on the same type of ready-made adhesive bandage will take care of most small burns. If these materials are within quick and easy reach there is less temptation to take a chance.

WOMEN'S GLORY

The Kitchen

All recipes
are tested
by contributor
Frances Jancer
1110 — 3rd St.,
LaSalle, Ill.

Requests have been coming in for meatless meals—the coming of Lent may be one reason, the outlook of meat rationing another. One might as well be prepared at all costs. These can be achieved by the use of fish, eggs, cheese, and combinations of these items. At any rate the housewife has a tough job in trying to cope with problems which arise from day to day in the home kitchens.

SALMON CAKES

2 cups drained, canned salmon
1 large onion, chopped fine
1 cup thick tomato pulp
½ teaspoon salt
dash of pepper
1 teaspoon of thyme
3 eggs, separated
¼ cup butter

Free salmon from skin and bones and flake; mix with tomato pulp and seasonings. Stir in well beaten egg yolks; fold in stiffly beaten egg whites. Drop by tablespoons on buttered hot griddle or heavy frying pan, and fry until nicely browned on both sides. Makes 30 small cakes or 6 portions.

PIEROGI (Slovak)

Noodle dough for pierogi: 1 egg, ¾ cup flour, ¼ teaspoon salt. Beat egg slightly, add salt and enough flour to make stiff dough. Knead well. Let stand covered for ½ hour. Roll very thin. Cut in 1½ inch squares and fill with prunes or prepared cottage cheese. Fold into three cornered pockets and press edges together well. Drop into boiling salted water and boil 15 minutes. Serve as a vegetable with hot browned butter poured over before serving. Use 1 sweetened prune per square. Prepared cottage cheese—1 cup cottage cheese, well squeezed of whey, salt to taste, 1 beaten egg, a little cream. Whip up with spoon before putting by spoonful on dough.

GERMAN APPLE STRUDEL

3¼ cups sifted flour, dash of salt, 2 tablespoons shortening, 2 eggs, beaten, 3 tablespoons sour cream, lukewarm water, 2 tablespoons butter, melted, 6 cups sliced apples, ½ cup chopped raisins or currants, ½ cup sugar, ½ teaspoon cinnamon, 2 tablespoons bread crumbs, 2 tablespoons lemon juice, 1 egg yolk beaten.

Mix flour, salt and shortening; add combined eggs, and 2 tablespoons sour cream, and enough water to make

PROGRAM SUGGESTION INTERNATIONAL SUPPER

or TRIP AROUND THE WORLD

Our branches are becoming more and more interested in special entertainment. Here's a good suggestion for a meeting:

The supper may be a buffet affair, served at two tables representing respectively, the Eastern and Western hemispheres.

Each dish represents, by its nature, by its name or its nature, some country or some part of the world, and from the dish itself waves a miniature flag of the nation in question. (Flags may be copied from any world atlas and made of colored paper).

The following dishes suggest possibilities:

Irish potatoes or Corned Beef and Cabbage

a soft dough but firm. Knead for 15 or 20 minutes, or until dough is elastic and shows bubbles on surface. Cover and set in warm place for ½ hour. Put a clean cloth over a large table, sprinkle with additional flour and place dough in center. Roll dough, lift, pull and stretch carefully until it is thin as paper, being careful not to break it. Trim edges; brush with butter and sprinkle filling of apples, raisins, sugar, cinnamon, bread crumbs and lemon juice over surface to within 1½ inches of one end; fold this short edge over filling and roll up into a long thin roll. Place carefully on a well greased baking sheet, twisting to fit pan. Brush with egg yolk mixed with remaining tablespoon of sour cream and bake in a hot oven 400 degrees for 20 to 25 minutes or until golden brown. Sprinkle with additional sugar, cut in thick slices and serve hot. Makes 1 large strudel.

TUNA FISH WITH NOODLES

1 small package noodles, 1 can tuna fish, 1 green pepper cut fine, 1 small can mushrooms, ½ cup bread crumbs, 1 cup medium white sauce, ½ teaspoon salt, 2 tablespoons butter, ½ cup grated cheese.

Cook noodles in water; drain, rinse and drain again. Add remaining ingredients as given above; save ½ cup cheese and bread crumbs. Place in a buttered casserole, and sprinkle with bread crumbs and cheese; dot with butter. Bake in a moderate oven until peppers are cooked and it is well browned on top.

SRNIKI

1 pound cottage cheese, 1 tablespoon sugar, ¼ cup flour, 1 egg, ¼ teaspoon salt.

Drain cheese; add remaining ingredients and shape into croquettes; roll in flour. Fry in deep hot fat 375 degrees F., until browned. Serve hot with thick sour cream or lemon sauce. Makes 6 servings.

English Roast Beef or Plum Pudding

Italian Macaroni

Chinese Chop-suey

French Pot au feu (bouillon)

Wienerwurst

Boston Baked Beans

Maryland Biscuit

Slovenian Potica

Pennsylvania Shortcake

German Coffee-cake

Danish Pastry

Swedish Rye Bread

Boston Brown Bread

Mexican Chile con Carne

French Rolls

Mocha and Java Coffee

Japan Tea

There should be one definite entrance fee which will entitle the patron to her choice of the different dishes. Guests help themselves. Plates and fresh silver are kept on a near-by buffet.

If the committee members and waitresses are in costume the effect is much prettier. Many costumes are very easy to make. Geography books and atlases generally give colored illustrations of the costumes of the nations.

Another very popular idea in arranging for an International Supper is to plan a progressive meal. This arrangement will provide a real trip around the world. Have the various homes decorated in such a way as to represent the various countries. If desirable, one home may represent several countries. The hostesses should be dressed in costume.

The greatest friend of truth is time, her greatest enemy is prejudice, and her constant companion is humility.

Women and money are both alike. If you don't keep them both busy they lose interest.

Him: "Will you marry me?"

Her: "No, but I will always admire your taste."

You never know how the human voice can change until you hear a woman stop bawling out her husband to answer the phone.

IT'S THE TRUTH

Sittin' and wishin'

Won't improve our fate;

The Lord provides the fishes,

But we gotta dig the bait.

#

Finančno poročilo S.Ž.Z. za mesec DECEMBER 1950 Monthly Report of the S.W.U. for the Month of DECEMBER 1950

Štev.	Dohodki: Podružnica	Mesečina		Družabne In		Skupaj	Štev. Članic	
		Redni	Mladinski	"Zarja"	Članice Razno		Redni	Mladinski
1.	SHEBOYGAN, WIS.	\$65.55	3.20	.10	.30	69.15	171	32
2.	CHICAGO, ILL.	145.20	9.80	.20	.10	155.30	370	101
3.	PUEBLO, COLO.	100.30	4.80	.00	.10	105.20	250	50
4.	OREGON CITY, ORE.	9.95	.10			10.05	27	1
5.	INDIANAPOLIS, IND.	45.85	2.60		.30	48.75	131	29
6.	BARBERTON, OHIO	63.65	2.30	.20		66.15	176	26
7.	FOREST CITY, PA.	52.10	2.80	.10		55.00	137	28
8.	STEELTON, PA.	33.65	1.20			34.85	90	12
9.	DETROIT, MICH.	19.50	.20			19.70	48	2
10.	COLLINWOOD, OHIO	199.80	6.00			205.80	537	64
12.	MILWAUKEE, WIS.	122.80	6.90		.30	130.00	345	71
13.	SAN FRANCISCO, CAL.						140	4
14.	NOTTINGHAM, OHIO	132.75	5.90	.40		139.05	353	60
15.	NEWBURGH, OHIO	129.55	7.40		.50	137.45	324	75
16.	SOUTH CHICAGO, ILL.	74.35	4.40	.10		78.85	186	45
17.	WEST ALLIS, WIS.	61.15	1.80			62.95	165	19
18.	CLEVELAND, OHIO	39.00	.80			39.80	105	8
19.	EVELETH, MINN.	64.50	8.60		.25	73.35	171	86
20.	JOLIET, ILL.	242.00	29.00	.10	.20	271.30	670	297
21.	CLEVELAND, OHIO	39.70	3.00		.10	42.80	112	31
22.	BRADLEY, ILL.	24.80				24.80	29	—
23.	ELY, MINN.	87.30	1.80			89.10	231	18
24.	LASALLE, ILL.	75.45	3.80	.10		79.35	206	39
25.	CLEVELAND, OHIO	347.75	10.30	.10		358.15	891	103
26.	PITTSBURGH, PA.	56.40	2.80			59.20	149	31
27.	NORTH BRADDOCK, PA.	29.35	1.70			31.05	71	17
28.	CALUMET, MICH.	32.60	.20	.50		33.30	97	2
29.	BROWDALE, PA.	16.80	1.40			18.20	43	14
30.	AURORA, ILL.	10.75	.10			10.85	29	1
31.	GILBERT, MINN.	48.25	3.60	.30		52.15	121	36
32.	EUCLID, OHIO	59.45	2.30		.10	61.85	147	23
33.	NEW DULUTH, MINN.	30.80	2.00			32.80	83	20
34.	SOUDAN, MINN.	8.05		.10		8.15	24	—
35.	AURORA, MINN.	43.90	2.70	.10		46.70	97	30
36.	McKINLEY, MINN.	4.20				4.20	12	—
37.	GREANEY, MINN.	16.85	.80			17.65	47	8
38.	CHISHOLM, MINN.	71.15	1.20	.30		72.65	192	12
39.	BIWABIK, MINN.	11.10	.50			11.60	32	5
40.	LORAIN, OHIO	43.45	.60	.50		44.55	112	6
41.	COLLINWOOD, OHIO	94.65	2.10			96.75	258	21
42.	MAPLE HEIGHTS, O.	30.90			.20	31.10	43	—
43.	MILWAUKEE, WIS.	47.20	2.80	.20		50.20	122	28
45.	PORTLAND, ORE.	30.15	.60	.10		30.85	79	6
46.	ST. LOUIS, MO.	11.35	.30		.25	11.90	30	3
47.	GARFIELD HEIGHTS, O.	45.85	2.40			48.25	126	24
48.	BUHL, MINN.	6.20				6.20	18	—
49.	NOBLE, OHIO						62	5
50.	CLEVELAND, OHIO						83	11
51.	KENMORE, OHIO	12.30	.40			12.70	28	4
52.	KITZVILLE, MINN.	19.00	.20			19.20	45	2
53.	BROOKLYN, OHIO	17.50	.80			18.30	46	8
54.	WARREN, OHIO	32.50	2.50			35.00	85	26
55.	GIRARD, OHIO	34.05	1.10			35.15	89	12
56.	HIBBING, MINN.	44.40	.70		.30	45.40	119	7
57.	NILES, OHIO	29.20	2.40			31.60	73	24
59.	BURGETTSTOWN PA.	16.20	.90			17.10	38	10
61.	BRADDOCK, PA.	15.85	1.00			16.85	42	10
62.	CONNEAUT, OHIO	9.45		.10		9.55	28	—
63.	DENVER, COLO.	32.70	2.70	.30		35.70	88	29
64.	KANSAS CITY, KANS.	23.40	1.80			24.20	66	18
65.	VIRGINIA, MINN.	26.10	1.80			27.90	71	18
66.	CANON CITY, COLO.	18.70	1.00		.20	19.90	48	11
67.	BESSEMER, PA.	34.50	.80	.50		35.80	82	8
68.	FAIRPORT HARBOR, O.	12.95				12.95	27	—
70.	WEST ALQUIPPA, PA.	6.00	.30	.20		6.50	15	3
71.	STRABANE, PA.	52.40	.60			53.00	126	9
72.	PULLMAN, ILL.	20.55	.90			21.45	53	9
73.	WARRENSVILLE, OHIO	26.25	.40			26.65	75	4
74.	AMBRIDGE, PA.	27.90	.30			28.20	59	3
77.	N. S. PITTSBURGH, PA.	21.00	1.30			22.30	60	13

Štev.	Dohodki: Podružnica	Mesečina		Družabne in "Zarja" članice	Skupaj	Štev. članic	
		Redni	Mladinski			Redni	Mladinski
78.	LEADVILLE, COLO.					39	13
79.	ENUMCLAW, WASH.	17.50	1.40	.80	19.70	46	15
80.	MOON RUN, PA.	12.60			12.60	31	—
81.	KEEWATIN, MINN.	12.60			12.60	36	—
83.	CROSBY, MINN.	7.95		.20	8.15	22	—
84.	NEW YORK, N. Y.	39.00	.20	1.00	40.20	100	2
85.	DePUE, ILL.	13.60	.50	.10	14.20	36	5
86.	NASHWAUK, MINN.	3.15		1.30	4.45	9	—**
88.	JOHNSTOWN, PA.	30.50	3.20	.40	34.50	75	33
89.	OGLESBY, ILL.	31.60	2.70	.30	34.85	96	27
90.	BRIDGEVILLE, PA.	23.60	2.40	.20	26.20	67	26
91.	VERONA, PA.	19.90	.70	1.10	21.70	44	7
92.	CRESTED BUTTE, COLO.	10.80			10.80	23	—
93.	BROOKLYN, N. Y.	32.55	.50	.50	33.55	86	5
94.	CANTON, OHIO					24	17
95.	SOUTH CHICAGO, ILL.	74.40	4.30		78.70	163	43
96.	UNIVERSAL, PA.	23.00	.20	.50	23.70	55	2
97.	CAIRNBROOK, PA.	13.35	.90		14.25	31	10
99.	ELMHURST, ILL.	10.50			10.50	25	—
102.	WILLARD, WIS.					8	—
104.	JOHNSTOWN, PA.	12.60		.10	12.70	36	—
105.	DETROIT, MICH.	5.85	.30	.40	6.55	17	3
106.	MEADOWLANDS, PA.	11.20		.90	12.10	22	—

Skupaj	\$3,865.20	184.00	11.30	4.95	\$4,065.45	10398	1940
Dividends od Savings in Loan Associations					1,841.67		
Obresti od bondov					150.00		

Skupni dohodki \$6,057.12

*Asesment za december in januar; **Asesment za november; %Asesment za november in december

STROŠKI:

Za umrlo Mary Melavc, podr. št. 1, Sheboygan, Wis.	\$ 100.00
Za umrlo Mary Doles, podr. št. 10, Cleveland, Ohio.	100.00
Za umrlo Frances Feryancich, podr. št. 12, Milwaukee, Wis.	100.00
Za umrlo Theresa Cesnik, podr. št. 5, Indianapolis, Ind.	100.00
Za umrlo Helen Perdan, podr. št. 14, Cleveland, Ohio.	100.00
Za umrlo Anna Picely, podr. št. 14, Cleveland, Ohio.	100.00
Za umrlo Josephine Stepic, podr. št. 15, Cleveland, Ohio.	100.00
Za umrlo Theresa Zupancic, podr. št. 20, Joliet, Ill.	100.00
Za umrlo Rose Hanco, podr. št. 25, Cleveland, Ohio.	100.00
Za umrlo Iulia Luschin, podr. št. 25, Cleveland, Ohio.	100.00
Za umrlo Katarina Turk, podr. št. 28, Calumet, Mich.	100.00
Za umrlo Theresa Tomsich, podr. št. 31, Gilbert, Minn.	100.00
Za umrlo Mary Popovich, podr. št. 38, Chisholm, Minn.	100.00
Za umrlo Mary Gerbec, podr. št. 40, Lorain, Ohio.	100.00
Za umrlo Josephine Susman, podr. št. 41, Cleveland, Ohio.	100.00
Za umrlo Mary Petrovic, podr. št. 46, St. Louis, Mo.	100.00
Za umrlo Catherine Damjanovich, podr. št. 78, Leadville, Colo.	100.00

Bohemian Benedictine Press:

Za tiskanje in razpošiljanje ZARJE	\$ 875.00
Za poštino	56.14
Delo pri naslovih	9.62
	940.76

Mesečne plače	\$ 725.00
Davki odšteti	81.67
	643.33

Pol-letna plača duhovenem svetovalcu in gl. blagajničarki	150.00
Pisateljski fond	100.00
Letna nagrada vežbalnim krožkom podružnice št. 20, Joliet, Ill.	100.00
Poštnina, ekspres, telefonski stroški za tri-mesece	91.25
Oglasi in tiskovine	86.20
Najemnina za urade	27.00
Social Security davek od 1. oktobra do 31. decembra	65.25
Pridržan davek od 1. oktobra do 31. decembra	212.40
Razni stroški	27.00

Skupni stroški \$4,143.19

V blagajni 1. decembra — Balance December 1	\$263,887.21
Dohodki v decembru — December income	6,057.12

Skupaj — Total	\$269,944.33
Stroški v decembru — December disbursements	4,143.19

V blagajni 31. decembra — December balance \$265,801.14

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

For complete satisfaction visit
PARK VIEW FLORISTS

Weddings, Bouquets, Funeral designs, Corsages
 Telegraph delivery service

J. J. STARC

1096 Norwood Rd.

Tel. Ex. 1-5078

9320 Kinsman Rd.

Tel. Mi. 1-2469

Cleveland, Ohio

Wedding Dreams At Your Price!

Carofran Bridal Shoppe

7017 1/2 Superior Avenue

Near Ezella Theatre, second floor

CLEVELAND, OHIO Telephone EX 1-2828

Special attention by Mrs. Carole Traven to all brides and her attendants.

Complete line of bridal gowns suited to the bride of today who is noted for her charm, her youth and her flair for fashion.

All veils custom-made in CAROFRAN SEWING ROOM. Gowns also may be custom-made.

Consult CAROFRAN

For complete satisfaction on your wedding day! Your purse and you will be pleased!

Nova **"KUHARICA"**

ZA AMERIŠKE SLOVENKE

— "SLOVENSKO-AMERIŠKA KUHARICA" —
 Izdala Mrs. Ivanka Zakrajšek

! Knjiga, ki jo je vsaka gospodinja želela imeti !

Cena s poštnino \$5.00. Naročite jo pri "Zarja"

2073 Broadview Rd., Cleveland 9, Ohio

ATTENTION, PLEASE!

THE MUSIC BOOK
 WITH NOTES AND WORDS OF
 THE MOST BELOVED SLOVENIAN
 FOLK SONGS IS HERE!

The book is ONE DOLLAR
 plus ten cents for postage
 (Enclose money with order)

Sent orders to

JOSEPHINE ZELEDNIKAR

2045 W. 23rd Street,

Chicago 8, Illinois

apojmo!

ZBIRKA PESMI

IZDALA

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA V AMERIKI

SAMO ŠE NEKAJ IZVODOV

V zalogi imamo samo še nekaj izvodov pesmaric "Zapojmo" v kateri najdete besedilo za 215 najbolj priljubljenih slovenskih pesmi. Knjižica je žepne velikosti in se prodaja po 50 centov komad. Ko naročite po pošti, priložite svoto v znamkah in bo najmanj situosti za vas in za nas. K svoti 50 centov priložite še tri cente za pošto.

WORDS TO SLOVENIAN FOLK SONGS

If you would like to have words to the most popular Slovenian folk songs, you can get them in a pocket size booklet which sells for 50 cents plus three cents postage. There are about 215 songs in the booklet. Mail your order to the Editor

ALBINA NOVAK
 2073 Broadview Road
 Cleveland 9, Ohio

There is just a limited supply available. Don't delay your order but write for the song book today.

DR. FRANK T. GRILL
PHYSICIAN and SURGEON

Office 1858 W. Cermak Rd., Phone CANal 6-4955
Chicago 8, Illinois

JOHN ZELEDNIKAR and SONS
COAL & OIL

2045 W. 23rd St. Phone VI 7-8891
Chicago 8, Illinois

NOVIELLI MEMORIALS

Nick Novelli, Prop.

Markers • Monuments
• Mausoleums

You will enjoy seeing our beautiful granite memorial values and will always find a pleasant welcome here.

412 S. Chicago St., Joliet, Illinois DIAL 9876

GEREND'S FUNERAL HOME

Phone 7012

SHEBOYGAN, WISCONSIN

Bolezen nesreča smrt

so tri teške akribi, ki se jih ne more nihče ubraniti
Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet.
Če hočeš dobro sebi in drugim, pristopi v

**KRANJSKO-SLOVENSKO
KATOLIŠKO JEDNOTO**

*Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki*

Posljuje že 56 let

Članstvo: 42,500 Premožanje: nad \$8,000,000.00

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta
pod svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalni vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD:

351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

DR. JOHN MALÉSICH
OPTOMETRIST

Eyes examined — Glasses fitted

Phone 3 — 5732

506 No. Chicago Street, Joliet, Illinois

JOS. ZELE & SONS
FUNERAL DIRECTORS

6502 ST. CLAIR AVE. 452 EAST 152nd St.
ENDicott 1-0583 IVanhoe 1-3118
Cleveland, Ohio

**PARK VIEW WET WASH
LAUNDRY COMPANY**

A Service to Fit Every Budget

1727-31 W. 21st Street

CANal 8-7172-73

CHICAGO

ZEFRAN FUNERAL HOME

1941-43 WEST CERMAK ROAD

LOUIS J. ZEFRAN Virginia 7-6688
ELIZABETH L. ZEFRAN
Funeral Directors & Embalmers CHICAGO 8, ILL.

Ermenc Funeral Home

5325 W. Greenfield Ave. Phone EVERgreen 3-5060

Milwaukee, Wisconsin

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za veselo in žalostne dneve

Nad 48 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja,
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Tel: HEnderson 1-2088 Cleveland 3, Ohio

Podružnica: 16301-07 Waterloo Rd.

Tel. KEmmore 1-1235 Cleveland 10, Ohio

Pogrebni zavod: 1053 E. 82nd Street

Tel. HEnderson 1-2088 Cleveland 3, Ohio